

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Textus Receptus Boyd

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Textus Receptus Boyd

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: Public Domain

TR Contributors, Adam Boyd, 1516

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	44
Κατα Λουκαν	71
Κατα Ιωαννην	116
Πραξεις	150
Προς Ρωμαιους	195
Προς Κορινθιους Α΄	212
Προς Κορινθιους Β΄	228
Προς Γαλατας	239
Προς Εφεσιους	245
Προς Φιλιππησιους	251
Προς Κολοσσαεις	255
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	259
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	263
Προς Τιμοθεον Α΄	265
Προς Τιμοθεον Β΄	270
Προς Τιτον	274
Προς Φιλημονα	276
Προς Εβραιους	277
Ιακωβου	290
Πετρου Α΄	295
Πετρου Β΄	300
Ιωαννου Α΄	303
Ιωαννου Β΄	308
Ιωαννου Γ΄	309
Ιουδα	310
Αποκαλυψις Ιωαννου	312

APPENDIX

Reader's Guide

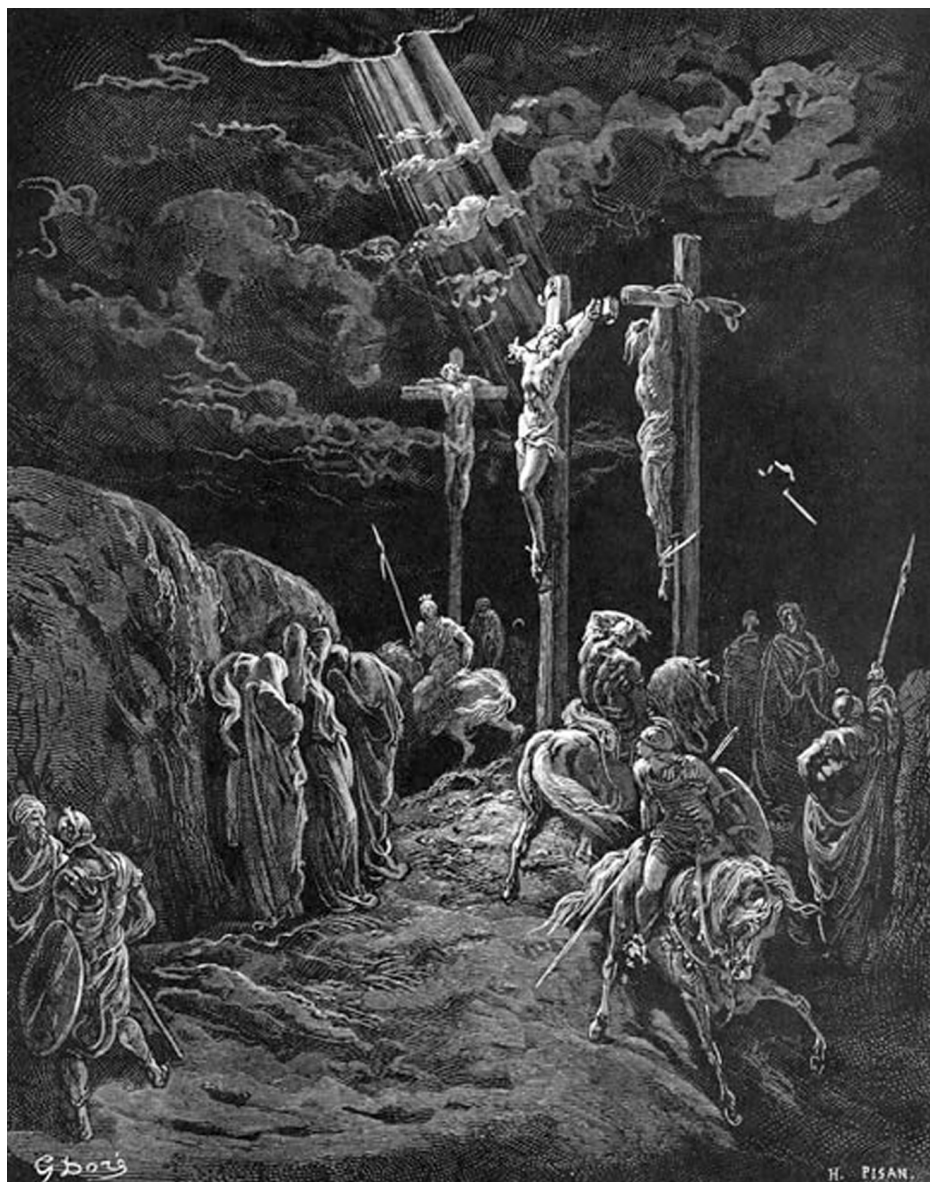
Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι.
Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· **4** Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· **5** Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· **6** Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ τὸν βασιλέα. Δαβίδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· **7** Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· **8** Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιάν· **9** Ὀζιὰς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· **10** Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· **13** Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ·

Σαδῶκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· **15** Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· **16** Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβίδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβίδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθεῖσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. **19** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ, υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου. **21** Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, **23** Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. **24** Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα

αὐτοῦ, 25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἑρῳδου τοῦ βασιλέως, ἰδοῦ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, 2 λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. 3 Ἀκούσας δὲ Ἑρῳδῆς ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. 4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. 5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου, 6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. 7 Τότε Ἑρῳδῆς, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. 8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε, Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὔρητε, ἀπαγγεῖλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. 9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοῦ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. 10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. 11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. 12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἑρῳδὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. 13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί· μέλλει γὰρ Ἑρῳδῆς ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. 14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, 15 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἑρῳδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. 16 Τότε Ἑρῳδῆς, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. 17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, 18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. 19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἑρῳδου, ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, 20 λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. 21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. 22

Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, εἰς πῦρ βάλλεται. **11** Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ Γαλιλαίας, **23** καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος πυρί. **12** Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται. διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. **13** Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. **14** Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρειᾶν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; **15** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. **16** Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοῦ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. **17** Καὶ ἰδοῦ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρῦσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, **2** καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **3** Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεις ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. **5** Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν Ἰεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου· **6** καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **7** Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἄξιους τῆς μετανοίας· **9** καὶ μὴ ὕστερον ἐπεινάσε. **3** Καὶ προσελθὼν αὐτῷ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. **10** Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνίχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. **2** Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ τὸν Ἄβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων οὗτοι ἄρτοι γένωνται. **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἴσθησιν αὐτὸν τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, 6 καὶ λέγει ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον αὐτῶ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. 19 Καὶ κάτω γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· καί, Ἐπὶ χειρῶν ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. 20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀροῦσὶ σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῶ. τὸν πόδα σοῦ. 7 Ἐφη αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, 21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου τὸν Θεόν σου. 8 Πάλιν παραλαμβάνει καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, τῶ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς καὶ δείκνυσιν αὐτῶ πάσας τὰς βασιλείας αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, 9 καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. 22 Οἱ δὲ εὐθέως καὶ λέγει αὐτῶ, Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι. 10 Τότε ἠκολούθησαν αὐτῶ. 23 Καὶ περιῆγεν ὄλην λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε, Σατανᾶ· τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ προσκυνήσεις, καὶ αὐτῶ μόνῳ λατρεύσεις. εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων 11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος καὶ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῶ ἰδοῦ, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῶ. 24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς αὐτῶ. 12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὄλην τὴν Συρίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῶ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις Γαλιλαίαν· 13 καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, παραθαλασσίαν, ἐν ὀρίοις Ζαβουλῶν καὶ καὶ παραλυτικούς καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Νεφθαλείμ· 14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν 25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῶ ὄχλοι πολλοὶ διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, 15 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία Ἰορδάνου.

τῶν ἐθνῶν, 16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν 5 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· 2 καὶ ἀνοίξας τὸ αὐτοῖς. 17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων, 3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῶ πνεύματι· ὅτι γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 18 Περιπατῶν αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. 5 Μακάριοι οἱ πραεῖς τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξη οὕτω τοὺς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. 6 ἄνθρωπος, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὃς δ' ἂν ποιήσῃ δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. καὶ διδάξη, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ 7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 20 Λέγω γὰρ ὑμῖν ἐλεηθήσονται. 8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, 9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. 10 Μακάριοι οἱ οὐρανῶν. 21 Ἦκούσατε ὅτι ἐρρήθη τοῖς δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 Μακάριοί ἐνοχος ἔσται τῇ κρίσει· 22 ἐγὼ δὲ λέγω ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν αὐτοῦ εἰκῆ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἑμοῦ. 12 Χαίρετε καὶ εἴπη τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἐνοχος ἔσται ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπη, Μωρέ, ἐνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Genna 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ 1067) 23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν ἐπί τὸ θυσιαστήριον, κάκει μνησθῆς ὅτι ὁ τίμη ἀλισθησεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ μὴ βληθῆναι ἕξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, τῶν ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. 25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ὅρους κειμένη· 15 οὐδὲ καίουσι λύχνον σου. 25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν μήποτέ σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, τῇ οἰκίᾳ. 16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν καὶ ὁ κριτής σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. 26 Ἀμὴν λέγω σοι, ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῶς πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ τὸν ἔσχατον κοδράντην. 27 Ἦκούσατε ὅτι ἐρρήθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ μοιχεύσεις· 28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἢ ὅτι ἐμοίχευσεν ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 Εἰ δὲ ὁ ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ

μη ὄλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. (Geenna g1067) 30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μη ὄλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· 32 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι· καὶ ὁς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιπορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου· 34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ· 35 μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· 36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. 37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. 38 Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· 39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγαρεῦσει μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. 42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. 43 Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· 44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,

Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογοῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς· 45 ὅπως γέννησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; 47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; 48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, 4 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. 5 Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔση ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 Σὺ δέ, ὅταν προσεύχη, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖον

σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι θησαυρούς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει καὶ κλέπτουσι. 20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν σοι ἐν τῷ φανερῷ. 7 Πρόσευχόμενοι θησαυρούς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὡσπερ οἱ ἐθνικοί· βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογία αὐτῶν διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. 21 Ὅπου εἰσακουσθήσονται. 8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρειαν ἢ καρδιά ὑμῶν. 22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτήσαι αὐτόν. 9 Οὕτως ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἔσται· 23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἦ, 10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος γῆς. 11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον πόσον; 24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δὸς ἡμῖν σήμερον. 12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. 13 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾶ. 25 Διὰ τοῦτο τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, Ἀμήν. 14 Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τί ἐνδύσηθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; 26 πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν. 16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; 27 Τίς δὲ ἐξ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμήν λέγω ὑμῖν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; 28 Καὶ ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 17 Σὺ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς ἀυξάνει· οὐ καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, 18 ὅπως μὴ κοπιᾶ, οὐδὲ νήθει· 29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 30 Εἰ δὲ τὸν σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ ἐν τῷ φανερῷ. 19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν αὐρίου εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς

οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** Μὴ οὖν μεριμνήσητε, ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πῶς λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίνωμεν, ἢ τί μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς περιβαλώμεθα; **32** Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτουσιν αὐτόν; **12** Πάντα ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ οὐράνιος ὅτι χηρίζετε τούτων ἀπάντων. ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· **33** Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ οὐτοῦ γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. **13** Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** Μὴ οὖν ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· **14** ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ **15** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. **3** Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** Ἦ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοῦ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; **5** Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. **7** Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. **8** Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. **9** Ἦ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** Εἰ

ἔγνω ὅτι ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ 7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. 24 Πᾶς οὖν ὅστις θεραπεύσω αὐτόν. 8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς αὐτούς, ὁμοίωσα αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς πέτραν· 25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον μου. 9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε λέγω τούτῳ, Πορευθήτι, καὶ πορεύεται καὶ τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 26 Καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 10 Ἀκούσας καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ ἐπὶ τὴν ἄμμον· 27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. 11 Λέγω δὲ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε ἕξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη. 28 Καὶ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 29 ἦν γὰρ διδάσκων ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ τῶν ὀδόντων. 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ, Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν, 15 καὶ ἦψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. 16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· 17 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 19 Καὶ

8 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· 2 καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. 3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἦψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. 4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, 6 καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, ἀγέλην τῶν χοίρων. **32** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἔαν ἔσῃ. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπήλθον εἰς τὴν ἀπέρχη. **20** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ ἢ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημονοῦ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν ὑδασιν. **33** Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ κλίνη. **21** Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. **34** Καὶ ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. **22** ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι, τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. νεκροῦς. **23** Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, **9** Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ, θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. **3** Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ. **4** Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **5** Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει; **6** Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας — τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ — Ἐγερθεῖς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **7** Καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν

αὐτῶ. 10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἦψατο ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. 21 καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 21 καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 11 Καὶ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. 22 Ὁ δὲ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε, αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, 23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς ἀυλιτὰς καὶ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. 13 Πορευθέντες τὸν ὄχλον θορυβούμενον, 24 λέγει αὐτοῖς, δὲ μάθετε τί ἐστίν, Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. 14 Τότε 25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸ κοράσιον. 26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ αὕτη εἰς ὄλην τὴν γῆν ἐκείνην. 27 Καὶ νηστεύουσι; 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαβίδ. 28 Ἐλθόντι δὲ Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε 16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ράκουσ ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ αὐτῷ, Ναί, Κύριε. 29 Τότε ἦψατο τῶν τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν χειρὸν σχίσμα γίνεται. 17 Οὐδὲ βάλλουσιν ὑμῶν γεννηθῆτω ὑμῖν. 30 Καὶ ἀνεώχθησαν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ· καὶ ἐνεβριμῆσατο ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον γινωσκέτω. 31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφῆμισαν νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφοτέρα αὐτὸν ἐν ὅλη τῇ γῇ ἐκείνῃ. 32 Αὐτῶν δὲ συντηροῦνται. 18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἐξερχομένων, ἰδοῦ, προσήνεγκαν αὐτῷ αὐτοῖς, ἰδοῦ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. 33 Καὶ αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ ἐτελεῦτήσεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεσ τὴν χειρὰ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. 19 Καὶ ἐγερθεὶς ὅτι Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ 34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι αὐτοῦ. 20 Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ αἰμορροοῦσα τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 35

Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **36** Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισιμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. **38** δεῖθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισιμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισιμὸν αὐτοῦ.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· **3** Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαιίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· **4** Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· **6** πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **7** Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **8** Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε,

δωρεὰν δότε. **9** Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν. **11** Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε, ἕως ἂν ἐξέλθητε. **12** Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν. **13** Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14** Καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἴδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. **17** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ

τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς οὗτος σωθήσεται. **23** Ὅταν δὲ διώκωσιν αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ αὐτῆς. **36** καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οἰκιακοὶ αὐτοῦ. **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **24** Οὐκ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. **25** Ἀρκετὸν ἔστι μου ἄξιος. **38** καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ οὐκ ἔστι μου ἄξιος. **39** Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; **26** ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι **40** Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται. **27** Ὁ λέγω με. **41** Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου δωμάτων. **28** Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν μισθὸν δικαίου λήψεται. **42** Καὶ ὃς ἐὰν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. **(Geenna g1067)** **29** Οὐχὶ αὐτοῦ.

δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. **30** ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναί εἰσί. **31** Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **33** Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **34** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. **35** Ἦλθον

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. **2** Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **3** εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; **4** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **6** καὶ μακάριός

ἐστιν, ὅς ἐάν μὴ σκανδαλισθῆ ἔν ἐμοί. ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. **20**
7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς
 Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι
 τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; οὐ μετενόησαν. **21** Οὐαὶ σοι, Χοραζίν,
 Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **8** οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδάν, ὅτι εἰ ἐν Τύρω καὶ
 Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
 μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδοῦ, ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ
 οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις μετενόησαν. **22** Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρω
 τῶν βασιλέων εἰσίν. **9** Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
 ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. **23** Καὶ σύ, Καπερναοῦμ,
 περισσότερον προφήτου. **10** Οὗτος γάρ ἐστι ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως Ἄιδου
 περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο
 τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν
 κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. **(Hadēs 986)** **24** Πλὴν
 σου. **11** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον
 γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί. **25** Ἐν
 βαπτιστοῦ ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
 τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. **12** Ἀπὸ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ
 δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
 ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
 καὶ βιασταὶ ἀρπάξουσιν αὐτήν. **13** Πάντες αὐτὰ νηπίοις. **26** Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως
 γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα
 προεφήτευσαν. **14** καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ
 αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. **15** οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ
 ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκούετω. **16** Τίνι πατήρ οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει,
 δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐάν βούληται ὁ υἱὸς
 ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, ἀποκαλύψαι. **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες
 καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, **17** οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
 καὶ λέγουσιν, Ἡυλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **29** Ἄρατε τὸν ζυγόν μου
 ὠρχήσασθε ἔθρηνησαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός
 ἐκόψασθε. **18** Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε
 ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. **30** Ὁ γὰρ
 ἔχει. **19** Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου
 ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδοῦ, ἐλαφρόν ἐστιν.

ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν **12** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ
 φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων

οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο αὐτοὺς πάντας, **16** καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. **2** Οἱ δὲ ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν· **17** Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ, Ἰδοὺ, οἱ ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ μαθηταῖ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν προφήτου, λέγοντος, **18** Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου ὃν ἐν σαββάτῳ. **3** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἠρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· **4** πῶς εἰσηλθεν καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19** Οὐκ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἐξὸν ἦν ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **20** αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; **5** Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς εἰς νίκος τὴν κρίσιν. **21** Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι. **22** Τότε προσηνέχθη ἀναίτιοι εἰσι; **6** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· μείζων ἐστὶν ὧδε. **7** Εἰ δὲ ἐγνωκείτε τί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν ἐστὶν, Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. **23** Καὶ κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. **8** Κύριος γάρ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι ἐστὶ καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ; **24** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι **9** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν· καὶ ἐπηρώτησαν ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. **25** Εἰδὼς δὲ αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἐαυτῆς ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἂν μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς οὐ σταθήσεται. **26** ἐμπέση τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; **12** Πόσῳ ἐφ' ἐαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἢ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. Ὡστε βασιλεία αὐτοῦ; **27** Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἔξεστι τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. **13** Τότε ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτείνον τὴν χεῖρά τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν σου. Καὶ ἔξετεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιής· ἔσσονται κριταί. **28** Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι ὡς ἡ ἄλλη. **14** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἔλαβον καθ' αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **29** Ἡ πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς δύνатаί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν ἂν μὴ πρῶτον δῆσι τὸν ἰσχυρόν; Καὶ

τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. **30** Ὁ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ νύκτας. **41** Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **31** Διὰ τοῦτο ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ ἀφεθῆσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ κήρυγμα Ἰωνᾶ καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθῆσεται **42** Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει τοῖς ἀνθρώποις. **32** Καὶ ὃς ἂν εἶπῃ λόγον μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθῆσεται αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς αὐτῶ· ὃς δ' ἂν εἶπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος καὶ τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθῆσεται αὐτῶ, οὔτε ἐν ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. **43** Ὅταν τούτῳ τῶ αἰῶνι οὔτε ἐν τῶ μέλλοντι. (αἰθ **g165**) **33** Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρίσκει. **44** Τότε δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ λέγει, Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον εὐρίσκει σχολάζοντα, γινώσκεται. **34** Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **45** Τότε δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ ἐπτὰ ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, στόμα λαλεῖ. **35** Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** τῇ πονηρᾷ. **46** Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν ὄχλοις, ἰδοῦ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῶ λαλήσαι. αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **37** Ἐκ **47** Εἶπε δὲ τις αὐτῶ, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασι, ζητοῦντές τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. **38** Τότε σοι λαλήσαι. **48** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῶ ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ εἰπόντι αὐτῶ, Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου; Καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; **49** Καὶ ἐκτείνας ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. **39** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς εἶπεν, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται μου. **50** Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα αὐτῆ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου **40** Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. **13** Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ

τὴν θάλασσαν. 2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς ὧσιν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. 16 Ὑμῶν πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. 3 Καὶ ἐλάλησεν καὶ τὰ ὄψα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. 17 Ἀμὴν γὰρ αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφηταὶ καὶ δίκαιοι ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπείρειν. 4 Καὶ ἐν ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον τῷ σπείρειν αὐτόν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν 18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ αὐτά. 5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, σπείροντος. 19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· 6 πονηρός, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. 7 Ἄλλα δὲ σπαρεῖς. 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. 8 Ἄλλα δὲ εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· 21 οὐκ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ ὃ δὲ τριάκοντα. 9 Ὁ ἔχων ὄψα ἀκούειν διὰ τὸν λόγον, εὐθύς σκανδαλίζεται. 22 Ὁ ἀκουέτω. 10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αὐτοῖς; 11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ (aiōn g165) 23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν δέδοται. 12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ συνιών· ὃς δὲ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 13 Διὰ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες λέγων, Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι. 14 Καὶ ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἢ προφητεία ἀγρῷ αὐτοῦ· 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς Ἡσαΐου, ἢ λέγουσα, Ἀκοῆ ἀκούετε, καὶ οὐ ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέπετε, καὶ οὐ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου, μὴ ἴδητε. 15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ καὶ ἀπῆλθεν. 26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν, χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· καὶ τὰ ζιζάνια. 27 Προσελθόντες δὲ οἱ μῆποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ,

Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ
τῷ σῶ ἀγρῷ; Πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἀνθρώπος **38** ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν
τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ, σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας·
θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·
29 Ὁ δὲ ἔφη, Οὐ· μήποτε, συλλέγοντες **39** ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστὶν ὁ
τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ
σῖτον. **30** Ἄφετε συναζάνεσθαι ἀμφοτέρα αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν.
μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ (αἰῶν **g165**) **40** Ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ
θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται
πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτά εἰς ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. (αἰῶν
δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν **g165**) **41** Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ
μου. **31** Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα
αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ
τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβῶν βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός·
ἀνθρώπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν ὀδόντων. **43** Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν
σπερμάτων· ὅταν δὲ ἀύξηθῇ, μεῖζον τῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς
λαχάνων ἐστί, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ **44** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** οὐρανῶν θησαυρῶν κεκρυμμένῳ ἐν τῷ
Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἀγρῷ, ὃν εὐρῶν ἀνθρώπος ἔκρυψε· καὶ
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι
τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ καλοὺς μαργαρίτας· **46** ὃς εὐρῶν ἕνα
ἐλάλει αὐτοῖς· **35** ὅπως πληρωθῇ τὸ πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε
ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἀνοίξω πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **47**
ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **36** σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
Τότε ἀφείδ τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· **48** ἣν,
οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον ἡμῖν τὴν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ
παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** Ὁ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἑρωδιάδα τὴν
ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 4
τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, Ἐλεγε γὰρ αὐτῶ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι
(aiōn g165) 50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔχειν αὐτήν. 5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι,
κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 51 Λέγει αὐτοῖς αὐτὸν εἶχον. 6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων
ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν τοῦ Ἑρωδίου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς
αὐτῶ, Ναί, Κύριε. 52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἑρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρесе τῷ
Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς Ἑρωδῆ· 7 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν αὐτῇ δοῦναι ὁ ἐὰν αἰτήσῃται. 8 Ἡ δέ,
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός
τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ. μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 9 Καὶ ἐλυπήθη
παραβολὰς ταύτας, μετήρεν ἐκεῖθεν· 54 καὶ ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς
ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· 10 καὶ
αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν φυλακῇ. 11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; 55 πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἠνεγκε
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 12 Καὶ προσελθόντες οἱ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν
ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13
Σίμων καὶ Ἰούδας; 56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί; Πόθεν οὖν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν·
τούτῳ ταῦτα πάντα; 57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν
ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. 14 Καὶ
ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ
αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 58 Καὶ οὐκ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε
ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 Ὁψίας δὲ
ἀπιστίαν αὐτῶν. γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος,
καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. 16 Ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν
ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. 17 Οἱ
δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ

14 Ἐν ἐκεῖνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἑρωδῆς
ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, 2
καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν
Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. 3 Ὁ γὰρ Ἑρωδῆς
κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν

πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 Ὁ δὲ εἶπε, ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. 19 Καὶ κελεύσας αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, τί ἐδίστασας; 32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν καὶ λαβῶν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. 33 οἱ δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 34 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν 20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν. 35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 Οἱ δὲ εἰς ὅλην τὴν περὶχωρον ἐκείνην, καὶ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 22 Καὶ ἔχοντας 36 καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτόν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. 23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξασθαι ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. 24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 26 Καὶ ἰδόντες αὐτόν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα. 29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με. 31 Εὐθέως δὲ

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες, 2 Διὰ τί οἱ μαθηταῖ σου παραβαίνουναι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. 3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; 4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. 5 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὅς ἂν εἴπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς, καὶ οὐ μὴ τιμῆσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. 6 καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. 7 ὑποκριταί, καλῶς προεφῆτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων, 8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. 9 Μάτην δὲ σέβονταιί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα

ἀνθρώπων. 10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε. 11 εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοὶ τὸν Ἰσραήλ. 25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνηει ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ αὐτῷ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ὁ δὲ στόματος, τοῦτο κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 12 ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες κυναρίους. 27 Ἡ δὲ εἶπε, Ναί, Κύριε· καὶ τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 Ὁ δὲ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων ἀποκριθεὶς εἶπε, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν ἐφύτευσεν ὁ πατὴρ μου ὁ οὐράνιος, κυρίων αὐτῶν. 28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἐκριζωθήσεται. 14 Ἄφετε αὐτοῦς· ὁδηγοὶ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν πίστις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ ὁδηγῆ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 29 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε παρὰ Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. 16 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀναβάς Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. 30 Καὶ προσῆλθον ἀσύνετοὶ ἔστε; 17 Οὐπω νοεῖτε ὅτι πᾶν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐτέρους πολλοὺς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ ἐκβάλλεται; 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, αὐτοῦς· 31 ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, κάκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 19 Ἐκ βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ. ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· 20 ταῦτά ἐστι 32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτους μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 21 ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. 22 Καὶ ἰδοὺ, αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν γυνὴ Χανααναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐν τῇ ὁδῷ. 33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα, μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; μου κακῶς δαιμονίζεται. 23 Ὁ δὲ οὐκ 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρώτων αὐτόν, λέγοντες, 35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. τὴν γῆν· 36 καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους

καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε, περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων; 12
μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. 37 Καὶ ἔφαγον πάντες Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς
τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 13
38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας
ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 39 τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι,
πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά. τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 Οἱ δὲ εἶπον,

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ
Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν
αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξά
αὐτοῖς. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς,
Ὅψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρράζει
γὰρ ὁ οὐρανός. 3 Καὶ πρωΐ, Σήμερον
χειμῶν· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός.
Ἐποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ
γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν
καιρῶν οὐ δύνασθε; 4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ
μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάνᾶ
τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοῦς,
ἀπῆλθε. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους
λαβεῖν. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,
Ὅρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 7 Οἱ δὲ
διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι
Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς,
ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; 9
Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους
κοφίνους ἐλάβετε; 10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας
σπυρίδας ἐλάβετε; 11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ

Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι
δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν, ἡ ἕνα τῶν
προφητῶν. 15 Λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα
με λέγετε εἶναι; 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων
Πέτρος εἶπε, Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος. 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ,
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ'
ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 Κἀγὼ
δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτη
τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ πύλαι Ἰαιδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.
(Hadēs 986) 19 Καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν
δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς
ὁ Χριστός. 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν
ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. 22 Καὶ
προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, Ἰλεώς σοι, Κύριε·

οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. 23 Ὁ δὲ στραφεὶς ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοῦ, φωνὴ ἐκ τῆς εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ 6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω 7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. 8 ἀκολουθεῖτω μοι. 25 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν 9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔμοῦ εὐρήσει αὐτήν· 26 τί γὰρ ὠφελεῖται ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; Ἡ τί δώσει τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. 10 ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 Καὶ ἐπρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον; 11 Ὁ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἥλιος κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. 28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει εἰσὶ τινες τῶν ᾧδε ἐστῶτες, οἵτινες οὐ μὴ πάντα· 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἥλιος ἤδη γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ' τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. 13 Τότε συνήκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτῷ 15 καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. 16 Καὶ προσῆνεγκα αὐτόν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν θεραπεῦσαι. 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτόν ᾧδε. 18 Καὶ ἐπετίμησεν

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. 2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. 3 Καὶ ἰδοῦ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἥλιος, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. 4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ᾧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆϊ μίαν, καὶ μίαν Ἥλιῳ. 5 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοῦ, νεφέλη φωτεινὴ

αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ 2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παῖδιον δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, 3 καὶ εἶπεν, ὥρας ἐκεῖνης. 19 Τότε προσελθόντες οἱ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον, Διὰ τί γένησθε ὡς τὰ παιδιὰ, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; 20 Ὁ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 Ὅστις οὖν δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ οὐρανῶν. 5 Καὶ ὅς ἐὰν δέξηται παιδίον ὄρει τούτῳ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. 21 δέχεται· 6 ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, προσευχῆ καὶ νηστεία. 22 Ἀναστρεφομένων συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῆ ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, 23 καὶ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐστὶν ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἐγερθῆσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοῦμ, ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (αἰθῆριος g166) 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφείς τὰ ἑνεννηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; **13** Καὶ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ ἂν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ ὅτι χαίρει ἐπ’ αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. **26** Πесῶν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, **14** Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν λέγων, Κύριε, μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πάντα σοι ἀποδώσω. **27** Σπλαγχνισθεὶς δὲ ἀπόλῃται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. **15** Ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. **28** Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκείνος εὗρεν Ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν σου. **16** ἂν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος μοι ὅ τι μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ ἅν ῥήμα. **17** ἂν ὀφείλεις. **29** Πесῶν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν, ἂν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω λέγων, Μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. **18** ἀποδώσω σοι. **30** Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλ’ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς ἀπελθῶν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα οὐ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. **31** Ἰδόντες δὲ οἱ ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν ἐν τῷ οὐρανῷ. **19** Πάλιν λέγω ὑμῖν ὅτι σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ ἂν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα. **32** περὶ παντὸς πράγματος οὐ ἂν αἰτήσωνται, τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν ἐν οὐρανοῖς. **20** Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκά σοι, ἐπεὶ συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν παρεκάλεσάς με· **33** οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι μέσω αὐτῶν. **21** Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Πέτρος εἶπε, Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς **34** Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ἔως αὐτόν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὐ ἀποδῶ πᾶν ἐπτάκις; **22** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. **35** Οὕτω καὶ ὁ πατήρ σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ’ ἕως ἑβδομηκοντάκις μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἂν μὴ ἐπτά. **23** Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν. ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων **19** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ. **24** Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, τοὺς λόγους τούτους, μετήρεν ἀπὸ προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς ταλάντων. **25** Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. **2** Καὶ

ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἔφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. **3** Καὶ προσῆλθον κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με· τῶν γὰρ
αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν, τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
καὶ λέγοντες αὐτῷ, Εἰ ἕξεισιν ἀνθρώπῳ **15** Καὶ ἐπιθéis αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη
ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ἐκεῖθεν. **16** Καὶ ἰδοῦ, εἷς προσελθὼν εἶπεν
αἰτίαν; **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω,
ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ ἴνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; (aiōnios g166) **17**
θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, **5** καὶ εἶπεν, Ἐνεκεν Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν;
τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ
καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς
γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα ἐντολάς. **18** Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς
μίαν; **6** Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. εἶπε, Τὸ Οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ
Ἦ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις. **19** τίμα τὸν
χωριζέτω. **7** Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καί, ἀγαπήσεις
ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** Λέγει αὐτῷ
καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; **8** Λέγει αὐτοῖς ὅτι ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην
Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; **21** Ἐφη
ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι,
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω. **9** Λέγω ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς
δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμῆση καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι. **22** Ἀκούσας δὲ ὁ
ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος·
γαμήσας μοιχᾶται. **10** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
μαθηταὶ αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἀμὴν λέγω
τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται
συμφέρει γαμῆσαι. **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **24**
Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι
οἷς δέδοται. **12** Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες κάμηλον διὰ τρυπήματος ράφιδος διελθεῖν,
ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ εἰσελθεῖν. **25** Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ
τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες αὐτοῦ ἐξεπλήρσοντο σφόδρα, λέγοντες,
εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; **26** Ἐμβλέψας δὲ
οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις
13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα
χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δυνατὰ ἐστι. **27** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος
δὲ μαθηταὶ ἐπέτιμησαν αὐτοῖς. **14** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα

καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; 9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ
28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι,
ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,
καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.
29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσει. (aithnios g166) 30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ
ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· 4 κάκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν. 5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. 6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; 7 Λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. 8 Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων

ἕως τῶν πρῶτων. 9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. 10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. 11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, 12 λέγοντες ὅτι Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. 13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν, Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; 14 Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. 15 Ἦ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; Εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; 16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, 18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, 19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. 20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. 21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω

πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι Ἑλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ, Δυνάμεθα. μαθητάς, 2 λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε εἰς 23 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. 3 Καὶ ἐάν τις μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ὑμῖν εἶπη τι, ἔρεῖτε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτῶν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. πατρός μου. 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα 4 Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. 25 τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδοῦ, ὁ βασιλεὺς εἶπεν, Οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἰὸν ὑποζυγίου. 6 κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 26 Οὐχ οὕτω δὲ Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, 7 γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος· 27 καὶ ὅς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον· καὶ ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, δοῦλος· 28 ὥσπερ ὁ υἰὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν. 8 Ὁ δὲ οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντι ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους πολλῶν. 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουσιν ἐν Ἰεριχῷ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. τῇ ὁδῷ. 9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες 30 Καὶ ἰδοῦ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἔκραζαν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν υἱὸς Δαβίδ. 31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν τοῖς ὑψίστοις. 10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, ἔκραζον, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, λέγουσα, Τίς ἐστιν οὗτος; 11 Οἱ δὲ ὄχλοι υἱὸς Δαβίδ. 32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, αὐτούς, καὶ εἶπε, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; ὁ ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας. 12 Καὶ 33 λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. 34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν

αὐτὸν ἐποίησατε σπῆλαιον ληστῶν. **14** Καὶ πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες, ἱερῶ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **15** Ἰδόντες δὲ Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **26** Ἐὰν δὲ ἂ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κρίζοντας ἐν τῷ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ἱερῶ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ, ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς ἠγανάκτησαν, **16** καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀκούεις τί προφήτην. **27** Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, εἶπον, Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός, Ναὶ οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; ποιῶ. **28** Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρωπος εἶχε **17** Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἕξω τῆς τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε, πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ **18** Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἀμπελώνι μου. **29** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ ἐπέινασε. **19** Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς θέλω ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. **30** ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγὼ, κύριε· καὶ αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς οὐκ ἀπῆλθε. **31** Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἢ τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ, συκῇ. **(αἰὼν g165)** **20** Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἐθαύμασαν, λέγοντες, Πῶς παραχρῆμα λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐξηράνθη ἢ συκῇ; **21** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν Θεοῦ. **32** Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι τοῦτῳ εἶπητε, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ θάλασσαν, γενήσεται. **22** Καὶ πάντα ὅσα μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, **33** Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός λήψεσθε. **23** Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ ὥρuxεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ Καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀπεδήμησεν. **34** Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς **24** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. **35** Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς ταῦτα ποιῶ. **25** Τὸ βᾶπτισμα Ἰωάννου δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ

ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. **36** Πάλιν υἱῷ αὐτοῦ· **3** καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. **4** Πάλιν **37** Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, Εἶπατε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τοῖς κεκλημένοις. Ἰδοῦ, τὸ ἄριστόν μου τὸν υἱὸν μου. **38** Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες ἠτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, γάμους. **5** Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν **39** Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** Ὅταν δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί **7** Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; **41** Λέγουσιν πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις ἐνέπρησε. **8** Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς Ὅ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **42** Λέγει οὐκ ἦσαν ἄξιοι. **9** Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν ταῖς γραφαῖς, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν εὗρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **10** οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς πονηροῦς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ἡμῶν; **43** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ὁ γάμος ἀνακειμένων. **11** Εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον αὐτῆς. **44** Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταῖρε, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου; αὐτόν. **45** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Ὅ δὲ ἐφιμώθη. **13** Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν τοῖς διακόνοις, Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. **46** Καὶ ζητοῦντες χεῖρας, ἄρατε αὐτόν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ αὐτόν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτόν εἶχον. καὶ ὁ βρυγγμὸς τῶν ὀδόντων. **14** Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτόν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. **16** Καὶ ἀποπέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων, **2** Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ

αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος, **32** Ἐγὼ εἰμι ὁ Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς ὀδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ Ἰακώβ; Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς ἀλλὰ ζώντων. **33** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι πρόσωπον ἀνθρώπων. **17** Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **34** Οἱ δὲ σοι δοκεῖ; Ἐξεστὶ δούναι κήσων Καίσαρι, Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς ἦ οὐ; **18** Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. αὐτῶν εἶπε, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; **19** **35** Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός, Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήσους. Οἱ πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων, **36** Διδάσκαλε, δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** Καὶ ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; **37** Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν ἐπιγραφῆ; **21** Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Θεὸν σου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. **22** **38** Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες **39** Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ἀγαπήσεις τὸν αὐτὸν ἀπῆλθον. **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **40** Ἐν ταύταις προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, προφῆται κρέμανται. **41** Συνηγμένων δὲ **24** λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, Ἐάν τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει Ἰησοῦς, **42** λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Χριστοῦ; Τίνος υἱὸς ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **25** Τοῦ Δαβίδ. **43** Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων, πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων **44** Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἀδελφῷ αὐτοῦ. **26** Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **45** Εἰ οὖν Δαβὶδ καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. **27** Ὑστερον καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. **28** Ἐν τῇ **46** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. **29** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες **23** Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. **30** καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, **2** λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· **3** πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε,

λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. **4** Δεσμεύουσι ὑμῶν. (Geenna g1067) **16** Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ναῶ, οὐδὲν ἔστιν· ὃς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. **17** Μωροὶ καὶ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. **5** Πάντα δὲ τὰ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; **18** Καί, Ὅς ἂν ἀνθρώποις πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἔστιν· ὃς αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, τῶν ἱματίων αὐτῶν. **6** φιλοῦσὶ τε τὴν ὀφείλει. **19** Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τί γὰρ μείζων, πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δειπνοῖς, καὶ τὰς τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, **7** δῶρον; **20** Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, αὐτοῦ. **21** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῶ ὁμνύει Ῥαββί· **8** ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἷς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. **22** γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἔστε. **9** Καὶ πατέρα τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐπάνω αὐτοῦ. **23** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ **10** Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ἔστιν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. **11** Ὁ δὲ καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. **12** κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. **24** Ὅδηγοὶ καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται. τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν **13** Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, δὲ κάμηλον καταπίνοντες. **25** Οὐαὶ ὑμῖν, ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· καθαρίζετε τὸ ἕξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. **14** Οὐαὶ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. **26** Φαρισαῖε τυφλέ, ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. **27** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε λήψεσθε περισσότερον κρίμα. **15** Οὐαὶ ὑμῖν, καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. **28** ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς

ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε **24** Καὶ ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. **29** Οὐαὶ ὑμῖν, τοῦ ἱεροῦ καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι αὐτοῦ ἐπιδειξάι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, ἱεροῦ. **2** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, **30** βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, καὶ λέγετε, Εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ μὴ καταλυθήσεται. **3** Καθημένους δὲ αὐτοῦ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. **31** ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; (aīōn g165) **4** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μὴ τις φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; (Geenna g1067) **34** Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ὑμᾶς πλανήσῃ. **5** Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἰμι καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε ὁ Χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. **6** καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ ἀκοὰς πολέμων· ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ πόλεως εἰς πόλιν· **35** ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς τέλους. **7** Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ἔσσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ τόπους. **8** Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. **9** θυσιαστηρίου. **36** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. **37** ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς **10** Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν ἀλλήλους. **11** Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται τρόπον ἐπισυναγάει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. **38** **12** Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· **13** ὁ δὲ **39** Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. **14** ἕως ἂν εἶπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει

τὸ τέλος. **15** Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ
 τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται
 τοῦ προφήτου, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ — ὁ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν
 ἀναγινώσκων νοεῖτω — **16** τότε οἱ ἐν τῇ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
 Ἰουδαία φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη **17** ὁ ἐπὶ νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως
 τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τι ἐκ καὶ δόξης πολλῆς. **31** Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς
 τῆς οἰκίας αὐτοῦ· **18** καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς
 μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια μεγάλης, καὶ ἐπισυναΐξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς
 αὐτοῦ. **19** Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων
 καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ
 ἡμέραις. **20** Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν
 ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ. ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ
21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
 οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ τὸ θέρος· **33** οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε
 νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. **22** Καὶ εἰ μὴ πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ
 ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν θύραις. **34** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ
 ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.
 κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** Τότε **35** Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ
 ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός, δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. **36** Περὶ δὲ
 ἡ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. **24** Ἐγερθήσονται τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς
 γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ
 δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε ὁ πατήρ μου μόνος. **37** Ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι
 πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ
25 Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν. **26** Ἐὰν οὖν υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **38** Ὡσπερ γὰρ ἦσαν
 εἶπωσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 μὴ ἐξέλθητε· Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ
 πιστεύσητε. **27** Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε
 ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως
 δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν ἅπαντας,
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **28** Ὅπου γὰρ ἐὰν ἦ οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
 τὸ πῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. **29** ἀνθρώπου. **40** Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς
 ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ ἀφίεται. **41** Δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλωνι·
 σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. **42**
 ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα
 δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **30** ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** Ἐκεῖνο δὲ

γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐργηγόρησεν καὶ ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8 ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι· ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἄνθρωπου ἔρχεται. 45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Ἄπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν 46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι 49 καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς συνδούλους, οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 Ὅσπερ 50 ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγγμὸς τῶν ὀδόντων.

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. 3 Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. 5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. 6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7

Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Ἄπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 Ὅσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· 15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. 16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. 17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῆ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. 20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 21 Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ

ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω 34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
 εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 αὐτοῦ, Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς
 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην
 εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
 ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν
 23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ
 ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ συνηγάγετέ με· 36 γυμνός, καὶ περιεβάλετέ
 πολλῶν σε καταστήσω εἴσελθε εἰς τὴν με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν
 χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 Προσελθὼν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. 37 Τότε
 δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπε, ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες,
 Κύριε, ἔγνω σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ
 θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ἐθρέψαμεν; Ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; 38
 ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ φοβηθεῖς, Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν;
 ἀπελθὼν ἔκρυσπα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ Ἡ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν; 39 Πότε δέ σε
 γῆ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. 26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλομεν
 κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε πρὸς σε; 40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς
 καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἐρεῖ αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον
 ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
 27 ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 Τότε ἐρεῖ
 τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ,
 τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,
 τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
 τάλαντα. 29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) 42 Ἐπείνασα
 καὶ περισσευθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
 καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 30 Καὶ τὸν καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· 43 ξένος ἦμην, καὶ οὐ
 ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ
 τὸ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ με· ἀσθενής, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ
 βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐπεσκέψασθέ με. 44 Τότε ἀποκριθήσονται
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες, Κύριε, πότε σε
 καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ
 τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, 32 γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ
 καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα διηκονήσαμέν σοι; 45 Τότε ἀποκριθήσεται
 τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, αὐτοῖς, λέγων, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον
 ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων,
 τῶν ἐρίφων· 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. 46 Καὶ ἀπελεύσονται
 ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζῶην αἰώνιον. (aiōnios g166)

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, **2** Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. **3** Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, **4** καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ καὶ ἀποκτείνωσιν. **5** Ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. **6** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, **7** προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆ; **9** Ἐδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. **10** Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; Ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. **11** Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **12** Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. **13** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. **14** Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, **15** εἶπε, Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν

αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια, **16** καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. **17** Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; **18** Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ, Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστὶ πρὸς σε ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. **19** Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα. **20** Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. **21** Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε; **23** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει. **24** Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. **25** Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπε, Μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶπας. **26** Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. **27** Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· **28** τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. **29** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς

ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν πρόθυμον, ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 Πάλιν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου. 30 ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων, Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον Ἑλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίνω, Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν γενηθήτω τὸ θέλημά σου. 43 Καὶ ἐλθὼν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, Πατάξω τὸν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44 Καὶ τῆς ποιμνῆς. 32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί ἀφ' αὐτοῦ ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33 ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. 45 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἰ Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. 34 Ἐφ' αὐτῷ καὶ ἀναπαύεσθε. Ἴδού, ἤγγικεν ἡ ὥρα, ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοὶ ὅτι ἐν ταύτῃ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. ἀπαρνήση με. 35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἴδού, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, Ἰούδας, εἷς σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ τῶν δώδεκα, ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μαθητῶν εἶπον. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48 καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθίσατε αὐτοῦ, Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. 37 σημεῖον, λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτὸς Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο ἐστὶ κρατήσατε αὐτόν. 49 Καὶ εὐθέως υἱὸς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε, Χαῖρε, ῥαββὶ ἀδμημονεῖν. 38 Τότε λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε εἶπεν αὐτῷ, Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε ὤδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. 39 Καὶ προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ προελθὼν μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων, Πάτερ Καὶ ἰδού, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείναν μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. 40 Καὶ ἔρχεται ἀφ' αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52 Τότε λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστρεψόν σου τὴν καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Οὕτως μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἐμοῦ; 41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα ἀπολοῦνται. 53 Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ

παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀγγέλων; **54** Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; **55** Ἐν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν ἐκείνη τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, βλασφημίαν αὐτοῦ. **66** Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν ἀποκριθέντες εἶπον, Ἐνοχος θανάτου ἐστί. καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν **67** Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδασκῶν ἐν τῷ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, ἱερῶ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. **56** Τοῦτο **68** λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ. δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; **69** Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. **57** Οἱ δὲ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. **70** Ὁ δὲ ἠρνήσατο Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς ἔμπροσθεν πάντων, λέγων, Οὐκ οἶδα τί καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. **58** Ὁ δὲ λέγεις. **71** Ἐξεληθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν τοῖς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν Ναζωραίου. **72** Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' τὸ τέλος. **59** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. **73** Μετὰ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· αὐτόν θανατώσωσιν, **60** καὶ οὐχ εὐρον. Καὶ καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. **74** πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνυεῖν οὐχ εὐρον. **61** Ὑστερον δὲ προσελθόντες ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως δύο ψευδομάρτυρες εἶπον, Οὗτος ἔφη, ἀλέκτωρ ἐφώνησε. **75** Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησάμενος αὐτόν. **62** Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήθη Καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνη; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **27** Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον **63** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε κατὰ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὥστε θανατώσαι αὐτόν· **2** καὶ δῆσαντες ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **64** Λέγει αὐτῷ ὁ αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. **3** Τότε ἰδὼν Ἰουδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ ἐπί τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **65** Τότε τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς

πρεσβυτέρους, 4 λέγων, Ἕμαρτον παραδοὺς σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκεῖνῳ· πολλὰ γὰρ αἵμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ὄψει. 5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγατο. 6 Οἱ ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7 Συμβούλιον δὲ τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν. 22 Λέγει αὐτοῖς τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. 8 Διὸ ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος, ἕως λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες, τῆς σήμερον. 9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥήθην Σταυρωθήτω. 23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη, Τί γὰρ διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν λέγοντες, Σταυρωθήτω. 24 Ἴδὼν δὲ ὁ τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον υἰὼν Ἰσραὴλ· 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων, Κύριος. 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἡγεμόνος· καὶ ἐπρωτότησεν αὐτόν ὁ ἡγεμὼν, τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Σὺ λέγεις. 12 τὰ τέκνα ἡμῶν. 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ τῶν τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. 27 Τότε οἱ ἀπεκρίνατο. 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον 14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν σπειραν· 28 καὶ ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθῆι ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν χλαμύδα κοκκίνην. 29 Καὶ πλέξαντες ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. 16 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν Βαραββᾶν. 17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, τίνα θέλετε αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε, ὁ ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 30 καὶ ἐμπύσαντες λεγόμενον Χριστόν; 18 Ἦδει γὰρ ὅτι διὰ εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν. 19 Καθημένου ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 Καὶ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν αὐτόν ἢ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδὲν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ

ίμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46 Περὶ τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμων· φωνῇ μεγάλη, λέγων, Ἥλί, Ἥλί, λαμὰ τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; 47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου ἐστῶτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν Τόπος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ φωνεῖ οὗτος. 48 Καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας ἤθελε πιεῖν. 35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες αὐτόν. 49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ἄφες, ἴδωμεν κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. 50 Ὁ δὲ τοῦ προφήτου, Διμερίσαντο τὰ ἱμάτια Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν τὸ πνεῦμα. 51 Καὶ ἰδοῦ, τὸ καταπέτασμα τοῦ μου ἔβαλον κλῆρον. 36 Καὶ καθήμενοι ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω ἐτήρουν αὐτόν ἐκεῖ. 37 Καὶ ἐπέθηκαν καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν 52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 Τότε 53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων. 39 Οἱ πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, 40 καὶ τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. 55 Ἦσαν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάρβηθι ἀπὸ τοῦ δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν σταυροῦ. 41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ, πρεσβυτέρων ἔλεγον, 42 Ἄλλους ἔσωσεν, 56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ βασιλεὺς Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57 σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. 43 Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ ὅς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ· 58 εἶμι υἱός. 44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτῷ. τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος 45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. 59 Καὶ

λαβών τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ ὧδε ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε σινδόνι καθαρᾷ, **60** καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. **7** Καὶ ταχὺ καινῶ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοῦ, τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. **61** Ἦν προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη ὄψεσθε ἰδοῦ, εἶπον ὑμῖν. **8** Καὶ ἐξελθοῦσαι Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ **62** τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. **9** Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, **63** λέγοντες, ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ, ὁ Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος Ἰησοῦς ἀπήνησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ **64** Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. **10** ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτόν, καὶ ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου εἰπωσι τῷ λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκεῖ με καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς ὄψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοῦ, πρῶτης. **65** Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἔχετε τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν κουστωδιάν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα οἴδατε. **66** Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὰ γενόμενα. **12** Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβουλίον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, **13** λέγοντες, Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλειψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. **14** Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. **15** Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. **17** Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. **18** Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

28 Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2** Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. **4** Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. **5** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξι, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. **6** Οὐκ ἔστιν

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· 20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **2** Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. **3** Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρῦσσω βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔσθιον ἄκριδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. **10** Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ

τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρῦσσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **15** καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρός, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **16** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. **17** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **18** Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. **20** Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασις εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε. **22** Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε, **24** λέγων, Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθεις ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἔξῃλθεν ἐξ

αὐτοῦ. 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτούς, λέγοντας, Τί ἐστι τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἢ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; 28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· 31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὀρθὴν ὡς ἄνηκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. 32 Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· 33 καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυναγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. 34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν. 35 Καὶ πρωτῆς ἔννυχον λίαν ἀναστάς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκεῖ προσηύχετο. 36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτόν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· 37 καὶ εὐρόντες αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες ζητοῦσί σε. 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κάκεῖ κηρύξω εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. 39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, θέλω, καθαρίσθητι. 42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. 43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁρα μηδὲν μηδὲν εἶπης· ἀλλ' ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὃ προσέταξε μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 45 Ὁ δὲ Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 45 Ὁ δὲ διαφημίζει τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερωῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

2 Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμέρων· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. 2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. 6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; 8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς

καρδίαις ὑμῶν; **9** Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; **19** Καὶ εἶπεν εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ ἁμαρτίας, ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι, καὶ ἄρον σου νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει; **10** Ἵνα ἐστὶ, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' — λέγει τῷ παραλυτικῷ — **11** Σοὶ λέγω, αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **21** Καὶ οὐδεὶς καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **12** Καὶ ἐπίβλημα ῥάκου ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἡγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξιστασθαι αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας σχίσμα γίνεται. **22** Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον ὅτι Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν. **13** Καὶ νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσει ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** Καὶ παράγων εἶδε οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. **23** Λευτὴν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει σάββασιν διὰ τῶν σποριμίων, καὶ ἤρξαντο μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. **15** οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τοὺς στάχυας. **24** Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ αὐτῷ, Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ ὁ οὐκ ἔξεστι; **25** Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἠκολούθησαν αὐτῷ. **16** Καὶ οἱ γραμματεῖς χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα αὐτοῦ; **26** Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε **17** Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; **27** Καὶ ἔλεγεν Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες, Οὐκ ἦλθον καλέσαι ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **28** ὥστε Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου **18** Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν καὶ τοῦ σαββάτου.

3 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. **2** Καὶ παρετήρουν αὐτὸν

εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἔχῃν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **3** Καὶ λέγει τῷ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· **16** καὶ ἐπέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· **17** καὶ Ἰάκωβον τὸν χειρα, Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. **4** Καὶ λέγει τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῖς, Ἐξεστὶ τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; Βοανεργές, ὃ ἔστιν, Υἱοὶ Βροντῆς· **18** καὶ Οἱ δὲ ἐσιώπων. **5** Καὶ περιβλεψάμενος Ἄνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν πωρῶσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα ἀνθρώπῳ, Ἐκτεῖνον τὴν χειρὰ σου. Καὶ τὸν Κανανίτην, **19** καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. **6** Καὶ ἐξεληθόντες οἱ οἶκον· **20** καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν. συμβούλιον ἐποιοῦν κατ' αὐτοῦ, ὅπως **21** Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξηλθον αὐτὸν ἀπολέσωσι. **7** Καὶ ὁ Ἰησοῦς κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι Ἐξέστη. ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς **22** Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει Ἰουδαίας, **8** καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τὰ δαιμόνια. **23** Καὶ προσκαλεσάμενος τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, αὐτούς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; **24** πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ αὐτόν. **9** Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη. **25** ἵνα πλοῖάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. **10** Πολλοὺς δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. **26** Καὶ εἰ ὁ γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μᾶστιγας. **11** οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. **27** Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **12** ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. **28** Ἀμὴν λέγω φανερὸν ποιήσωσι. **13** Καὶ ἀναβαίνει εἰς ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὐς ἤθελεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. **14** Καὶ ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· **29** ὃς δ' ἂν ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ᾧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ βλασφημίῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἵνα ἀποτέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, **15** καὶ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός

ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. (αἰῶν g165, αἰῶνιος g166)

30 Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ 31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν. αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς 11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γνῶναι αὐτόν, φωνοῦντες αὐτόν. 32 Καὶ ἐκάθητο τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἡ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσι πάντα γίνεται· 12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι, σε. 33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστιν καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου; 34 Καὶ καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα. 13 Καὶ καθημένους, λέγει, Ἴδε, ἡ μήτηρ μου καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν οἱ ἀδελφοί μου. 35 Ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ γνῶσεσθε; 14 Ὁ σπειρῶν τὸν λόγον σπείρει. 15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστί.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 3 Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπειρῶν τοῦ σπεῖραι. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεῖρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. 5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. 6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. 7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνένιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. 8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὁ

ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. 10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν. 11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται· 12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα. 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε; 14 Ὁ σπειρῶν τὸν λόγον σπείρει. 15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. 16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, 17 καὶ οὐκ ἔχουσι ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. 18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, 19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰῶν g165) 20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. 21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μῶδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην;

Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ; 22 Οὐ γάρ αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ ἄλλα δὲ ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῆ· οὐδὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ. 37 Καὶ γίνεται ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν λαίλαψ ἀνέμου μεγάλης· τὰ δὲ κύματα ἔλθῃ. 23 Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη 24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. γεμίζεσθαι. 38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. διεγείρουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, 25 Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ 26 Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία εἶπε τῇ θαλάσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 27 καὶ καθέυδη καὶ μεγάλη. 40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος ἐστε οὕτω; Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; 41 Καὶ βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν. 28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. 29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ 5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. 2 ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. 30 Καὶ ἔλεγε, Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, 3 ὃς ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, 3 ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις καὶ οὔτε ἀλύσειν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτόν 31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῆ καὶ οὔτε ἀλύσειν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτόν ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν δῆσαι, 4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλακίς πέδαις καὶ σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 32 ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὅταν σπαρῆ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι πάντων τῶν λαχάνων μεζῶν, καὶ ποιεῖ καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι. 5 καὶ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι. 5 καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς κατασκηνοῦν. 33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων καὶ πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. 6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ 34 χωρὶς δὲ παραβολῆς δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς προσεκύνησεν αὐτῷ, 7 καὶ κράζας φωνῇ μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα. 35 Καὶ μεγάλη εἶπε, Τί ἔμοι καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς. 8 Ἐλεγε γὰρ Θεόν, μή με βασανίσῃς. 8 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ, Ἐξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,

ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. 9 Καὶ ἐπὶ αὐτόν, Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεὼν παρὰ τὴν θάλασσαν. 22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. 10 Καὶ εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος, παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. 11 Ἦν δὲ αὐτοῦ, 23 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλι χοίρων μεγάλη λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἐχει βροσκομένη. 12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον σωθῆ καὶ ζήσεται. 24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς αὐτοῦ καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, εἰσέλθωμεν. 13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 25 Καὶ γυνὴ τις εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, 26 πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλι κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ 14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός· 28 ἔλεγε γὰρ ὅτι Κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. 29 15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν αὐτῆς καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μάστιγος. 30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. ἐπιγνοὺς ἐν αὐτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν 16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν ἐλέγε, Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; 31 Καὶ χοίρων. 17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. 18 Καὶ τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει μου ἤψατο; 32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. τοῦτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα 19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, λέγει αὐτῷ, Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, σοὶ ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέησέ σε. 20 Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς Καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ εἰρήνῃ, καὶ ἴσθι ὑγιής ἀπὸ τῆς μάστιγος Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ σου. 35 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται πάντες ἐθαύμαζον. 21 Καὶ διαπεράσαντος ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες ὅτι Ἡ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις

τὸν διδάσκαλον; 36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως Καὶ ἔσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. 4 Ἐλεγε δὲ ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστι προφήτης τῷ ἀρχισυναγῶγῳ, Μὴ φοβοῦ· μόνον ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν πίστει. 37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 5 αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς Ἰακώβου. 38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε. 6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τοῦ ἀρχισυναγῶγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κόμας κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. 39 κύκλῳ διδάσκων. 7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θορυβεῖσθε δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστελλεῖν καὶ κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν ἀλλὰ καθεύδει. 40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. 8 Καὶ δέ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· 9 τὸ παιδίον ἀνακείμενον. 41 Καὶ κρατήσας ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. 10 Καὶ ἔλεγεν Ταλιθά, κοῦμι· ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον, Τὸ αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειραι. 42 Καὶ εὐθέως ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν 11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, μεγάλη. 43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ἵνα μηδεὶς γνῶ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν αὐτῇ φαγεῖν. λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσαντο, λέγοντες, Πόθεν τούτω ταῦτα; Καὶ τίς ἢ σοφία ἢ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; 3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰουδά καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;

Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκεῖνῃ. 12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι· 13 καὶ δαιμόνια πολλά ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. 14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν

ὅτι Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐστὶν αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. 17 Αὐτὸς ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ τῆ μητρὶ αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. 30 ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν σου. 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ καὶ ἠθέλεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ ἠδύνατο· 20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν εἶπεν αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν ἠυκαίρουν. 32 Καὶ ἤκουε. 21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἰδίαν. 33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχλοι, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί, καὶ χιλιάρχους καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον 22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ συνῆλθον Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης πρὸς αὐτόν. 34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ ἐὰν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα θέλης, καὶ δώσω σοί· 23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς Ὁ ἐὰν με αἰτήσης, δώσω σοί, ἕως ἡμίους πολλά. 35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης, τῆς βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε, λέγουσιν ὅτι Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ἤδη ὥρα πολλή· 36 ἀπόλυσον αὐτούς, 25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο, λέγουσα, καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. θέλω ἵνα μοι δῶς ἑξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. 37 Ὁ δὲ κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 26 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετησαί. 27 Καὶ εὐθέως καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; 38 Ὁ δὲ λέγει ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες λέγουσι, Πέντε,

καὶ δύο ἰχθύας. 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. 40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί, ἀνά ἕκατον καὶ ἀνά πεντήκοντα. 41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. 42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· 43 καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. 44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. 46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. 47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. 49 Οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν· 50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκπερισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον. 52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη. 53

Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν. 54 Καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγόντες αὐτόν, 55 περιδραμόντες ὄλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. 56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο. 3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. 5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; 6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. 7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας

έντάλματα ανθρώπων. 8 Ἀφέντες γάρ τὴν Ἔσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα 22 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, πολλὰ ποιεῖτε. 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· 23 πάντα ταῦτα παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. 10 Μωσῆς γάρ τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ εἶπε, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα τὸν ἄνθρωπον. 24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς σου· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. θανάτῳ τελευτάτῳ· 11 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε Ἐὰν εἶπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. 25 Κορβᾶν, ὃ ἐστι, δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε ὠφελήθη· 12 καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ αὐτοῦ, 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ 26 ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῷ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. 14 Καὶ ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. 27 Ὁ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ἄφες πρῶτον αὐτοῖς, Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε. χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστι 15 Οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτόν τοῖς κυναρίοις. 28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ, Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν 16 Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. 17 ψυχῶν τῶν παιδίων. 29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελήλυθε ἐπηρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. 30 Καὶ τῆς παραβολῆς. 18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτω ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρε τὸ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι δαιμόνιον ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης. 31 Καὶ πάλιν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι, ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, 19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. 32 τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιάλον, καὶ πάντα τὰ βρώματα. 20 Ἐλεγε δὲ ὅτι παρακαλοῦσιν αὐτόν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, χεῖρα. 33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 21 ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους

αυτοῦ εἰς τὰ ὄτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ, παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Ἐφραθά, ὃ ἔστι, Διανοίχθητι. **35** Καὶ εὐθέως διηνοιχθήσαν αὐτοῦ αἱ ἄκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. **36** Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μαῖλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **37** Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσαντο, λέγοντες, Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς, **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἦδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· **3** καὶ ἕν ἄπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν. **4** Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν τούτους δυμήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; **5** Καὶ ἐπρώτα αὐτοῦ, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτὰ. **6** Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκάν τῷ ὄχλῳ. **7** Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογησας εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. **8** Ἐφαγον δέ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. **9** Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτοῦς. **10** Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη

Δαλμανουθά. **11** Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες πειράζοντες αὐτόν. **12** Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἢ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, αὕτη πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. **14** Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. **15** Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. **16** Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν. **17** Καὶ γινούσ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; Ἐτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; **18** Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; Καὶ ὄτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε; **19** Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἦρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα. **20** Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτὰ. **21** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς οὐ συνίετε; **22** Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. **23** Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτόν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπρώτα αὐτόν εἶ τι βλέπει. **24** Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς

δένδρα ὀρῶ περιπατοῦντας. 25 Εἶτα πάλιν δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Καὶ αὐτήν. 36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν ἀποκατεστάθῃ, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ ἅπαντας. 26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; 37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 38 Ὅς γὰρ κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν κώμῃ. 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῶ, μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. 2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, 3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιῶν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. 4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσῆϊ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆϊ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν. 6 Οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι. 7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. 8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἐαυτῶν. 9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς

ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἶ
ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς
ἀναστῆ. **10** Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν ἐφ' ἡμᾶς. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ, Τὸ
πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ
νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** Καὶ ἐπηρώτων πιστεύοντι. **24** Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ
αὐτόν, λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε, Πιστεύω,
ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον; **12** Ὁ Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **25** Ἰδὼν δὲ ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς, Ἥλιος μὲν Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε
ἐλθῶν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῶ,
γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ
ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῆ. **13** Ἀλλὰ σοὶ ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι
λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἥλιος ἐλήλυθε, καὶ εἰσέληθες εἰς αὐτόν. **26** Καὶ κράξαν, καὶ
ἐποίησαν αὐτῶ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε καὶ ἐγένετο
γέγραπται ἐπ' αὐτόν. **14** Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι
μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, ἀπέθανεν. **27** Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν
καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. **15** τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. **28**
Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ
ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι
αὐτόν. **16** Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς, Ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; **17** Καὶ ἀποκριθεὶς **29** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν
εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε, Διδάσκαλε, ἦνεγκα οὐδενὶ δύνатаι ἐξελεθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ
τὸν υἱὸν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα καὶ νηστεία. **30** Καὶ ἐκεῖθεν ἐξεελθόντες
ἄλαλον. **18** Καὶ ὅπου ἂν αὐτόν καταλάβῃ, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οὐκ
ῤήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ἠθελεν ἵνα τις γνῶ. **31** Ἐδίδασκε γὰρ
ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς
τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται
οὐκ ἴσχυσαν. **19** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν
λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε ἀναστήσεται. **32** Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῤῆμα,
αὐτόν πρὸς με. **20** Καὶ ἠνεγκαν αὐτόν πρὸς καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι. **33**
αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἐν τῇ
ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οἰκία γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς, Τί ἐν τῇ
ἐκυλίετο ἀφρίζων. **21** Καὶ ἐπηρώτησε τὸν ὀδῶ πρὸς ἑαυτούς διελογίζεσθε; **34** Οἱ δὲ
πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν
τοῦτο γέγονεν αὐτῶ; Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιόθεν. ἐν τῇ ὀδῶ, τίς μερίζων. **35** Καὶ καθίσας
22 Καὶ πολλακίς αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς,

Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος. **36** Καὶ λαβῶν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς· **37** Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. **38** Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκαλε, εἰδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. **39** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογησαί με. **40** Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. **41** Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. **42** Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. **43** Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, (Geenna g1067) **44** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **45** Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, (Geenna g1067) **46** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοὶ ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, (Geenna g1067) **48** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **49** Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται. **50** Καλὸν τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Κάκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καί, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. **2** Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτόν, Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. **3** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; **4** Οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· **6** ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. **7** Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, **8** καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. **9** Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. **10** Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. **11** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν. **12** καὶ

ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, γαμηθῆ ἄλλω, μοιχᾶται. 13 Καὶ προσέφερον Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψηται αὐτῶν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. Θεοῦ εἰσελθεῖν. 25 Εὐκοπώτερόν ἐστι 14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιαῆς τῆς ῥαφίδος εἶπεν αὐτοῖς, Ἔφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν πρὸς με· καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 Οἱ δὲ περισσῶς τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 15 ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς, Καὶ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξῃται τὴν τίς δύναται σωθῆναι; 27 Ἐμβλέψας δὲ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἠϋλόγει γὰρ δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 Καὶ αὐτά. 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ἠρζατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ὁδόν, προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί 29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὴν ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, (aiōnios g166) 18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, μὴ εἷς, ὁ Θεός. 19 Τὰς ἐντολάς οἶδας, Μὴ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, 30 μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποστερήσης, τίμα τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφούς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. 20 Ὁ δὲ καὶ ἀδελφάς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν σοὶ ὑστερεῖ ἔσχατοι, καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. 32 Ἦσαν δὲ ὑπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ· καὶ καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. καὶ ἔθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες 22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβῶν πάλιν τοὺς λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. δώδεκα, ἠρζατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα 23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ συμβαίνειν 33 ὅτι Ἰδού, ἀναβαίνομεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δυσκόλως οἱ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. 24 Οἱ δὲ μαθηταὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινουσὶν αὐτὸν ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς

ἔθνεσι, **34** καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. **47** Καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν, Ὁ υἱὸς Δαβίδ, ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. **35** Καὶ προσπορεύονται Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. **48** Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἔκραζεν, Ἰὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με. **49** Καὶ ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. **36** στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτόν φωνηθῆναι· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί με καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, ὑμῖν; **37** Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν, ἵνα θάρσει· ἔγειραι, φωνεῖ σε. **50** Ὁ δὲ ἀποβαλὼν εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. **38** Ὁ δὲ Ἰησοῦν. **51** Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιήσω σοί; Ὁ δὲ τυφλὸς Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω. **52** τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὑπάγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **2** καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτήν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτόν ἀγάγετε. **3** Καὶ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτόν ἀποστελεῖ ὧδε. **4** Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὔρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. **5** Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; **6** Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. **7** Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ'

αὐτῷ. 8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. 20 Καὶ ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι δὲ στοιβάδας πρῶτ' παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουσιν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν. 21 Καὶ ἀναμνησθεὶς εἰς τὴν ὁδόν. 9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκὴ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, ἦν κατηράσω ἐξήρανται. 22 Καὶ ἀποκριθεὶς Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. ὀνόματι Κυρίου. 10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη 23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς τῷ ὄρει τούτῳ, Ἄρθῃτι, καὶ βλήθῃτι εἰς ἡμῶν Δαβίδ. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. 11 τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ Καὶ εἰσηλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, γίνεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. 24 Διὰ τοῦτο ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. 12 Καὶ τῇ αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ὑμῖν. 25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἐπείνασε. 13 Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος ἵνα καὶ ὁ ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν πατῆρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὔρεν εἰ τὰ παραπτώματα ὑμῶν. 26 Εἰ δὲ ὑμεῖς μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. 14 Καὶ οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. 27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (αἰθῆ g165) 15 οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. 27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, 28 καὶ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ἱερῶ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, ποιεῖς; Καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς; 29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς περιστερὰς κατέστρεψε· 16 καὶ οὐκ ἤφειεν ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. 17 Καὶ ἀγῶ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται 30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; Ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι. 31 αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν. 18 Καὶ ἤκουσαν Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτησαν Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ οὐδὲν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 32 Ἀλλ' ἐὰν αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, λαὸν ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι

ὄντως προφήτης ἦν. **33** Καὶ ἀποκριθέντες καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. **13** λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. **2** Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. **3** Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. **4** Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κάκεινον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον. **5** Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κάκεινον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. **6** Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. **7** Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. **10** Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· **11** παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; **12** Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι,

Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. **14** Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὐ; **15** Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. **16** Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. **17** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. **18** Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, **19** Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι Ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **20** Ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα· **21** καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. **22** Καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. **23** Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; Οἱ

γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **24** Καὶ Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, ἐπερωτῆσαι. **25** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; **25** Ὅταν γὰρ ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ; γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν **26** Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τοῖς οὐρανοῖς. **26** Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι τῷ ἁγίῳ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς Μωσέως, ἐπὶ τῆς βιάτου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ἐχθροῦς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **27** ὁ Θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; **27** πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. **28** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. **28** Καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν προσελθόντων εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποία **29** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή; **29** Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις **30** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πασῶν τῶν οἱ κατεσθίνοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἐντολῶν, Ἄκουε, Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστί· **30** καὶ ἀγαπήσεις οὗτοι λήψονται περισσώτερον κρίμα. **31** Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή. **31** Καὶ δευτέρα πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. **32** Καὶ ἐλθοῦσα ὁμοία αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου μία χίρα πτωχῆ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή κοδράντης. **33** Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς οὐκ ἔστι. **32** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι ὑμῖν ὅτι ἡ χίρα αὕτη ἡ πτωχῆ πλεῖον εἷς ἐστὶ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ αὐτοῦ· **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς γαζοφυλακίου· **34** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ περισεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι

καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. 2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Βλέπετε ταύτας τὰς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ ὅπου οὐ δεῖ — ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω — λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. 3 Καὶ καθημένου τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι ὄρη. 15 ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω τοῦ ἱεροῦ, ἐπρωτῶν αὐτὸν κατ' ἰδίαν εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν Ἄνδρέας, 4 Εἶπε ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; ὧν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραί τὸ Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα ἰμάτιον αὐτοῦ. 17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ συντελεῖσθαι; 5 Ὅ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ταῖς ἡμέραις. 18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ πλανήσῃ. 6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ γένηται ἢ φυγῆ ὑμῶν χειμῶνος. 19 Ἔσονται τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις, οἷα οὐ γέγονε καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 Ὅταν δὲ τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, Θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. 20 μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὕτω τὸ Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, τέλος. 8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, οὐκ ἂν ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ἡμέρας. 21 Καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, παραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. 9 Βλέπετε δὲ ὧδε ὁ Χριστός, ἡ Ἰδοῦ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. ὑμεῖς ἑαυτοῦς παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 10 Καὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. 23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι Ἰδοῦ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἄλλ' ἐν τὸ εὐαγγέλιον. 11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί ἐκείνην, ὃ ἡλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῆ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, οὐ γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς πνεῦμα τὸ ἅγιον. 12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς σαλευθήσονται. 26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. 27 Καὶ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 13 Καὶ ἔσεσθε τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως

ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ τὴν παραβολὴν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος μύρου γέγονεν; 5 Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα, πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων διηναρίων, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 29 καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, αὐτῇ. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτὴν γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. 30 τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 7 Πάντοτε γὰρ τοὺς αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. 31 πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. 32 Περὶ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 Ὁ εἶχεν αὕτη ἐποίησε τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ ἐνταφιασμόν. 9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ. 33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὄλον τὸν καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κόσμος, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται καιρὸς ἐστίν. 34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 10 Καὶ ὁ Ἰούδας ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δὸς τοῖς Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστῳ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο αὐτοῖς. 11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἵνα γρηγορή. 35 Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, καὶ γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἐζήτει πῶς εὐκαιρῶς αὐτὸν παραδῶ. 12 Καὶ ὁπέ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἄζυμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἢ πρῶτ'· 36 μὴ ἐλθῶν ἐξαίφνης εὗρη ὑμᾶς ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καθεύδοντας. 37 Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσι λέγω, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης τὸ Πάσχα; 13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς,

14 Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. 2 Ἐλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ᾖ τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. 4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ

ὀφίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. τρὶς ἀπαρνήθη με. 31 Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ
18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, ἔλεγε μᾶλλον, Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ
ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. καὶ πάντες ἔλεγον. 32 Καὶ ἔρχονται εἰς
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, καὶ λέγει
αὐτῶ εἷς καθ' εἷς, Μήτη ἐγώ; Καὶ ἄλλος, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὧδε, ἕως
Μήτη ἐγώ; 20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, προσεύξωμαι. 33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. 21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ
ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ ἀδημονεῖν. 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπος
αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. 35 Καὶ προελθὼν
ἦν αὐτῶ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχето
ἐκεῖνος. 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ἴνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθη ἀπ' αὐτοῦ
ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἠώρα. 36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ,
ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε πάντα δυνατὰ σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον
τουτοῦ ἐστὶ τὸ σῶμά μου. 23 Καὶ λαβὼν τὸ ἀπ' ἐμοῦ τουτοῦ ἄλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω,
ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἄλλα τί σύ. 37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει
ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. 24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ,
Τουτοῦ ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν
διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. γρηγορήσαι; 38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε,
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῶ ἴνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν
ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν 39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν
τῆ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 26 Καὶ ὑμνήσαντες αὐτὸν λόγον εἰπῶν. 40 Καὶ ὑποστρέψας
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 27 εὔρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν
Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι,
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῶ ἀποκριθῶσι. 41
ταύτη ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς,
καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. 28 Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε.
Ἄλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς Ἀπέχει ἤλθεν ἡ ὥρα. Ἰδοῦ, παραδίδοται
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν
αὐτῶ, Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀμαρτωλῶν. 42 Ἐγειρέσθε, ἄγωμεν. Ἰδοῦ,
ἀλλ' οὐκ ἐγώ. 30 Καὶ λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε. 43 Καὶ εὐθέως,
Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας,
ταύτη, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος

πολὺς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν λέγοντες 58 ὅτι Ἐμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ πρεσβυτέρων. 44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὅν ἂν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν φιλήσω, αὐτός ἐστι κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. 45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως 59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία προσελθὼν αὐτῷ λέγει, Ῥαββί, ῤαββί καὶ αὐτῶν. 60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς κατεφίλησεν αὐτόν. 46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Τί οὗτοί αὐτόν. 47 Εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σου καταμαρτυροῦσιν; 61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ ἐπρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ τὸ ὠτίον. 48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; 62 Ὁ εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ με; 49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 63 Ὁ δὲ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 50 ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ Καὶ ἀφέντες αὐτόν πάντες ἔφυγον. 51 λέγει, Τί ἔτι χρειάν ἔχομεν μαρτύρων; Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, 64 Ἐκούσατε τῆς βλασφημίας. Τί ὑμῖν περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτόν κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι· 52 ὁ δὲ εἶναι ἔνοχον θανάτου. 65 Καὶ ἤρξαντό καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ ἀπ' αὐτῶν. 53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ καὶ λέγειν αὐτῷ, Προφήτευσον. Καὶ οἱ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτόν ἔβαλλον. 66 καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 Καὶ ὁ Πέτρος Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔρχεται μία τῶν παιδικῶν τοῦ ἀρχιερέως, ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ 67 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55 Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. 68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον λέγων, Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ ἐζήτησον κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρισκον. 56 καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 69 Καὶ ἡ παιδίσκη Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἰδοῦσα αὐτόν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς καὶ ἴσαι αἱ μαρτυραὶ οὐκ ἦσαν. 57 Καὶ τινες παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. 70

Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε ποιήσω οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς ἐξ ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. σου ὁμοιάζει. **71** Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν **14** Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γὰρ καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως τοῦτον ὃν λέγετε. **72** Καὶ ἐκ δευτέρου ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. **15** Ὁ δὲ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε.

15 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτῷ συμβούλιον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. **17** ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν στέφανον, **18** καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. αὐτόν, Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· **19** **2** Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ καὶ ἐνέπτουν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Σὺ λέγεις. **3** Καὶ προσεκύνουν αὐτῷ. **20** Καὶ ὅτε ἐνέπειξαν κατηγόρουσαν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ· **4** αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Ἴδε, πόσα καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν σου καταμαρτυροῦσιν. **5** Ὁ δὲ Ἰησοῦς αὐτόν. **21** Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα οὐκ ἐτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, τὸν Ἰησοῦς ἐπηρώτησεν αὐτόν, ὅπως ἴνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. **22** Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον Κρανίου Τόπος. **23** Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρнисμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. **24** Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διμερίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κληρὸν ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. **25** Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **26** Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **27** Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστὰς,

ένα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων μήτηρ, καὶ Σαλώμη, **41** αἱ καί, ὅτε ἦν αὐτοῦ. **28** Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. **29** διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. **42** Καὶ αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευή, λέγοντες, Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ὃ ἐστὶ προσάββατον, **43** ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, **30** σῶσον Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ σεαυτόν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. **31** αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες τοῦ Θεοῦ· τολμήσας εἰσηλθε πρὸς Πιλάτον, πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **44** Ὁ ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε σῶσαι. **32** Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν ἐπηρώτησεν αὐτόν εἰ πάλαι ἀπέθανε. **45** Καὶ καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. **33** Γενομένης δὲ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. **46** Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. **34** Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν ἐννάτη ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισε λέγων, Ἐλωί, Ἐλωί, λαμμᾶ σαβαχθανί; Ὁ λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. **47** Ἡ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Ὁ Θεός μου, ὁ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; **35** Καὶ τινες ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, Ἰδοὺ, Ἡλίαν φωνεῖ. **36** Δραμῶν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθεῖς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. **37** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. **38** Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. **39** Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ. **40** Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσή

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. **2** Καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. **3** Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; **4** Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. **5** Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. **6** Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε

τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν αὐτόν. 7 Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. 20 Ἐκεῖνοι δὲ αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, συνεργούντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 Καὶ ἐξεληθοῦσαι ταχὺ διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν. ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίας τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. 10 Ἐκεῖνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. 11 Κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. 12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἐτέρῳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. 13 Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. 14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. 17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· 18 ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. 19 Ὁ

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε καί μοι, παρηκολουθηκῶτι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερέυς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβητ. **6** Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. **7** Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβητ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέρω προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἕξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβητ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ

ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. **16** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γὰρ εἶμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἶμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. **20** Καὶ ἰδοῦ, ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. **22** Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **23** Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυσεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **25** ὅτι Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἠσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. **41** Καὶ ἐγένετο εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέθ, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς **27** πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. **28** Καὶ Ἑλισάβετ, **42** καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ Χαίρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. **29** Ἡ δὲ **43** Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; **44** Ἴδου γάρ, ὡς διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ **30** Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ὡτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. **45** Καὶ μακαρία **31** Καὶ ἰδοῦ, συλλήψῃ ἐν γαστρί, καὶ τέξῃ ἡ πιστεῦσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. **46** Καὶ **32** Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς Κύριον, **47** καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, **33** καὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου. **48** Ὅτι ἐπέβλεψεν βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ τέλος. (αἰῶν **g165**) **34** Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς γενεαί. **49** Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **50** οὐ γινώσκω; **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. **51** Ἐποίησε σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Θεοῦ. **36** Καὶ ἰδοῦ, Ἑλισάβετ ἡ συγγενῆς **52** Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ ὑψωσε ταπεινοῦς. **53** Πεινῶντας ἐνέπλησεν αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε καλουμένην στεῖρα. **37** Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ κενούς. **54** Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥήμα. **38** Εἶπε δὲ Μαριάμ, αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, **55** καθὼς Ἰδοῦ, ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ τὸ ῥήμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγγελος. **39** Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς αἰῶνα. (αἰῶν **g165**) **56** Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰουδα, **40** καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. **57** Τῇ δὲ Ἑλισάβετ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν,

καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ἤκουσαν ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι τοῦ δοῦναι ἡμῖν, 74 ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνεχαιρον αὐτῇ. 59 Καὶ ἐγένετο 75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ 76 Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 κληθήσῃ προπορεύῃ γὰρ πρὸ προσώπου Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· 77 τοῦ Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61 Καὶ δοῦναι γινώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, 78 διὰ σπλάγχνα συγγενεῖά σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο τούτῳ. 62 Ἐνένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, 79 ἐπιφᾶναι τοῖς τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. 63 Καὶ αἰτήσας ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, πινακίδιον ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 ὁδὸν εἰρήνης. 80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε Ἀνέωχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ τὸν Θεόν. 65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ 2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ῥήματα ταῦτα. 66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 2 Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. 3 Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεῖρ Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. 4 Ἀνέβη πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ καὶ προεφήτευσε, λέγων, 68 Εὐλογητὸς πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο πόλιν Δαβίδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, τὸ εἶναι αὐτόν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς 69 καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν Δαβίδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ τῷ οἴκῳ Δαβίδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ — 70 μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὔση ἐγκύῳ. καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων 6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ — (aiōn 71 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. 7 9165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ 6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, 72 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς

τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **8** Καὶ ποιμένες ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ τὴν ποίμνην αὐτῶν. **9** Καὶ ἰδοῦ, ἄγγελος συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. **22** Καὶ Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον φόβον μέγαν. **10** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστήσαι τῷ Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοῦ γάρ, εὐαγγελίζομαι Κυρίῳ — **23** καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοοῖγον μήτραν λαῶ· **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται — **24** καὶ τοῦ ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ **12** Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε Κυρίου, Ζεῦχος τρυγόνων ἢ δύο νεοσοῦς βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν περιστερῶν. **25** Καὶ ἰδοῦ, ἦν ἄνθρωπος τῇ φάτνῃ. **13** Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν ἐν Ἱερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ τῷ ἀγγέλῳ πληθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, **14** προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. **26** Καὶ ἦν ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. **15** Καὶ ἐγένετο, αὐτῷ κεχηρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες τὸν Χριστὸν Κυρίου. **27** Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Διέλθωμεν δὴ ἕως πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ **16** Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον αὐτοῦ, **28** καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. **17** Ἰδόντες καὶ εἶπε, **29** Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· **30** λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **18** Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν **31** ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων τῶν λαῶν· **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, πρὸς αὐτούς. **19** Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. **33** Καὶ ἦν συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** Καὶ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν εὐλόγησεν αὐτούς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοῦ, οὗτος καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. **21** Καὶ ὅτε κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν

τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· ἐπερωτῶντα αὐτούς. **47** Ἐξίσταντο δὲ **35** καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. **48** Καὶ ἰδόντες πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. **36** Καὶ αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἦ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, μήτηρ αὐτοῦ εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ἐκ φυλῆς Ἀσήρ — αὕτη προβεβηκυῖα οὕτως; Ἰδοῦ, ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἐζητοῦμέν σε. **49** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἀνδρὸς ἐπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, ὅτι ἐζητεῖτέ με; Οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ **37** καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα πατρός μου δεῖ εἶναι με; **50** Καὶ αὐτοὶ οὐ τεσσάρων — ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. **51** Καὶ νηστεαῖαις καὶ δειήσεσι λατρεύουσα νύκτα κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ καὶ ἡμέραν. **38** Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **52** Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. **39** Καὶ ὡς σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῶ καὶ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀνθρώποις.

Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, **3** Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέθ. **40** Τὸ δὲ ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, παιδίον ἠῴζανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς πληρούμενον σοφίας καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλιηνῆς τετραρχοῦντος, **2** ἐπ' ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. **3** Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν· **4** ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **5** Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς

ὁδοὺς λείας· **6** καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον σωτήριον τοῦ Θεοῦ. **7** Ἔλεγεν οὖν τοῖς εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπὸ κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. **18** Πολλὰ μὲν αὐτοῦ, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; τὸν λαόν· **19** ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, **8** Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς ἐλεγχομένου ὑπὸ αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος μετανοίας καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ὁ Ἡρώδης, **20** προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ **9** Ἡδὴ δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν φυλακῆ. **21** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς καὶ προσευχομένου, ἀνεψυχθῆναι τὸν πῦρ βάλλεται. **10** Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οὐρανόν, **22** καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; **11** ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, χιτῶνας μεταδότη τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖται. **12** Ἦλθον σοὶ ἠυδοκῆσα. **23** Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς δὲ καὶ τελῶνας βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν — πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ὡς ἐνομιζέτο — υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλί, **13** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοῦς, Μηδὲν πλέον **24** τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί, τοῦ παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. **14** Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ, **25** τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, Ἀμῶς, τοῦ Ναοῦμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ **26** τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, εἶπε πρὸς αὐτοῦς, Μηδένα διασεισητε, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, **27** τοῦ Ἰωαννά, τοῦ μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ ὄψωνιοῖς ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ Νηρί, **28** τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, **29** τοῦ Ἰωσή, τοῦ ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεῖμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός, **16** ἀπεκρίνατο **30** τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι τοῦ Ἰωανάν, τοῦ Ἐλιακέμ, **31** τοῦ Μελεᾶ, βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός τοῦ Μαῖνάν, τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν, μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τοῦ Δαβίδ, **32** τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, **33** τοῦ βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρὶ· **17** οὗ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, **34** τοῦ Ἰακώβ, τοῦ

Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ, **11** καὶ ὅτι Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε **35** τοῦ Σαρούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλέκ, προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **12** τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά, **36** τοῦ Καϊνάν, τοῦ Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἄρφαζᾶδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, **37** Εἴρηται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, **38** τοῦ Ἐνώς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

4 Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης

ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον, **2** ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συντελεσθειῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε. **3** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἶπε τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. **4** Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων, Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ. **5** Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. **6** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ὃ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. **7** Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πάντα. **8** Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. **9** Καὶ ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω **10** γέγραπται γάρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε

καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. **15** Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. **16** Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέθ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσηλθε, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. **17** Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, **18** Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς· ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφειν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, **19** κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. **20** Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **21** Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. **22** Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; **23** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἰατρέ, θεράπευσον

σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ οὐτός, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει
 Καπερναοῦ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;
 σου. 24 Εἶπε δέ, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς 37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς
 προφήτης δεκτὸς ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. πάντα τόπον τῆς περιχώρου. 38 Ἀναστὰς δὲ
 25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν Σίμωνος ἢ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν
 τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν
 ἕτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
 μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· 26 καὶ πρὸς αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν
 οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει
 εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα αὐτοῖς. 40 Δύνοντας δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες
 χήραν. 27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις
 Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ
 οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθείς ἐθεράπευσεν
 Σύρος. 28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτοῦς. 41 Ἐζήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ
 ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα, 29 πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ
 καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἕξω τῆς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ
 πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυος εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν τὸν Χριστὸν
 τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, αὐτὸν εἶναι. 42 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
 εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. 30 Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ
 διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 31 ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν, καὶ ἤλθον ἕως αὐτοῦ,
 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοῦ πόλιν τῆς καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ'
 Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς αὐτῶν. 43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ
 σάββασι. 32 Καὶ ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελισασθαί με
 αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. 33 δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο
 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων ἀπέσταλμαι. 44 Καὶ ἦν κηρῦσσω ἐν ταῖς
 πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι
 αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
 καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην
 Γεννησαρέτ· 2 καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα
 παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες
 ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς
 δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος,
 ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν
 ὀλίγον. Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ

πλοίου τους ὄχλους. 4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθeneiῶν αὐτῶν. 16 ὕμῶν εἰς ἄγραν. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς προσευχόμενος. 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. 6 Καὶ τοῦτο καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς πολὺ· διερρήγγυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν· 7 Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτούς. 18 Καὶ ἰδοῦ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 Ἴδὼν καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασι ἐνώπιον αὐτοῦ· 19 καὶ μὴ εὐρόντες τοῦ Ἰησοῦ, λέγων, Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε. 9 Θάμβος γὰρ ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον· 10 εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. 20 ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ, Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ· 21 Καὶ ἦρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. 11 καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς ἐστιν Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. 12 ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ Θεός; 22 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν Ἐπιγνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς πόλεων, καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας καὶ αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 23 ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί δύνασαί με καθαρίσαι. 13 Καὶ ἐκτείνας σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, Ἐγχειραι καὶ τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ, εἰπὼν, Θέλω, περιπάτει; 24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀπ' αὐτοῦ. 14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν ἀφιέναι ἁμαρτίας — εἶπε τῷ παραλελυμένῳ αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον — Σοὶ λέγω, ἔγχειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινιδίον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. 25 καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, Καὶ παραχρῆμα ἀναστάς ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 15 Διήρχετο δὲ ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν

οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν. **26** Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον. **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην, ὀνόματι Λευῖν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι. **28** Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. **29** Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευῖς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. **30** Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; **31** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. **32** Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **33** Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν; **34** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστί, ποιῆσαι νηστεύειν; **35** Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **36** Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μίγῃ, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. **37** Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μίγῃ, ῥήξει ὁ νέος οἶνος

τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. **38** Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον, καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται. **39** Καὶ οὐδεὶς πινὼν παλαιὸν εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ, Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί. **2** Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; **3** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅποτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; **4** Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; **5** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. **6** Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. **7** Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ. **8** Αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἐγειραι, καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη. **9** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τί, Ἐξεστι τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σώσαι ἢ ἀπολέσαι; **10** Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου.

Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
χειρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. **11** Αὐτοὶ δὲ ἀνθρώπου. **23** Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν
ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ. πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ
12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι
διανυκτερεύον ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. **25** Οὐαὶ
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε.
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενήσετε
ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους καὶ κλαύσετε. **26** Οὐαὶ ὑμῖν, ὅταν καλῶς
ὠνόμασε, **14** Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασε ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ
Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις
Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἄλλ' ὑμῖν λέγω
Βαρθολομαῖον, **15** Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, τοῖς ἀκούουσιν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
Ἰακώβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,
τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, **16** Ἰούδαν **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, καὶ
Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ προσέυχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.
ἐγένετο προδοτῆς. **17** Καὶ καταβὰς μετ' **29** Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε
αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. **30**
ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ, Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ
καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. **31** Καὶ καθὼς
ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
νόσων αὐτῶν· **18** καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **32** Καὶ
πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηί ἄπτεσθαι αὐτοῦ· ὑμῖν χάρις ἐστί· Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ὅτι δύνამις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. **33** Καὶ
ἰᾶτο πάντας. **20** Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστί· Καὶ γὰρ οἱ
ἔλεγε, Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. **34** Καὶ ἐὰν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **21** Μακάριοι δανείζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν,
οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστί· Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς ἴσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν
καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν

πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καὶ πονηρούς. 36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. 46 Τί δέ καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε 37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. Μὴ ἃ λέγω; 47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· 38 δίδοτε, καὶ ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· 48 ὅμοιος δοθήσεται ὑμῖν μέτρον καλόν, πεπαισμένον ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. Τῷ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὑμῖν. 39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς, Μήτι οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτὴν· τεθεμελίωτο δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; Οὐχὶ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 49 Ὁ δὲ ἀκούσας ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; 40 καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ θεμελίου· ἢ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 Τί δὲ βλέπεις τὸ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ οἰκίας ἐκείνης μέγα.

7 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ. 2 Ἐκατοντάρχου δέ τις δοῦλος κακῶς ἔχων ἡμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. 3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθῶν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 Οἱ δέ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι ἀξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο· 5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς 7

διὸ οὐδὲ ἔμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν· τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. ἄλλον προσδοκῶμεν; 20 Παραγενόμενοι 8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον, Ἰωάννης ὁ τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἔμαυτὸν στρατιώτας, βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ 21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 9 ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο αὐτόν, καὶ στραφεῖς τῷ ἀκολουθοῦντι τὸ βλέπειν. 22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε, Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. 10 Ἰωάννην ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ τὸν οἶκον εὔρον τὸν ἀσθενοῦντα δούλον καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ὑγιαίνουντα. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς, ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 23 καὶ ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐν ἐμοί. 24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. 12 Ὡς δὲ ἤγγισε Ἰωάννου, ἦρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο περὶ Ἰωάννου, Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαιμον ὑπὸ ἀνέμου καὶ αὕτη ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως σαλευόμενον; 25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. 13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ αὐτῇ, Μὴ κλαῖε. 14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν. Καὶ βασιλεῖοις εἰσίν. 26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε εἶπε, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. 15 Καὶ ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἦρξατο λαλεῖν. περισσότερον προφήτου. 27 Οὗτός ἐστι Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. 16 Ἔλαβε περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου. 28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου ὅλη τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος τῇ περιχώρῳ. 18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. 29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι 19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς βάπτισμα Ἰωάννου· 30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ

οί νομικοί τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. **31** αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; **43** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ, εἰσὶν ὅμοιοι; **32** Ὅμοιοὶ εἰσι παιδίοις τοῖς Ὁρθῶς ἔκρινας. **44** Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν ἑν ἄγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν, Ἡυλήσαμεν ὑμῖν, τὴν γυναῖκα; Εἰσηλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη οὐκ ἐκλάσσετε. **33** Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων μήτε οἶνον καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. **34** **45** Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας αὕτη δέ, ἀφ' ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων ἧς εἰσηλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἰδοῦ, ἄνθρωπος τοὺς πόδας. **46** Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου οὐκ φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἤλειψας αὕτη δὲ μύρω ἤλειψέ μου τοὺς ἀμαρτωλῶν. **35** Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πόδας. **47** Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. **48** Εἶπε δὲ αὐτῆ, Ἀφένονται σου αἱ ἀμαρτίαι. **49** Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ἀφίησιν; **50** Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, Ἡ κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, **38** καὶ στᾶσα πίστις σου σέσωκέ σε πορεύου εἰς εἰρήνην. **8** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, **2** καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτὰ ἐξεληλύθει, **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. **4** Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ

παραβολῆς, 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ τίθῃσιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθῃσιν, ἵνα σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. 17 Οὐ σπεῖρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν γὰρ ἐστὶ κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. 6 Καὶ ἕτερον φανερόν ἔλθῃ. 18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη, ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. 7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι ἀπ' αὐτοῦ. 19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτόν αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἕτερον ἢ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. φυνὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. 20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ ταῦτα λέγων ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούει σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω, ἀκουέτω. 9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ ἰδεῖν σε θέλοντες. 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοὶ 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. 22 Καὶ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. 11 ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολὴ· Ὁ σπόρος ἐστὶν εἶπε πρὸς αὐτούς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. 12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν. 23 Πλεόντων εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ καὶ ἐκινδύνευον. 24 Προσελθόντες δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ διήγειραν αὐτόν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοί ρίζαν ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν 25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. 15 τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ὑπακούουσιν αὐτῷ; 26 Καὶ κατέπλευσαν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν τὸν λόγον κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. 27 Ἐξελθόντι δὲ ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις καλύπτει αὐτόν σκευεῖ, ἢ ὑποκάτω κλίνης ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων

ικανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. **38**
 ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἄφ' οὗ ἐξεληλύθει
28 Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράζας, τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ
 προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε, αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, **39** Ὑπόστρεφε εἰς
 Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι
 ὑψίστου; Δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. **29** ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν
 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. **40**
 ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν,
 χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀπεδέξατο αὐτόν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες
 ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ προσδοκῶντες αὐτόν. **41** Καὶ ἰδοῦ, ἦλθεν
 διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων
 δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. **30** Ἐπηρώτησε δὲ τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ
 αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι ἐστὶν ὄνομα; τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτόν
 Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών, ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν σου· **42** ὅτι
 εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. **31** Καὶ παρεκάλει αὐτόν θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ
 ἀπελθεῖν. **(Abyssos g12)** **32** Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη ὑπάγειν αὐτόν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.
 χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ **43** Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
 παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροῖς προσαναλώσασα
 ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενός
33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ θεραπευθῆναι, **44** προσελθοῦσα ὀπισθεν,
 ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἦψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
 ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
 τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. **34** Ἴδόντες δὲ αὐτῆς. **45** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ
 οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων,
 ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα,
 εἰς τοὺς ἀγρούς. **35** Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ
 γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; **46** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἄφ' οὗ εἶπεν, Ἦψατό μου τις ἐγὼ γὰρ ἔγνω
 τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. **47** Ἴδοῦσα
 σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε,
 καὶ ἐφοβήθησαν. **36** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ προσεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἦψατο
 καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεῖς. αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντός
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. **48** Ὁ
 περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει, θυγάτερ, ἡ πίστις
 αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. **49**

Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ κώμας, εὐαγγελιζόμενος καὶ θεραπεύοντας ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν πανταχοῦ. 7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· 8 ὑπὸ τινων σωθήσεται. 51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, δὲ ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ ὅτι Προφήτης οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 Καὶ εἶπεν καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα ὁ Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. 52 Ἐκλαιον τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν. 10 Καὶ εἶπε, Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο καθεῦθε. 53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν ὅτι ἀπέθανεν. 54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω αὐτούς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά. 11 ἐφώνησε λέγων, Ἡ παῖς, ἐγείρου. 55 Καὶ οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη καὶ δεξάμενος αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ παραχρήμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρειὰν φαγεῖν. 56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. 12 Ἡ δὲ ἡμέρα ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ἠρξάτο κλίειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλω κώμας καὶ τοὺς ἀγρούς καταλύσωσι, καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. 13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. 14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε αὐτούς κλισίας ἀνά πεντήκοντα. 15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέσθαι τῷ ὄχλῳ. 17 Καὶ

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. 2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν· μήτε ράβδους, μήτε πῆραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν. 4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσελθῆτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. 5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖνης καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. 6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς

ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες καὶ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. **29** Καὶ κόφινοι δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτόν, τὸ αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπρώτησεν αὐτούς, ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. **30** λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; **19** Καὶ ἰδού, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν οἴτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας, **31** οἱ βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἕξοδον αὐτοῦ Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** ἦν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. **32** Ὁ δὲ εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν ὑπνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. **21** Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο, συνεστῶτας αὐτῷ. **33** Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλὸν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρεῖς, μίαν σοί, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν τρίτην ἡμέραν ἐγερεθῆναι. **23** Ἔλεγε δὲ Ἡλίας· μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. **34** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ πρὸς πάντας, εἴ τις θέλει ὀπίσω μου λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. **35** Καὶ φωνὴ ἀκολουθεῖτω μοι. **24** Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, **36** Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὐρέθη οὗτος σώσει αὐτήν. **25** Τί γὰρ ὠφελεῖται ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἄνθρωπος, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; **26** Ὃς οὐδὲν ὦν ἐωράκασιν. **37** Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐξῆς ἡμέρα, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. **38** ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἀγγέλων. **27** Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες ἐπὶ τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἱ οὐ μὴ γεύσονται **39** καὶ ἰδού, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ Θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν συντριβὸν αὐτόν. **40** Καὶ ἐδέηθη τῶν

μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως ἠδυνήθησαν. **41** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἐστήριξε τοῦ πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι **52** καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. **42** Ἔτι αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσηλθον εἰς κώμην δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. **53** Καὶ τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπέτιμησε οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν **54** Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος τῷ πατρὶ αὐτοῦ. **43** Ἐξεπλήσσαντο δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπον, Κύριε, θέλεις εἶπωμεν πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; **55** ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς Στραφεῖς δὲ ἐπέτιμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, αὐτοῦ, **44** Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὄρα ὑμῶν Οὐκ οἴδατε οἴου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ **56** ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ψυχᾶς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. ἀνθρώπων. **45** Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. **57** καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο εἶπέ τις πρὸς αὐτόν, Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. ἂν ἀπέρχη, Κύριε. **58** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ **46** Εἰσηλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. **47** Ὁ δὲ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. **59** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, **48** καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἕτερον, Ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, Ὅς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ τὸν πατέρα μου. **60** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε οὗτος ἔσται μέγας. **49** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **61** Εἶπε δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐπὶ ἕτερος, Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ τὸν οἶκόν μου. **62** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ μεθ' ἡμῶν. **50** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ἰησοῦς, Οὐδεὶς, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν. **51** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εὐθετός ἔστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ σποδῶ καθήμεναι μετενόησαν. **14** Πλὴν ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν Τύρω καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς κρίσει, ἢ ὑμῖν. **15** Καὶ σύ, Καπερναοῦμ, ἢ πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως Ἰαίδου ἔρχεσθαι. **2** Ἐλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς, Ὁ καταβιβασθήσῃ. (Hadēs 986) **16** Ὁ ἀκούων μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ἀποστείλαντά με. **17** Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ **3** Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. **4** Μὴ βαστάζετε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ ὀνόματί σου. **18** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. **5** Εἰς ἣν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, πεσόντα. **19** Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν Εἰρήνην τῷ οἴκῳ τούτῳ. **6** Καὶ ἐὰν μὲν ἦ τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθρου· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. **20** Πλὴν ἐν ἀνακάμψῃ. **7** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιον ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί. Μὴ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** Καὶ εἰς ἕνα αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ἡν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9** πᾶτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, λέγετε αὐτοῖς, Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπιόις. Ναί, ὁ πατήρ, τοῦ Θεοῦ. **10** Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς **22** Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε, **11** Καὶ τὸν καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, πόλεως ὑμῶν ἀπομασσομέθα ὑμῖν· πλὴν καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. **23** τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **12** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι εἶπε, Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἢ βλέπετε. **24** Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **13** Οὐαὶ σοι, προφητῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ Χωραζὶν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν ὑμῖν βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι Τύρω καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25** Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν,

καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (aiōnios g166) 26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; Πῶς ἀναγινώσκεις; 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήση. 29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; 30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχῶ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνη· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν. 32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρήλθε. 33 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; 37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ

σὺ ποιεῖ ὁμοίως. 38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 39 Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

σὺ ποιεῖ ὁμοίως. 38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 39 Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. 2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. 4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπη αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη, Μή τίνη ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν μοι κόπους παρέχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, αὐτοὶ ἔσσονται. 20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ καὶ τὰ παιδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναι ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Ὅταν σοι. 8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσει τὴν ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διὰ ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτοῦ. 22 ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ αὐτῷ ὅσων χρῆζει. 9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, ἐπελθὼν νικήσει αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ἧ ἔπεποιθει, καὶ τὰ σκύλα εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. αὐτοῦ διαδίδωσιν. 23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ 10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν κατ' ἐμοῦ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ εὐρίσκει· καὶ τῷ κρούονται ἀνοιγήσεται. σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα 11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει μὴ εὐρίσκον λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸν αὐτῷ; 12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὦδόν, μὴ οἶκόν μου ὅθεν ἐξήλθον. 25 Καὶ ἐλθὼν ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; 13 Εἰ οὖν ὑμεῖς εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε ἀγαθὰ δόματα 26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ ἕτερον πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ τοῖς αἰτούσιν αὐτόν; 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. Ἐγένετο τῶν πρώτων. 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν δέ, τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ αὐτόν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 Τινὲς δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ, Μακαρία ἢ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβούλ ἄρχοντι κοιλία ἢ βασιτάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὗς τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. ἐθήλασας. 28 Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μενοῦνγε 16 Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. 17 Αὐτὸς δὲ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. 29 Τῶν δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν, Ἡ Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ· σημεῖον ἐπιζητεῖ, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει. 18 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθη, τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 30 πῶς σταθήσεται ἢ βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ δαιμόνια. 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 31 Βασίλισσα ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν

ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς τοῦ ἀσπασμοῦ ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 Οὐαὶ γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος, καὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. 32 Ἄνδρες ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ Νινευτὶ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινουῖσιν αὐτήν· ὅτι οὐκ οἶδασιν. 45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοῦ, νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. 33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. 46 Ὁ δὲ εἶπε, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, τὸ φέγγος βλέπωσιν. 34 Ὁ λύχνος τοῦ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. 47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, σου φωτεινόν ἐστίν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. 35 Σκόπει οὖν μὴ 48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 Εἰ οὖν τὸ ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ αὐτῶν τὰ μνημεῖα. 49 Διὰ τοῦτο καὶ λύχνος τῆ ἀστραπῆ φωτίζει σε. 37 Ἐν δὲ τῷ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς λαλήσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· 50 ἵνα 38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἐκζητηθῆ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, 51 ἀπὸ τοῦ αἵματος οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 τοῦ οἴκου. Naί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52 Οὐαὶ ὑμῖν ἔσωθεν ἐποίησε; 41 Πλὴν τὰ ἐνόητα δότε τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ ἰδοῦ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς ἐστίν. 42 Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. 53 Λέγοντος ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἐνέχουν, καὶ ἀποστοματίζουσιν αὐτὸν περὶ ἔδει ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. 43 Οὐαὶ πλειόνων, 54 ἐνεδρεύοντες αὐτόν, καὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν

ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον, Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. **2** Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. **3** Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐκ ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. **4** Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. **5** Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) **6** Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **7** Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. **8** Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. **9** Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. **10** Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. **11** Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς

καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἶπητε· **12** τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν. **13** Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου, Διδάσκαλε, εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; **15** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Ὅρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. **16** Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· **17** καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; **18** Καὶ εἶπε, Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου. **19** Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. **20** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἄφρων, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίني ἔσται; **21** Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. **22** Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε. **23** Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. **24** Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστι ταμείον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; **25** Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ

τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; **26** Εἰ μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. **39** Τοῦτο οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; **27** Κατανοήσατε ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν τὰ κρίνα πῶς ἀυξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον νῆθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν αὐτοῦ. **40** Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν ὅτι ἦ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τούτων. **28** Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ ἔρχεται. **41** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, ἢ καὶ πρὸς πάντας; **42** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **29** Καὶ Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε· φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. **30** Ταῦτα γὰρ πάντα θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ τὸ σιτομέτριον; **43** Μακάριος ὁ δοῦλος ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. **31** ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιῶντα οὕτως. **44** Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** Μὴ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποῖμνιον· ὅτι εὐδόκησεν αὐτόν. **45** Ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου **33** Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς παῖδας ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον μεθύσκεσθαι. **46** ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐκεῖνος ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐγγίζει, οὐδὲ σῆς διαφθείρει. **34** ὅπου ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. καρδία ὑμῶν ἔσται. **35** Ἔστωσαν ὑμῶν **47** Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα αἰ ὁσφύες περιεζωσμένοι, καὶ οἱ λύχνοι τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ καιόμενοι. **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε πολλάς. **48** ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα, ἐλθόντος καὶ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξουσιν αὐτῷ. **37** δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω αἰτήσουσιν αὐτόν. **49** Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλιεῖ αὐτούς, εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. **38** Καὶ **50** Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ. **51** Δοκεῖτε ὅτι τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρῆ οὕτω, εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;

Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμόν. 52 κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; 5 Οὐχί, Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ δύο ἐπὶ ὁμοίως ἀπολειῖσθε. 6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν τρισί. 53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῶ, παραβολήν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὔρεν. 7 Εἶπε δὲ αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἰδοῦ, τρία ἔτη 54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, Ὅταν ἴδητε ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί εὐθέως λέγετε, Ὅμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς οὕτω. 55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο ὅτι Καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. 56 Ὑποκριταί, τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ βάλω κοπρίαν· 9 κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. 10 πῶς οὐ δοκιμάζετε; 57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις τοῖς σάββασι· 11 καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἦν πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, ὀδῶ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 Ἰδὼν δὲ ὁ κριτής σε παραδῶ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακὴν. 59 Λέγω αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ σου. 13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς. παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. 14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυναγωγός, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ, Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. 15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; 16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοῦ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 Καὶ ταῦτα

13 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἶμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θουσιῶν αὐτῶν. 2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; 3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολειῖσθε. 4 Ἦ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς

λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **30** Καὶ ἰδοῦ, ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. **18** Ἔλεγε δέ, Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ ἡμέρα προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; αὐτῷ, Ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι **19** Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβῶν Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. **32** Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ αὐτοῖς, Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ἠῤῥησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ ταύτη, Ἴδού, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **20** Καὶ πάλιν εἶπε, Τίνι τελειοῦμαι. **33** Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; **21** Ὅμοία αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι· ὅτι ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη Ἱερουσαλήμ. **34** Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὅλον. **22** Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ κώμας διδασκων, καὶ πορείαν ποιούμενος λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς εἰς Ἱερουσαλήμ. **23** Εἶπε δέ τις αὐτῷ, αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς πρὸς αὐτούς, **24** Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ νοσιᾶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ἠθελήσατε. **35** Ἴδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με ἴδητε ἕως ἂν ἦξη, ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κυρίου.

Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστε· **26** τότε ἄρξεσθε λέγειν, Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. **27** Καὶ ἐρεῖ, Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστε· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. **28** Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψῃσθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. **29** Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. **2** Καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **3** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; **4** Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς εἶπε, Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ

ἡμέρα τοῦ σαββάτου; 6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. 7 Ἔλεγε Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, Ἄγρον ἠγόρασα, δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 Καὶ λέγων πρὸς αὐτοῦς, 8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ ἕτερος εἶπε, Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου σε, ἔχε με παρητημένον. 20 Καὶ ἕτερος ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, 9 καὶ ἐλθὼν εἶπε, Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι, Δὸς δύναμαι ἐλθεῖν. 21 Καὶ παραγενόμενος ὁ τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξη μετ' αἰσχύνης δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. 10 Ἄλλ' ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ὁ πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς κεκληκῶς σε, εἶπη σοι, Φίλε, προσανάβηθι πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τυφλοῦς εἰσάγαγε ὧδε. 22 Καὶ εἶπεν ὁ τῶν συνανακειμένων σοι. 11 Ὅτι πᾶς δοῦλος, Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ἔτι τόπος ἐστί. 23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 12 Ἔλεγε πρὸς τὸν δοῦλον, Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτόν, Ὅταν ποιῆς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. 24 Λέγω γὰρ σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δεῖπνου. μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι, καὶ 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα. 13 Ἄλλ' ὅταν καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτοῦς, 26 Εἴ τις ποιῆς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα χωλοῦς, τυφλοῦς 14 καὶ μακάριος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, ἔση, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς σοι ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀναστάσει τῶν δικαίων. 15 Ἀκούσας δὲ τις οὐ δύναται μου μαθητῆς εἶναι. 27 Καὶ τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ, ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ Μακάριος, ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται μου εἶναι τοῦ Θεοῦ. 16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπός τις μαθητῆς. 28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς οἰκοδομησαί, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει 17 καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; ὥρα τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, 29 Ἴνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. 18 καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ

θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίξιν αὐτῷ, 30 οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας. 8 Ἦ τίς λέγοντες, ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυεν ἐκτελέσαι. 31 Ἦ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; 32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. 33 Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής. 34 Καλὸν τὸ ἄλας ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; 35 Οὕτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

15 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ. 2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. 3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, 4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἑννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὗρη αὐτό; 5 Καὶ εὐρῶν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὦμους ἑαυτοῦ χαίρων. 6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. 7 Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἑννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες

οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας. 8 Ἦ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ; 9 Καὶ εὐροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα, Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. 10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. 11 Εἶπε δέ, Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· 12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί, Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. 13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσωτῶς. 14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. 15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. 16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. 17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε, Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι· 18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· 19 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. 20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη,

καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **21** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. **22** Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. **24** ὅτι αὐτοῦ, καὶ ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. **25** Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν. **26** Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. **27** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. **28** Ὁργίσθη δέ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξεληθὼν παρεκάλει αὐτόν. **29** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί, Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. **30** Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. **31** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν. **32** Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη.

16 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. **3** Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. **4** Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. **5** Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; **6** Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πενήκοντα. **7** Ἔπειτα ἐτέρῳ εἶπε, Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. **8** Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσὶ. **(aīōn g165)** **9** Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. **(aīōnios g166)** **10** Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. **11** Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; **12** Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδείς οἰκέτης δύναται δυσι κυρίοις Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἕτερου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῶ ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25 δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. 14 Ἦκουον δὲ Εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26 Καὶ ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, Θεοῦ ἐστίν. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ 27 Εἶπε δέ, Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. πέμψης αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός 17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ κεραίαν πεσεῖν. 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. 29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ, Ἔχουσι Μωσέα καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν καὶ τοὺς προφῆτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. 30 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. 31 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Εἰ Μωσέως 20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδέ, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται. ἠλκωμένος 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς 17 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. 2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικός περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων. 3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. 4 Καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σε, λέγων, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. 5 Καὶ

εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ, Πρόσθετες ἡμῖν πίστις σου σέσωκέ σε. **20** Ἐπερωτηθεὶς πίστιν. **6** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ ταύτη, Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ εἶπεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θαλάσση· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. **7** Τίς μετὰ παρατηρήσεως **21** οὐδὲ ἐροῦσιν, Ἴδου δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ὧδε, ἢ, Ἴδου ἐκεῖ. Ἴδου γάρ, ἡ βασιλεία ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. **22** Εἶπε δὲ ἐρεῖ εὐθέως, Παρελθὼν ἀνάπεσαι· **8** ἀλλ' πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. **23** Καὶ καὶ πῖω καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι ἐροῦσιν ὑμῖν, Ἴδου ὧδε, ἢ, Ἴδου ἐκεῖ μὴ σύ; **9** Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξτε. **24** Ὡσπερ γὰρ ἡ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; Οὐ ἀστραπή ἢ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν δοκῶ. **10** Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται καὶ πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Δοῦλοι ἀχρεῖοὶ ἐσμεν· ὅτι ὁ ὠφείλομεν **25** Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ποιῆσαι πεποικήμεν. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ **26** Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Γαλιλαίας. **12** Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **27** Ἦσθιον, ἔπινον, εἷς τινα κώμην, ἀπήνησαν αὐτῷ δέκα ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν· **13** εἰσηλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες, Ἰησοῦ, ὁ κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. **14** Καὶ ἰδὼν εἶπεν **28** Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῖς, Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς Λῶτ ἦσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· **29** ἢ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. **15** Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· **30** κατὰ μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· **16** καὶ ἔπεσεν ταῦτα ἔσται ἢ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται. **31** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς **18** Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὀπίσω. **32** Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος. Λῶτ. **33** Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **19** Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀναστὰς πορεύου· ἡ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ

αὐτὴν ζωογονήσει αὐτήν. **34** Λέγω ὑμῖν, Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος οὐκ εἶμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀφεθήσεται. **35** Δύο ἔσονται ἀλήθουςαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἢ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. **36** Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀργῶ· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. **37** Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ, Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἅετοί.

18 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, **2** λέγων, Κριτὴς τις ἦν ἔν τινι πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος· **3** χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. **4** Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι· **5** διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. **6** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει. **7** Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; **8** Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα εὕρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; **9** Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιοῦσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην· **10** Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. **11**

Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο, Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἶμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. **12** Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. **13** Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. **14** Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **15** Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **16** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδιὰ ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **17** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **18** Καὶ ἐπρωτόησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (αἰθῆνος g166) **19** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. **20** Τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. **21** Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἔτι ἔν σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. **23** Ὁ δὲ ἀκούσας

ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος **38** Καὶ ἐβόησε, λέγων, Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβίδ, σφόδρα. **24** Ἴδων δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐλέησόν με. **39** Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων περίλυπον γενόμενον εἶπε, Πῶς δυσκόλως αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς ἔκραζεν, Υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με. **40** Σταθεὶς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **25** Εὐκοπώτερον δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς γὰρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμαλιαῖς ῥαφίδος αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν, **41** λέγων, Τί σοι θέλεις ποιήσω; Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Ὅ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέσω. **42** Καὶ ὁ Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; **27** Ὅ δὲ εἶπε, Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. **43** Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἰεριχῶ. **2** Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. **3** Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. **4** Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. **5** Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. **6** Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. **7** Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλυῶσαι. **8** Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδοῦ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. **9** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. **10** Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ

σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11 Ἀκουόντων δὲ 24 καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ἄρατε ἀπ' αὐτῶν ταῦτα, προσθεῖς εἶπε παραβολήν, αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔχοντι. 25 καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρηῖμα μέλλει ἢ μνᾶς. 26 λέγει γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. 12 εἶπεν δοθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ οὖν, Ἄνθρωπος τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 27 Πλὴν τοὺς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς καὶ ὑποστρέψαι. 13 Καλέσας δὲ δέκα με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, κατασφάζατε ἔμπροσθέν μου. 28 καὶ εἰπὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πραγματεύσασθε ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων ἕως ἔρχομαι. 14 οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. 29 καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν ἐμίσει αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μαθητῶν αὐτοῦ, 30 εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ἧ εἰσπορευόμενοι καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῶ πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες τίς τί διεπραγματεύσατο. 16 Παρεγένετο αὐτὸν ἀγάγετε. 31 καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἢ μνᾶ σου Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι Ὁ προσειργάσατο δέκα μνᾶς. 17 καὶ εἶπεν Κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. 32 ἀπελθόντες δὲ αὐτῷ, εὖ, ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ οἱ ἀπεσταλμένοι εὖρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω 33 λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ δέκα πόλεων. 18 καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, Τί λύετε τὸν λέγων, Κύριε, ἢ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε πῶλον; 34 οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Κύριος αὐτοῦ μνᾶς. 19 εἶπε δὲ καὶ τούτῳ, καὶ σὺ γίνου χρεῖαν ἔχει. 35 καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἐπάνω πέντε πόλεων. 20 καὶ ἕτερος ἦλθε, Ἰησοῦν· καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια λέγων, Κύριε, ἰδοὺ, ἢ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. 36 ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· 21 ἐφοβούμην Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὁ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. 37 Ἐγγίζοντος οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. 22 δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ λέγει δὲ αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ σε, πονηρὲ δοῦλε. Ἥιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος πληθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα, καὶ Θεὸν φωνῆ μεγάλη περὶ πασῶν ὧν εἶδον θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα· 23 καὶ διὰ τί οὐκ δυνάμεων, 38 λέγοντες, εὐλογημένος ὁ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό; εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἤ ἐξ ἀνθρώπων; 5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον ἑαυτούς, λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ τοῖς μαθηταῖς σου. 40 Καὶ ἀποκριθεὶς οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε εἶπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι αὐτῶ; 6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται. 41 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς πεπεισμένος ὡς ἠγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν γὰρ ἐστὶν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. 7 Καὶ ἐπ' αὐτῇ, 42 λέγων ὅτι Εἰ ἔγνωσ καὶ σύ, ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. 8 Καὶ ὁ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν εἰρήνῃ σου· νῦν δὲ ἐκρύβῃ ἀπὸ ὀφθαλμῶν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιῶ. 9 Ἦρξατο δὲ πρὸς σου. 43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι, Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε πάντοθεν, 44 καὶ ἔδαφιούσῃ σε καὶ τὰ χρόνους ἰκανοῦς 10 καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῶ. Οἱ τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. 45 Καὶ δὲ γεωργοὶ δεῖραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν. 11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῶ καὶ ἀγοράζοντας, δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δεῖραντες καὶ 46 λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἰκός μου ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 Καὶ οἰκός προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν. 47 Καὶ ἦν τραυματίσαντες ἐξέβαλον. 13 Εἶπε δὲ ὁ διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῶ· οἱ δὲ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; Πέμψω ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ. 48 καὶ ἰδόντες ἐντραπήσονται. 14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οὐχ εὔρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων. λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. 15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; 16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γένοιτο. 17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε, Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῶ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, 2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Εἰπέ ἡμῖν, ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; 3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον, καὶ εἰπατέ μοι 4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; 18 ἀπέθανεν ἄτεκνος 30 καὶ ἔλαβεν ὁ δεῦτερος Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει 31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. Ὡσαύτως δὲ αὐτόν. 19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς ἀπέθανον. 32 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἡ γυνή. 33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε. 20 Καὶ αὐτὴν γυναῖκα. 34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐγκαμίσκονται· (αἰῶν g165) 35 ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου παραδοῦναι αὐτόν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν τοῦ ἡγεμόνος. 21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίσκονται· (αἰῶν g165) 36 οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται λέγοντες, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς ισάγγελοι γὰρ εἰσι, καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. 37 Ὅτι δὲ πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. 22 Ἐξεστὶν ἡμῖν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν Θεὸν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ; 23 Κατανοήσας ἀπὸ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν Θεὸν δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς Ἀβραὰμ καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Θεὸν αὐτούς, Τί με πειράζετε; 24 Ἐπιδείξατέ μοι Ἰακώβ. 38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. 39 Ἄποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος. 25 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. 40 Οὐκ ἐτι Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτόν οὐδέν. 41 Εἶπε Θεῷ. 26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ υἱὸν Δαβὶδ εἶναι; 42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ ἐσίγησαν. 27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 43 ἕως ἂν θῶ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, 28 λέγοντες, σου. 44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτόν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν; 45 Ἀκούοντος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, 46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῶν θελώντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 29 Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δαίνοις· 47 οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, οἱ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι λήφονται περισσότερο κρίμα.

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίου· 2 εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, 3 καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· 4 ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. 5 Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε, 6 Ταῦτα ἂ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται. 7 Ἐπηρεώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; 8 Ὁ δὲ εἶπε, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι· καί, Ὁ καιρὸς ἤγγικε, μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. 9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. 10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· 11 σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μέγала ἔσται. 12 Πρὸ δὲ τούτων ἀπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς,

ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. 13 Ἀποβήσεται καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. 14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· 15 ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστηναί πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. 16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. 17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. 18 Καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. 19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. 20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. 21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. 22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταῖς εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. 23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. 24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. 25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, 26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 27

Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. 4 Καὶ ἀπελθὼν ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς δόξης πολλῆς. 28 Ἀρχομένων δὲ τούτων στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς 5 Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῶ κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ἀργύριον δοῦναι. 6 Καὶ ἐξωμολόγησε ὑμῶν. 29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς, Ἴδετε καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· 30 ὅταν αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. 7 Ἦλθε δὲ ἡ προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἧ ἔδει θύεσθαι γινώσκετε ὅτι ἡδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. 31 τὸ Πάσχα. 8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Οὐτῶ καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, Ἰωάννην, εἰπών, Πορευθέντες ἐτοιμάσατε γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. 9 Οἱ δὲ Θεοῦ. 32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ εἶπον αὐτῶ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; 10 ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοῦ, εἰσελθόντων 33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. 34 ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βασιάζων· Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ἀκολουθήσατε αὐτῶ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ εἰσπορεύεται. 11 Καὶ ἐρεῖτε τῶ οἰκοδεσπότη καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῆ ἡ ἡμέρα ἐκείνη; 35 ὡς ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς τῶν μαθητῶν μου φάγω; 12 Κάκεινος ὑμῖν καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ γῆς. 36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῶ ἐτοιμάσατε. 13 Ἀπελθόντες δὲ εὔρον καθὼς δεόμενοι, ἵνα καταξιοθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα. πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 37 Ἦν δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῶ. 15 Καὶ εἶπε δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῶ διδάσκων· τὰς δὲ πρὸς αὐτούς, Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο νύκτας ἐξερχόμενος ἠύλιζοτο εἰς τὸ ὄρος τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. 38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς παθεῖν· 16 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ ὠρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῶ ἀκούειν μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 17 Καὶ δεξάμενος

22 Ἦγγιξε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. 2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. 3 Εἰσηλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ

ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς; 18 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. 19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτό

ἔστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν. ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι 20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ με. 35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς δειπνήσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἢ ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ μὴ τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδενός. ὑμῶν ἐκχυνόμενον. 21 Πλὴν ἰδοῦ, ἡ χεὶρ 36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, Ἄλλα νῦν ὁ ἔχων τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ τραπέζης. 22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν οὐαὶ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. 37 λέγω γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδονται. 23 ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ καὶ αὐτοὶ ἦρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. πράσσειν. 24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν 38 Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε, ἰδοῦ, μάχαιραι ὧδε αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰκανόν ἐστι. 39 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῶν αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. 26 Ὑμεῖς δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 40 Γενόμενος δὲ οὐχ οὕτως ἄλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. 41 Καὶ αὐτὸς διακονῶν. 27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο, 42 λέγων, εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. 28 Ὑμεῖς Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά πειρασμοῖς μου. 29 κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. 43 Ὁφθη καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν, δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων 30 ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτόν. 44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, μου ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσθησε ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος τοῦ Ἰσραὴλ. 31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. 45 Καὶ ἀναστὰς Σίμων, ἰδοῦ, ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. 32 ἐγὼ δὲ μαθητὰς αὐτοῦ εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριζον τοὺς καθυύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα ἀδελφούς σου. 33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. 47 Ἐτι δὲ αὐτοῦ μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν λαλοῦντος, ἰδοῦ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. 34 Ὁ δὲ εἶπε, Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν,

καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλησαὶ αὐτόν. **48** Καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; **49** φωνῆσαι, ἀπαρνῆση με τρίς. **62** Καὶ ἐξελθὼν Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. **63** Καὶ οἱ αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρα; **50** ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον αὐτῷ, δέροντες. **64** Καὶ περικαλύψαντες τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς αὐτόν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ δεξιόν. **51** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Προφήτευσον. εἶπεν, Ἐὰτε ἕως τούτου. Καὶ ἀψάμενος Τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; **65** Καὶ ἕτερα πολλὰ τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. **52** Εἶπε βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. **66** Καὶ ὡς δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, ὧς ἐπὶ ληστήν ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων; **53** λέγοντες, **67** Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν. Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἶπω, οὐ μὴ ἱερῶ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. πιστεύσητε. **68** ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ Ἄλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. **69** Ἀπὸ τοῦ τοῦ σκότους. **54** Συλλαβόντες δὲ αὐτόν νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἡγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. **70** Εἶπον τοῦ ἀρχιερέως ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει δὲ πάντες, Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ μακρόθεν. **55** Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο εἰμι. **71** Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. **56** Ἰδοῦσα δὲ μαρτυρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, στόματος αὐτοῦ.

καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. **57** Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων, Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. **58** Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἔφη, Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. **59** Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διῖσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. **60** Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. **61** Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ.

23 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἡγαγεν αὐτόν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. **2** Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. **3** Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις. **4** Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὗρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. **5** Οἱ δὲ ἐπίσχυον,

λέγοντες ὅτι Ἄνασειει τὸν λαόν, διδάσκων τὸν Βαραββᾶν· 19 ὅστις ἦν διὰ στάσιν καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον Γαλιλαίας ἕως ὧδε. 6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας βεβλημένος εἰς φυλακὴν. 20 Πάλιν οὖν ὁ Γαλιλαῖαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι Γαλιλαῖός ἐστι. 7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τὸν Ἰησοῦν. 21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες, τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. 22 Ὁ δὲ αὐτὸν πρὸς Ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν τρίτον εἶπε πρὸς αὐτοῦς, Τί γὰρ κακὸν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. 8 Ὁ ἐποίησεν οὗτος; Οὐδὲν αἴτιον θανάτου δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ ἀπολύσω. 23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλπίζε μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. 9 καὶ κατίσχουν αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς αὐτὸς ἀρχιερέων. 24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. 10 Εἰστήκεισαν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. 25 Ἀπέλυσε δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον κατηγοροῦντες αὐτοῦ. 11 Ἐξουθενήσας δὲ βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤθουντο αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν αὐτῶν. 26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου Πιλάτῳ. 12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ τὸν σταυρόν, φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. ἡμέρα μετ' ἀλλήλων· προὑπῆρχον γὰρ ἐν 27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ ἔχθρα ὄντες πρὸς ἑαυτοῦς. 13 Πιλάτος δὲ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἐθρήνουν αὐτόν. 28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, 14 εἶπε πρὸς αὐτοῦς, ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. 29 Ὅτι ἰδοῦ, ἔρχονται ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὗρον ἐν ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριαι αἱ στεῖραι, τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε καὶ κοιλία αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ κατ' αὐτοῦ. 15 ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης ἀνέπεμψα οὐκ ἐθήλασαν. 30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοῦ, οὐδὲν ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς, ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Καλύψατε ἡμᾶς. 31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ 16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. 17 ταῦτα ποιούσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; 32 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν ἐορτῇ ἕνα. 18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεῖ, αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ λέγοντες, Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ

ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων, Ὅντως ὁ
 ὄν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὄν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **34** Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. **48** Καὶ
 δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ
 γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. **35** Καὶ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη
 εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτῆριζον ὑπέστρεφον. **49** Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες, γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες
 ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Γαλιλαίας, ὀρώσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἰδού,
36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων,
 προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος — **51** οὗτος
 αὐτῷ, **37** καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ
 τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. **38** Ἦν τῇ πράξει αὐτῶν — ἀπὸ Ἀριμαθαίας
 δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὅς καὶ προσεδέχετο
 γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **52**
 Ἑβραϊκοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο
 Ἰουδαίων. **39** Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **53** Καὶ καθελὼν
 κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν
 σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς, αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. **54** Καὶ ἡμέρα
 λέγων, Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ ἦν Παρασκευή, καὶ σάββατον ἐπέφωσκε.
 αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, **55** Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες,
 ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς
 οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. **42** Καὶ Γαλιλαίας, ἐθέασαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς
 ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. **56** Ὑποστρέψασαι δὲ
 ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **43** Καὶ εἶπεν ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον σάββατον ἠσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.
 μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. **44** Ἦν **24** Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου
 δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο βαθέος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι
 ἐφ' ὄλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. **45** ἡ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς.
 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ 2 Εὐρὸν δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ
 καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. **46** Καὶ τοῦ μνημείου. **3** Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὐρὸν
 φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **4** Καὶ ἐγένετο
 Πάτερ, εἰς χειρὰς σου παραθήσομαι τὸ ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου,
 πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. καὶ ἰδού, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις **5** ἐμφόβων

δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν γεγόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς **19** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῶ, αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο νεκρῶν; **6** Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· **20** τῇ Γαλιλαίᾳ, **7** λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, ἐσταύρωσαν αὐτόν. **21** Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. **8** Καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, **9** Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ ἐγένετο. **22** Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. **10** Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ μνημεῖον· **23** καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. **11** Καὶ ἐφάνησαν ἀγγέλων ἐωρακένας, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ζῆν. **24** Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. **12** Ὁ δὲ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. **25** καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν τὸ γεγονός. **13** Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφηταὶ **26** οὐχὶ ταῦτα ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ; **27** Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. **14** Καὶ αὐτοὶ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν διηρημήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς συμβεβηκότων τούτων. **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τὰ περὶ ἑαυτοῦ. **28** Καὶ ἤγγισαν εἰς τῷ ὀμίλειν αὐτούς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. **16** προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. **29** Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ Καὶ παρεβίασαντο αὐτόν, λέγοντες, Μεῖνον ἐπιγνώνας αὐτόν. **17** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε μεῖναι σὺν αὐτοῖς. **30** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σκυθρωποῖ; **18** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν ὄνομα Κλεοπᾶς, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ αὐτοῖς. **31** Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ

ὄφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. **32** Καὶ εἶπον ἡμέρα, **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς **48** ὕμεις δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. **49** Καὶ γραφάς; **33** Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε αὐτοῖς, **34** λέγοντας ὅτι Ἡγέρθη ὁ Κύριος δύναμιν ἐξ ὕψους. **50** Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ὄντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι. **35** Καὶ αὐτοὶ ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη χειῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. **51** Καὶ αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. **36** Ταῦτα δὲ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογοεῖν αὐτὸν αὐτοῦς, αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. οὐρανόν. **52** Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες **37** Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. **38** Καὶ εἶπεν χαρᾶς μεγάλης **53** καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **39** Ἴδετε τὰς χειῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χειῖρας καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; **42** Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. **43** Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. **45** Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. **3** Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. **4** Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. **7** Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. **8** Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν — καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός — πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. **16** Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ

ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; **20** Καὶ ὠμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. **21** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμὶ. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. **22** Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; Ἴνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** Ἐφη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἡλίας, οὔτε ὁ προφήτης; **26** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **27** Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὅπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** Καὶ γὰρ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι

βαπτίζων. **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. **45** Εὐρίσκει λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ὄν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ ἐπ' αὐτόν. **33** Κἀγὼ οὐκ ἤδιδεν αὐτόν· ἀλλ' προφητῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ. **46** Καὶ εἶπεν μοι εἶπεν, Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα αὐτῷ Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζαρέθ δύναται τι καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Ἐρχου ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **34** καὶ ἴδε. **47** Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ Κἀγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **35** Τῇ ἐπαύριον αὐτοῦ, Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν οὐκ ἔστι. **48** Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα τοῦ Θεοῦ. **37** Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. **49** Ἀπεκρίθη μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, σὺ εἶ τῷ Ἰησοῦ. **38** Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει Ἰσραήλ. **50** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί αὐτῷ, Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς — ὁ λέγεται ἐρμηνεύομενον, Διδάσκαλε συκῆς, πιστεύεις; Μείζω τούτων ὄψει. **51** — ποῦ μένεις; **39** Λέγει αὐτοῖς, Ἐρχεσθε Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' αὐτῷ καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. **40** Ἦν Ἀνδρέας καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν **2** Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον οὐκ ἔχουσι. **4** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **5** Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. **6** Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὕδρια λίθινα ἕξ κείμενα κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **7** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε

τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένισαν αὐτὰς ἕως τρισὶν ἡμέραις ἐγερω αὐτόν. **20** Εἶπον οὖν ἄνω. **8** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἄντλήσατε νῦν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. **9** Ὡς ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; **21** Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἦδει πόθεν ἐστίν — οἱ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. **22** Ὅτε δὲ διάκονοι ἦδισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ — φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, **10** μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς καὶ καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, ὁ Ἰησοῦς. **23** Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. **24** Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, **25** καὶ ὅτι οὐ χρειᾶν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. **2** οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. **3** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **4** Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; **5** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **6** Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά

ἐστι. 7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, γεννηθῆναι ἄνωθεν. 8 Τὸ πνεῦμα ὅπου ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 21 Ὁ δὲ θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ ἐστὶν εἰργασμένα. 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν τοῦ πνεύματος. 9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν 10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ καὶ ἐβάπτιζεν. 23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ταῦτα βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλεῖμ, ὅτι οὐ γινώσκεις; 11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν ἐβαπτίζοντο. 24 Οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο λαμβάνετε. 12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν οὐκ ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. 26 Καὶ τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; 13 Καὶ οὐδεὶς ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ, ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. 14 Καὶ καθὼς Μωσῆς πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. 27 Ἀπεκρίθη ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· 15 λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 Αὐτοὶ ὑμεῖς ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 16 Οὕτω μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα ἔμπροσθεν ἐκείνου. 29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, ἔμπροσθεν ἐκείνου. 29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα χαρὰ ἢ ἐμὴ πεπλήρωται. 30 Ἐκείνον δεῖ σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἄνωθεν αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ ἐκ τῆς γῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 19 Αὕτη δὲ λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν πάντων ἐστὶ. 32 Καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν οὐδεὶς λαμβάνει. 33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν τὰ ἔργα. 20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθῆς

ἐστιν. **34** Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ
ρήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου
δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα. **35** Ὁ πατήρ
ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ. **36** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ,
οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
μένει ἐπ' αὐτόν. (aīōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς
ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης — 2 καίτοιγε
Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ — 3 ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **4** Ἔδει
δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.
5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας
λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ
ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** Ἦν
δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς
κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο
οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. **7**
Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλησά
ὑδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν.
8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν
εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. **9**
Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις,
Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν
αἰτεῖς, οὐσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; —
Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ
ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν
ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας
αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὑδωρ ζῶν. **11**
Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε, οὔτε ἄντλημα
ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὑδωρ τὸ ζῶν; **12** Μὴ σὺ μεῖζων εἶ

τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13**
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς ὁ
πίνων ἐκ τοῦ ὑδατος τούτου, διψήσει πάλιν·
14 ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὑδατος οὗ ἐγὼ δώσω
αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ
τὸ ὑδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ
πηγὴ ὑδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

(aīōn g165, aīōnios g166) **15** Λέγει πρὸς αὐτόν
ἡ γυνὴ, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὑδωρ, ἵνα
μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16**
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε, φώνησον τὸν
ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. **17** Ἀπεκρίθη
ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ
ἔχω· **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν
ὄν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς
εἶρηκας. **19** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε,
θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** Οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνησαν· καὶ
ὕμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ
τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. **21** Λέγει αὐτῇ
ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται
ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν
Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22**
Ἕμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς
προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. **23** Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ
προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. **24** Πνεῦμα
ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν,
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.
25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Οἶδα ὅτι Μεσσίας

ἔρχεται — ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ὅσα ἐποίησα. 40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. 26 Λέγει οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. 27 αὐτοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 Καὶ Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει αὐτοῦ, 42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι οὐδεὶς μέντοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἢ, Τί λαλεῖς διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν αὐτοὶ γὰρ μετ' αὐτῆς; 28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. 43 καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, 29 Δεῦτε, ἴδετε Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Αὐτὸς μῆτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; 30 Ἐξῆλθον γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἦρχοντο πρὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. 45 Ὅτε αὐτόν. 31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτὸν οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο οἱ μαθηταί, λέγοντες, Ῥαββί, φάγε. 32 Ὁ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ἃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρωῶσιν ἔχω φαγεῖν ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ ἦν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. 33 Ἐλεγον οὖν οἱ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. 46 μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μή τις ἤνεγκεν ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ αὐτῷ φαγεῖν; 34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Ἐμὸν βρωμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ Καπερναοῦμ. 47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς τὸ ἔργον. 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν ἵνα ἴδου, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἡμελλε ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ γὰρ ἀποθνήσκειν. 48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς εἰσι πρὸς θερισμὸν ἦδη. 36 Καὶ ὁ θερίζων πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. 49 Λέγει πρὸς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ αὐτόν ὁ βασιλικός, Κύριε, κατάβηθι πρὶν χαρὴν καὶ ὁ θερίζων. (aiōnios g166) 37 Ἐν γὰρ ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. 50 Λέγει αὐτῷ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι Ἄλλος ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου· ὁ υἱὸς σου ζῆ. Καὶ ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. 38 ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. 51 Ἦδη δὲ κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. 39 Ἐκ δὲ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς ὅτι Ὁ παῖς σου ζῆ. 52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχε. γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι Εἶπέ μοι πάντα Καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς ὥραν ἐβδόμην

ἀφήκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. **53** Ἔγνων οὖν ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἄρον τὸν κράββατόν σου ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ἧ εἶπεν καὶ περιπάτει. **12** Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν, Τίς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ὁ υἱός σου ζῆ; καὶ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, Ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; **13** Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. **14** Μετὰ ταῦτα Γαλιλαίαν. εὐρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι γένηται.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. **3** Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολλὸ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. **4** Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγίνετο, ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. **5** Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριακονταοκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. **6** Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; **7** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. **8** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἔγειραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. **9** Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **10** Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. **11** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ,

καὶ περιπάτει. **12** Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν, Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, Ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; **13** Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. **14** Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι γένηται. **15** Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. **16** Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίδωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. **17** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. **18** Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. **19** Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. **20** Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δεῖξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. **21** Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὐς θέλει ζωοποιεῖ. **22** Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ. **23** ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου

ἀκούων, καὶ πιστεῦόν τῳ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. (aiōnios g166) 25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. 26 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· 27 καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. 28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, 29 καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. 30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. 31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἢ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. 32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ἢ μαρτυρία ἢ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. 33 Ὑμεῖς ἀπεστάλακετε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. 34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. 35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠεληθήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. 36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέσταλκε. 37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε

περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐώρακατε. 38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. 39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· (aiōnios g166) 40 καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. 41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· 42 ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. 43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. 46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῆ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. 47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. 2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. 3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. 5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; 6 Τοῦτο δὲ

ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾗδει τί θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς
 ἔμελλε ποιεῖν. 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον·
 Διακοσίων δηνარიῶν ἄρτοι οὐκ ἄρκοῦσιν καὶ ἐφοβήθησαν. 20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ
 αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ. εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν
 8 λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον
 Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, 9 ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπήγον. 22 Τῇ
 Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς
 κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ
 ἐστὶν εἰς τοσοῦτους; 10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ
 Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθε τοῖς
 δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον,
 οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον —
 11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ 23 ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος
 εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον,
 δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου — 24 ὅτε
 ἐκ τῶν ὀψαρίων ὄσον ἦθελον. 12 Ὡς δὲ οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν
 ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν
 συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς
 ἵνα μὴ τι ἀπόληται. 13 Συνήγαγον οὖν, Καπερναοῦμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. 25
 καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης,
 ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί, πότε ᾧδε γέγονας;
 ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. 14 Οἱ οὖν 26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν,
 ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι
 Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν
 προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. 15 ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. 27 Ἐργάζεσθε μὴ
 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν
 καὶ ἀρπάξειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν
 βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει τοῦτον
 μόνος. 16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός. (aiōnios
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ g166) 28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν,
 ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; 29
 θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ. Καὶ σκοτία ἦδη Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό
 ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε
 Ἰησοῦς. 18 Ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. 30 Εἶπον οὖν
 πνέοντος διηγεῖρετο. 19 Ἐληλακότες οὖν αὐτῷ, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν
 ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα, καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; 31 Οἱ

πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ 44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον, Ἄρτον ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. 32 ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, Καὶ λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθῶν, δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχεται πρὸς με. 46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὸν ἀληθινόν. 33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὗτος ἐώρακε τὸν πατέρα. 47 Ἀμὴν ἀμὴν ζῶν διδοὺς τῷ κόσμῳ. 34 Εἶπον οὖν πρὸς λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζῶν αὐτόν, Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον αἰώνιον. (αἰῶνιος g166) 48 Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. 50 Οὗτός ἐστιν με οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. 36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. 51 ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. 37 Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμέ ἵξει· καταβάς· ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐξῶ. 38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐγὼ δώσω, ἢ σὰρξ μου ἐστίν, ἢ ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. (αἰῶν g165) 52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ τὴν σάρκα φαγεῖν; 53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζῶν ἐν ἑαυτοῖς. 54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζῶν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰῶνιος g166) 41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰῶνιος g166) 55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 42 Καὶ ἔλεγον, ἐστὶ βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ πόσις. 56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ Πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐν αὐτῷ. 57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν καταβέβηκα; 43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ. 58

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **7** Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα
 καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
 τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον Ἰουδαία περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ
 τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία. **3** Εἶπον οὖν
 Καπερναοῦμ. **60** Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι
 ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, Σκληρὸς ἐντεῦθεν, καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
 ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου
 ἀκούειν; **61** Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι ἃ ποιεῖς. **4** Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ,
 γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα
 εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; **62** ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. **5**
 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς
 ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; **63** Τὸ αὐτόν. **6** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ
 πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιῶν, ἡ σὰρξ οὐκ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς
 ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος. **7** Οὐ
 πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν. **64** Ἄλλ' εἰσὶν δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ,
 ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν. Ἥτις δὲ ἔγω μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα
 γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ αὐτοῦ πονηρὰ ἐστίν. **8** Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς
 πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὐπω ἀναβαίνω
 αὐτόν. **65** Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ
 ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἐμὸς οὐπω πεπλήρωται. **9** Ταῦτα δὲ εἰπὼν
 ἧ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου. **66** αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10** Ὡς
 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ
 αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς,
 περιεπάτου. **67** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. **11** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι
 δώδεκα, Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; **68** ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον,
 Ἄπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; **12** Καὶ γογγυσμὸς πολλὸς
 πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον
 αἰωνίου ἔχεις. (aiōnios g166) ὅτι Ἄγαθός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Οὐ,
69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. **13** Οὐδεὶς μέντοι
 Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. **70** παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον
 Ἄπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῶν Ἰουδαίων. **14** Ἥδη δὲ τῆς ἑορτῆς
 τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
 διάβολός ἐστιν; **71** Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν ἐδίδασκε. **15** Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι
 Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ
 αὐτὸν παραδιδόναι, εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα. μεμαθηκώς; **16** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς

καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, 30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι. Καὶ οὐδεὶς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. 17 Ἐάν τις θέλῃ ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γινώσεται περὶ τῆς ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. 31 Πολλοὶ δὲ διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν, ἢ ἐγὼ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ λαλῶ. 18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, ἔλεγον ὅτι Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μῆτι τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ; ὁ δὲ ζητῶν τὴν πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὢν οὗτος δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθῆς ἐποίησεν; 32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ἔστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 19 Οὐ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. 33 Εἶπεν οὖν ἀποκτεῖναι; 20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' Δαιμόνιον ἔχετε; τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά 21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, με. 34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. ὅπου εἰμί ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 35 22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ περιτομὴν — οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἔστιν, οὗτος μέλλει πορευέσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων — καὶ ἐν σαββάτῳ εὐρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασποράν περιτέμνετε ἄνθρωπον. 23 Εἰ περιτομὴν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορευέσθαι, καὶ λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; 36 Τίς ἔστιν λυθῆ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε, Ζητήσετέ με, καὶ ὄλον ἄνθρωπον ὑγιῖ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου εἰμί ἐγώ, ὑμεῖς οὐ 24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν δύνασθε ἐλθεῖν; 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κρίσιν κρίνατε. 25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἔστιν ὃν καὶ ἔκραξε, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; 26 Καὶ ἴδε παρρησίᾳ πρὸς με καὶ πινέτω. 38 Ὁ πιστεύων εἰς λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. Μήποτε ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. ἔστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; 27 Ἀλλὰ τοῦτον 39 Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ οἶδαμεν πόθεν ἔστιν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἔστιν. 28 αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. 40 Πολλοὶ οὖν ἐκ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμῃ οἶδατε, καὶ οἶδατε τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον, πόθεν εἰμί; καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, Οὗτός ἔστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. 41 Ἄλλοι ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ἔλεγον, Οὗτός ἔστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ οὐκ οἶδατε. 29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς παρ' αὐτοῦ εἰμι, κάκεινός με ἀπέστειλεν. ἔρχεται; 42 Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ

σπέρματος Δαβίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ, τῆς αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ
κώμης ὅπου ἦν Δαβίδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν
43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' εἰς τὴν γῆν. 7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες
αὐτόν. 44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὁ
αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ'
χεῖρας. 45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρεταὶ πρὸς αὐτῇ βαλέτω. 8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους καὶ εἶπον ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες,
αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι,
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρεταὶ, Οὐδέποτε ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ
οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ
ἄνθρωπος. 47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν
Φαρισαῖοι, Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; 48 μέσῳ ἐστῶσα. 10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός,
αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; 49 Ἄλλ' ὁ εἶπεν αὐτῇ, Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ
ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον κατήγοροί σου; Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; 11
ἐπικατάρατοί εἰσι. 50 Λέγει Νικόδημος πρὸς Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ
αὐτούς — ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου
ῶν ἐξ αὐτῶν — 51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει καὶ μηκέτι ἀμάρτανε. 12 Πάλιν οὖν ὁ
τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε λέγων, Ἐγὼ εἰμι τὸ
πρότερον καὶ γινώσκω τί ποιεῖ; 52 Ἀπεκρίθησαν φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ
καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς
εἶ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς τῆς ζωῆς. 13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι,
Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγερται. 53 Καὶ ἐπορεύθη Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἢ μαρτυρία σου
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὐκ ἔστιν ἀληθής. 14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου·
ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω·
ὅτι οἶδα πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ
ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ
ὑπάγω. 15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. 16 Καὶ ἐὰν κρίνω
δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι
μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με
πατήρ. 17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ
γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία
ἀληθής ἐστιν. 18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ
ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ἐλαιῶν. 2 Ὁρθρου δὲ πάλιν
παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν
αὐτούς. 3 Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυναικὰ ἐν μοιχείᾳ
κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν
ἐν μέσῳ, 4 λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε,
αὕτη ἡ γυνὴ κατειλήφθη ἐπαυτοφώρῳ
μοιχευομένη. 5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν
ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ
οὖν τί λέγεις; 6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες

με πατήρ. **19** Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστὶν αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν
 ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου
 ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἐστὲ· **32** καὶ γνῶσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ
 ᾗδείτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾗδείτε ἄν. **20** ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. **33** Ἀπεκρίθησαν
 ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ αὐτῷ, Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ
 γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις
 οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; **34** Ἀπεκρίθη
 ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δούλος ἐστὶ
 καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου τῆς ἁμαρτίας. **35** Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει
 ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **22** ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει
 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) **36** Ἐὰν οὖν ὁ
 ἑαυτόν, ὅτι λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώση, ὄντως ἐλεύθεροι
 οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; **23** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἔσεσθε. **37** Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε·
 Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ
 εἰμὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. **38** Ἐγὼ ὁ ἐώρακα
 οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24** Εἶπον παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν
 οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὁ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρί ὑμῶν, ποιεῖτε.
 ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, **39** Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατήρ
 ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. **25** ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν. **40** Νῦν δὲ ζητεῖτέ με
 ὑμῖν. **26** Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν
 κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθῆς ἐστὶ, ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ·
 καὶ ἐγὼ ἢ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. **41** Ὑμεῖς
 εἰς τὸν κόσμον. **27** Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν
 πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. **28** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννημέθα
 ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἑνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. **42** Εἶπεν οὖν
 ἀνθρώπου, τότε γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ Θεὸς πατήρ ὑμῶν
 καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἦν, ἠγαπάτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ
 ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. **29** καὶ ἐξήλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφήκέ με ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. **43**
 μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε;
 ποιῶ πάντοτε. **30** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος Ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν
 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. **31** Ἐλεγεν ἐμόν. **44** Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου
 οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν

θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. 57 Εἶπον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ ἔτη οὐπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; 58 τὸ ψευδός, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἶμι. 59 ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. 46 Τίς ἤρην οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Εἰ δὲ Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε διελθῶν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρήγεν μοι; 47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ οὕτως.

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; 3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἶμι τοῦ κόσμου. 6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ — ὃ ἐρμηνεύεται, Ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. 8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; 9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι Ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἶμι. 10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς ἀνέωχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι,

“Υπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι Ἠλικίαν
 καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. 24 Ἐφώνησαν οὖν
 ἀνέβλεψα. 12 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἔστιν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός,
 ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα. 13 Ἄγουσιν καὶ εἶπον αὐτῷ, Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ ἡμεῖς
 αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς
 τυφλόν. 14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἔστιν. 25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν,
 ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ Εἰ ἀμαρτωλὸς ἔστιν, οὐκ οἶδα· ἔν οἶδα,
 τοὺς ὀφθαλμούς. 15 Πάλιν οὖν ἠρώτων ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. 26 Εἶπον δὲ
 αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἠνοιξέ
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκέν ἐπι σου τοὺς ὀφθαλμούς; 27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
 τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Τί πάλιν
 βλέπω. 16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ
 τινές, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ μαθηταὶ γενέσθαι; 28 Ἐλοιδόρησαν οὖν
 τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκεῖνου
 ἔλεγον, Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. 29
 τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆ λελάληκεν ὁ
 αὐτοῖς. 17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ Θεὸς τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἔστιν.
 τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς 30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἔστιν. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς
 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ οὐκ οἶδατε πόθεν ἔστι, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς
 αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὀφθαλμούς. 31 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν
 ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ’ ἐάν τις θεοσεβῆς ᾖ,
 ἀναβλέψαντος, 19 καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει.
 λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς 32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ
 λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. (αιθ
 βλέπει; 20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς g165) 33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ
 αὐτοῦ καὶ εἶπον, Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. 34 Ἀπεκρίθησαν καὶ
 ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης
 21 πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον
 ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς αὐτὸν ἔξω. 35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
 οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἠλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρῶν αὐτόν,
 ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. 22 εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο Θεοῦ; 36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε, Τίς
 τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; 37 Εἶπε
 Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ
 Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. 23 Διὰ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. 38 Ὁ δὲ

ἔφη, Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. **11** αὐτῷ. **39** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρίμα Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες προβάτων. **12** Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ τυφλοὶ γένωνται. **40** Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν ὧν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσιν τὰ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; πρόβατα, καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάξει **41** Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. **13** Ὁ δὲ οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστί, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** Ἐγὼ

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής. **2** Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. **3** Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **5** Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **6** Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. **7** Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. **8** Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον κλέπτει εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. **10** Ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον

εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. **15** Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. **16** Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν. **17** Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. **18** Οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. **19** Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. **20** Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; **21** Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; **22** Ἐγένετο δὲ τὰ Ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν· **23** καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. **24** Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἔως πότε

τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. εἶπε ἡμῖν παρρησίᾳ. **25** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς **40** Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὁ Ἰησοῦς, εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. **41** Καὶ πολλοὶ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· **26** ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἔστε ἐκ τῶν μὲν σημείων ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. **27** εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν. **42** Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν. **11** Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. **2** Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. **3** Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. **4** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. **5** Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. **6** Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. **7** Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. **8** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; **9** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐὰν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. **10** Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. **11** Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. **12** Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε, εἰ

κεκοίμηται, σωθήσεται. **13** Ειρήκει δὲ ὁ φωνεῖ σε. **29** Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. **30** Οὐπω δὲ δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ὑπνου λέγει. **14** Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἢ Ἰησοῦς παρρησία, Λάζαρος ἀπέθανε. **15** Καὶ Μάρθα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι ἡμῖν ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. **16** αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα λέγοντες ὅτι Ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. **17** Ἐλθὼν οὖν ὁ κλαύση ἐκεῖ. **32** Ἡ οὖν Μαρία, ὡς ἦλθεν Ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. **18** Ἦν δὲ ἡ Βηθανία εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. δεκαπέντε **19** καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων **33** Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους Μαρίαν, ἵνα παραμυθίσωνται αὐτὰς περὶ κλαίοντας, ἐνεβριμῆσατο τῷ πνεύματι, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. **20** Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἐτάραξεν ἑαυτόν, **34** καὶ εἶπε, Ποῦ τεθεῖκατε ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. **21** ἴδε. **35** Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. **36** Ἐλεγον οὖν εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, οἱ Ἰουδαῖοι, ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. **37** Τινὲς εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, **22** Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. **23** Λέγει αὐτῇ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; **38** ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. **24** Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ λέγει αὐτῷ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπῆλαιον, ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **25** καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. **39** Λέγει ὁ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις Ἰησοῦς, Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἢ καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ἀδελφῆ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε, ζήσεται. **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. **40** Λέγει εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν Πιστεύεις τοῦτο; (αἰῶν g165) **27** Λέγει αὐτῷ, πιστεύσης, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; **41** Naί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκῶς Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρχόμενος. **28** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, ἄνω, καὶ εἶπε, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἤκουσάς μου. **42** Ἐγὼ δὲ ἤδιδον ὅτι πάντοτέ λάθρα, εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν

περιστώτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **55** Ἦν δὲ ἐγγὺς σὺ με ἀπέστειλας. **43** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν φωνῆ μεγάλη ἐκράυγασε, Λάζαρε, δεῦρο πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ ἔξω. **44** Καὶ ἐξήλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοῦ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοῦς. **56** τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ὁψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες, Τί δοκεῖ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑμῖν; Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; **57** ὑπάγειν. **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἂ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἐστι, μνηύση, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἂ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. **47** Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιοῦμεν; Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. **48** Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. **49** Εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, **50** οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. **51** Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. **53** Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. **54** Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ διέτριβε

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **2** Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ. **3** Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. **4** Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, **5** Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων διηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. **8** Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **10**

Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἄρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· **11** ὅτι πολλοὶ δι' εἰς τὴν γῆν ἀποθάνη, αὐτὸς μόνος μένει αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον ἐὰν δὲ ἀποθάνη, πολὺν καρπὸν φέρει. εἰς τὸν Ἰησοῦν. **12** Τῆ ἑπαύριον ὄχλος **25** Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. (αἰθῆνος g166) **26** Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. **27** Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον, **15** Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ταύτης. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **16** Ὅραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. **29** Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγενῆσθαι· ἄλλοι ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτῶ λελάληκεν. **30** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. **31** Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. **32** Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. **33** Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. **34** Ἀπεκρίθη αὐτῶ ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι Δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; (αἰθῆνος g165) **35** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστί. Περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. **36** Ἔως

τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρῦβη ἀπ' αὐτῶν. **37** Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· **38** ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῆ, ὃν εἶπε, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίني ἀπεκαλύφθη; **39** Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας, **40** Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. **41** Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. **42** Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. **43** Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **44** Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με· **45** καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. **46** Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. **47** Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. **48** Ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **49** Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολήν

ἔδωκε, τί εἶπω καὶ τί λαλήσω. **50** Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ οὐκ οὐκ λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ. (αἰθῖος g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. **2** Καὶ δεῖπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἡδὴ βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰουδά Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῶ, **3** εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. **5** Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὃ ἦν διεζωσμένος. **6** Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; **7** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. **8** Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (αἰθῖος g165) **9** Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. **10** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος οὐ χρειᾶν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐκί πάντες. **11** Ἦιδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν, Οὐκί πάντες καθαροὶ ἐστε. **12** Ὅτε

οὐν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσηλθεν εἰς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** Ἰησοῦς, Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον. **28** Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Ὁ διδάσκαλος, καὶ Ὁ Κύριος; Τούτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων Κύριος; καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. **14** Εἰ οὖν πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. **29** Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν νίπτειν τοὺς πόδας. **15** Ὑπόδειγμα γὰρ ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, τι δῶ. **30** Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ. **31** Ὅτε οὖν οὐκ ἔστι δούλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐδὲ ἀπόστολος μεῖζων τοῦ πέμψαντος υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτόν. **17** Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν αὐτῷ. **32** Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ποιῆτε αὐτά. **18** Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτόν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς ἐγὼ οἶδα οὐς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ δοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' πληρωθῆ, Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰμι. Ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον ἐπῆρην ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** Ἀπ' τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. **34** γένηται, πιστεύσατε ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** Ἀμὴν Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ λαμβάνων ἐὰν τινα ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **35** Ἐν τούτῳ λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. **36** Λέγει ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, οὐ Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. **23** Ἦν δὲ ἀκολουθήσεις μοι. **37** Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς; **24** ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. **38** νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχὴν σου τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. **25** Ἐπιπεσὼν δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με αὐτῷ, Κύριε, τίς ἐστιν; **26** Ἀποκρίνεται ὁ τρίς.

Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰουδᾶ Σίμωνος Ἰσκαριώτη. **27**

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. **2** Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου

μοναί πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἄν ὑμῖν· **μέννη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, (aīōn g165)**
 Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. **3** Καὶ **17** τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ
 ἔαν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ
 πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς γινώσκει αὐτό. Ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό,
 ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. **18**
4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς
 οἴδατε. **5** Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ ὑμᾶς. **19** Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι
 οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ,
 τὴν ὁδὸν εἰδέναι; **6** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. **20** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου,
 οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κάγω ἐν ὑμῖν. **21** Ὁ
 ἐμοῦ. **7** Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς,
 μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν
 αὐτόν, καὶ ἐωράκατε αὐτόν. **8** Λέγει αὐτῷ με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ
 Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ
 καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. **9** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἑμαυτόν. **22** Λέγει αὐτῷ Ἰουδᾶς, οὐχ ὁ
 Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν
 ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακὼς ἐμέ, μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ
 ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, κόσμω; **23** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; **10** Οὐ πιστεύεις ὅτι αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου
 ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τηρήσει, καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν,
 τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν ἔλευσόμεθα, καὶ μονὴν
 οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων, παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. **24** Ὁ μὴ ἀγαπῶν
 αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. **11** Πιστεύετέ μοι ὅτι με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος
 ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ
 δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. πέμψαντός με πατρὸς. **25** Ταῦτα λελάληκα
12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεῦων εἰς ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. **26** Ὁ δὲ παράκλητος,
 ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψῃ ὁ πατὴρ ἐν τῷ
 καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα,
 τὸν πατέρα μου πορεύομαι. **13** Καὶ ὅτι ἄν καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.
 αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, **27** Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν
 ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. **14** Ἐάν τι δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν,
 αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
15 Ἐάν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς καρδία, μηδὲ δειλιάτω. **28** Ἦκούσατε ὅτι
 τηρήσατε. **16** Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς
 καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾷτέ με, ἐχάρητε ἄν ὅτι εἶπον,

Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μερίζων μου ἔστι. **29** Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσητε. **30** Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· **31** ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

15 Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. **2** Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. **3** Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. **5** Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὕτως φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. **7** Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** Ἐν τούτῳ ἔδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τηρήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ

χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. **13** Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. **14** Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. **16** Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελεξάσθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. **17** Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **18** Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. **19** Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **20** Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δοῦλος μερίζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21** Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. **22** Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. **23** Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. **24** Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν

πατέρα μου. **25** Ἄλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν. **26** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. **2** Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. **3** Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. **5** Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις; **6** Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. **7** Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρεῖ ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· **9** περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. **12** Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασιτάζειν ἄρτι. **13** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν

ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **14** Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. **17** Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Καὶ ὅτι Ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; **18** Ἐλεγον οὖν, Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; Οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. **19** Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. **21** Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. **23** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. **24** Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **25** Ταῦτα

ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῶ
 ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι
 ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ παρὰ σοί. **6** Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
 ὑμῖν. **26** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί τοῖς ἀνθρώποις οὐς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ
 μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ κόσμου σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας·
 ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. **27** αὐτὸς καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. **7** Νῦν
 γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ
 πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ σοῦ ἐστίν· **8** ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς
 παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξήλθον. **28** Ἐξήλθον παρὰ μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ
 τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον,
 πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **9** Ἐγὼ
 πρὸς τὸν πατέρα. **29** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου
 μαθηταὶ αὐτοῦ, ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ
 καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. **30** Νῦν εἰσι· **10** καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ, καὶ τὰ
 οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** Καὶ
 ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ ἐν τούτῳ πιστεύομεν οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ
 ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθες. **31** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. Πάτερ
 ὁ Ἰησοῦς, Ἄρτι πιστεύετε; **32** Ἰδοῦ, ἔρχεται ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου,
 ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε οὐς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς.
 ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· **12** Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ,
 καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου·
 ἐστὶ. **33** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ οὐς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ
 εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
 ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. **13** Νῦν δὲ πρὸς σε
 ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα
17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν αὐτοῖς. **14** Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν
 οὐρανόν, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς,
 ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ
 σου δοξάσῃ σε· **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **15** Οὐκ ἐρωτῶ
 ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα
 αὐτῷ, δῶσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (αἰῶνιος τηρήσης αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. **16** Ἐκ
g166) **3** Αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ
 γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, κόσμου οὐκ εἰμί. **17** Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν
 καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (αἰῶνιος τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά
g166) **4** Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐστὶ. **18** Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
 ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. **5** Καὶ

κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν Τίνα ζητεῖτε; 5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῶ, Ἰησοῦν κόσμον. 19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἔμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι εἴμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς ἐν ἀληθείᾳ. 20 Οὐδὲν περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ αὐτὸν μετ' αὐτῶν. 6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων Ἐγὼ εἴμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ. 21 ἵνα πάντες χαμαί. 7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπρωῶτησε, ἔν ὧσι· καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, κἀγὼ Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν· ἵνα Ναζωραῖον. 8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, εἶπον ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἴμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε 22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς εἶπεν ὅτι Οὐδὲν δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ ἔν ἐσμεν. 23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν αὐτῶν οὐδένα. 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ ἵνα μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ ἡγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. 24 τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Πάτερ, οὐδὲν δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἴμι Μάλχος. 11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, ἐγὼ κἀκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πῖω ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. 25 αὐτό; 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, 13 καὶ με ἀπέστειλας· 26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

18 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Ἦν δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 3 Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. 4 Ἰησοῦς οὖν, εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξεληθὼν εἶπεν αὐτοῖς,

Τίνα ζητεῖτε; 5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῶ, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἔμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι εἴμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. 6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων Ἐγὼ εἴμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ. 21 ἵνα πάντες χαμαί. 7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπρωῶτησε, ἔν ὧσι· καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, κἀγὼ Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν· ἵνα Ναζωραῖον. 8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, εἶπον ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἴμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε 22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς εἶπεν ὅτι Οὐδὲν δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ ἔν ἐσμεν. 23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν αὐτῶν οὐδένα. 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ ἵνα μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ ἡγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. 24 τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Πάτερ, οὐδὲν δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἴμι Μάλχος. 11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, ἐγὼ κἀκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πῖω ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. 25 αὐτό; 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, 13 καὶ με ἀπέστειλας· 26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί. ἀνθρώπου τούτου; **30** Ἀπεκρίθησαν καὶ **18** Εἰστίθεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται εἶπον αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** Εἶπεν καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. **19** Ὁ καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος αὐτοῦ. **20** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων παρρησίαν ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ποίω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. **33** ἐδίδασκα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, Εἰσηλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. **21** Τί με εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἐπερωτᾷς; Ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, **34** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀφ' ἑαυτοῦ τί ἐλάλησα αὐτοῖς; Ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἂν σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ εἶπον ἐγώ. **22** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς ἐμοῦ; **35** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκε ράπισμα Ἰουδαῖός εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν, Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀρχιερεῖ; **23** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **36** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; **24** κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. **25** Ἦν δὲ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** Εἶπεν οὖν εἶπον οὖν αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ; αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς Οὐκ εἰμί. **26** Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα Πέτρος τὸ ὠτίον, Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς κήπῳ μετ' αὐτοῦ; **27** Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** Λέγει Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **28** αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα, καὶ αὐτοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν οὐκ εἰσηλθὼν εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. **39** Ἔστι δὲ συνήθεια μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. **29** ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα εἶπε, Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ τῶν Ἰουδαίων; **40** Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν

πάντες, λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔμαστιγώσε. **2** Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἔλεγον, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. **4** Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. **5** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ὁ ἄνθρωπος. **6** Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **7** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. **8** Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. **10** Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε; **11** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. **12** Ἐκ τούτου ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες,

Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. **13** Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. **14** ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἴδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. **15** Οἱ δὲ ἐκραύγασαν, Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ Καίσαρα. **16** Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· **17** καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ· **18** ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. **19** Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον, Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **20** Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ. **21** Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφει, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι Ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. **22** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὁ γέγραφα, γέγραφα. **23** Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιῶτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα.

Ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** Καὶ ὁ ἑωρακὸς ὑφαντὸς δι' ὅλου. **24** Εἶπον οὖν πρὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἀλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἡ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. **36** Ἐγένετο γὰρ γραφὴ πληρωθῆ ἡ λέγουσα, Διεμερίσαντο ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ, Ὅστοῦν οὐ τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν συντριβήσεται αὐτοῦ. **37** Καὶ πάλιν ἑτέρα μου ἔβαλον κληρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται γραφὴ λέγει, Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ταῦτα ἐποίησαν. **25** Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ **38** Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν καὶ ἐπέτρεψε τὸν Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **39** Ἦλθε δὲ καὶ μητρὶ αὐτοῦ, Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. **27** Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, Ἴδου ἡ μήτηρ σου. νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. **40** Ἐλαβον μαθητῆς εἰς τὰ ἴδια. **28** Μετὰ τοῦτο εἰδὼς οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος τελειωθῆ ἡ γραφὴ, λέγει, Διψῶ. **29** Σκευὸς ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** Ἦν οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. **30** Ὅτε οὖν οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. **42** Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν. πνεῦμα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ **20** Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ τῷ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι Παρσκευὴ ἦν — ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν ἐκείνου τοῦ σαββάτου — ἠρώτησαν τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** Τρέχει Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ καὶ ἀρθῶσιν. **32** Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν Κύριον Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμε τάχιον τοῦ

Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. **18** Ἔρχεται **5** καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς οὐ μέντοι εἰσηλθεν. **6** Ἔρχεται οὖν Σίμων μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσηλθεν εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὐσῆς οὖν ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια ἐκείνη τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ἓνα τόπον. **8** Τότε οὖν εἰσηλθε καὶ ὁ ἄλλος καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. **20** Καὶ μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. **9** οὐδέπω γὰρ καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ ἡδύσαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. **21** Εἶπεν οὖν νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** Ἀπῆλθον οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. **11** Μαρία δὲ ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἕξω. **22** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. **23** Ἄν τινων **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς ἄν καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. **24** Θωμᾶς δέ, ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῦ Ἰησοῦ. **13** Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἤραν **25** Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκον Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτόν. **14** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ τῶν ἡλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου οὐκ ἤδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. **15** Λέγει αὐτῇ εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλων, καὶ βάλω τὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει πιστεύσω. **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ πάλιν αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἶπέ ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν **16** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνί — ὃ λέγεται, εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν. **27** Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, Διδάσκαλε. **17** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς μου ἄπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἀδελφούς μου, καὶ εἶπε αὐτοῖς, Ἀναβαίνω ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. **28** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Κύριός μου καὶ

ὁ Θεός μου. **29** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. **30** Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **31** Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. **2** Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. **4** Πρωῖας δὲ ἦδη γενομένης ἔστι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἦδισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ. **5** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ. **6** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο — ἦν γὰρ γυμνός — καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. **8** Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον

— οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων — σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. **9** Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. **10** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. **11** Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. **12** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. **13** Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. **14** Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερῶθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. **15** Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἄρνία μου. **16** Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. **17** Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου. **18** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. **19** Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ

δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. **20** Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; **21** Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τί; **22** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; Σὺ ἀκολούθει μοι. **23** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; **24** Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. **25** Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **4** Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. **5** ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; **7** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. **8** Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **9** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, **11** οἱ καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν,

οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν. **13** Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίας τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν — ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν — **16** Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν. **17** Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης — **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τοῦτ' ἐστὶ, χωρίον αἵματος — **20** Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καί, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. **21** Δεῖ οὖν τῶν

συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Οὐκ ἰδοὺ πάντες ἐν ᾧ εἰσηλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8** Ἰησοῦς, **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη διαλέκτω ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; **9** ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίται, καὶ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων. **23** Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστός, καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Μαθίαν. **24** Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, Σὺ Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα ὃν ἐξελέξω, **25** Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, **11** Κρήτες καὶ λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. **2** Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. **3** Καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. **4** Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. **5** Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. **6** Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. **7** Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον,

Σταθεῖς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς, Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. **15** Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· **16** ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ, **17** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· **18** καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. **19** Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ

σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 31 προιδῶν ἐλάλησε ἀτμίδα καπνοῦ· 20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἰς σκοτός, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς Ἄιδου, ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. (Hadēs καὶ ἐπιφανῆ· 21 καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν g86) 32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ ἐπικαλέσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται. Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς Τῆ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεῖς, τὴν τε λόγους τούτους Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς παρὰ τοῦ πατρός, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς βλέπετε καὶ ἀκούετε. 34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε, 23 τοῦτον τῆ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ ὠρισμένη βουλῆ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δεξιῶν μου, 35 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 36 Ἀσφαλῶς προσπήξαντες ἀνείλετε· 24 ὃν ὁ Θεὸς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. ὑπ' αὐτοῦ. 25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν, 37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῆ καρδίᾳ, Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν, ἄνδρες μὴ σαλευθῶ· 26 διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ ἀδελφοί; 38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς, καρδίᾳ μου, καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπ' ἑλίπιδι· 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄιδου, οὐδὲ δώσεις τὸν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. 39 Ὅσιν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. προσκαλέσθαι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. 40 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρητο παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεῦτησε καὶ ἐτάφη, καὶ γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. 41 Οἱ μὲν τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον ἡμέρας ταύτης. 30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῆ καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἡμέρα ἐκείνη ψυχαι ὡσεὶ τρισχίλια. 42 ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῆ διδαχῇ τῶν σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθίσει ἀποστόλων καὶ τῆ κοινωνία, καὶ τῆ κλάσει

τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. **43** Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. **44** Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχε. **46** Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σφζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην. **2** Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραϊάν, τοῦ αἰτεῖν ἑλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. **3** Ὁς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἑλεημοσύνην λαβεῖν. **4** Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε, Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ἔγχειραι καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἑστερωώθησαν αὐτοῦ αἰβάσεις καὶ τὰ σφυρά. **8** Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ

αἰνῶν τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· πρὸς τὴν ἑλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὁραϊᾷ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἱαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι. **12** Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβεῖα πεποικηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; **13** Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. **14** Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε· ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἑστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. **18** Ὁ δὲ Θεὸς ἅ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω. **19** Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ

προσώπου τοῦ Κυρίου, 20 καὶ ἀποστείλῃ τὸν Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὖριον συναχθῆναι
προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστὸν· 21 αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ
ὄν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, 6 καὶ Ἄνναν
ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην,
Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους
προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. (αἰθῆ g165) 22 Μωσῆς ἀρχιερατικοῦ. 7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν
μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ
Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ 8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου
αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ
λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 Ἔσται δέ, πᾶσα πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον
ψυχὴ, ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου
ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται· 10
Καὶ πάντες δὲ οἱ προφήται ἀπὸ Σαμουὴλ γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ
καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ Ἰσραήλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε,
Ἐμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς ὃν ὁ Θεὸς ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ
διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ 11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ'
τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος
αἱ πατριά τῆς γῆς. 26 Ἐμῖν πρῶτον ὁ εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 Καὶ οὐκ ἔστιν
Θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὔτε γὰρ
ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ
ὑμῶν. σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, καὶ
ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοὶ
στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν. 14
τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς
τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 3 Καὶ ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον
ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο ἀντειπεῖν. 15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω
εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὖριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλον πρὸς
ἤδη. 4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν ἀλλήλους, 16 λέγοντες, Τί ποιήσομεν
λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ
τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε. 5 γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι

τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ φανερόν, **29** Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. **17** Ἄλλ' ἵνα αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῆ εἰς τὸν λαόν, παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, **30** ἀπειλῆ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ **18** Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. **31** αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλευθῆ ὁ τόπος διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ὁ ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν αὐτούς εἶπον, Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας. **32** τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν Θεοῦ, κρίνατε. **20** Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδ' εἰς ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν. **21** Οἱ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. **33** Καὶ μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. **22** Ἐτῶν γὰρ Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος αὐτούς. **34** Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ ἰάσεως. **23** Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτούς οἱ τιμὰς τῶν πιπρασκομένων, **35** καὶ ἐτίθουν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. **24** Οἱ δὲ παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοδο ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦσαν φωνὴν πρὸς δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. **36** τὸν Θεόν, καὶ εἶπον, Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ Ἰωσῆς δέ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν ἀποστόλων — ὅ ἐστι, μεθερμηνεύμενον, θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς **25** ὁ διὰ υἱὸς παρακλήσεως — Λευΐτης, Κύπριος τῷ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών, Ἴνα γένει, **37** ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν ἦνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς κενά; **26** Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πόδας τῶν ἀποστόλων.

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ **5** Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ Σαπφείρη τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἐπώλησε αὐτοῦ· **27** συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ κτήμα, **2** καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ Ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἔθηκεν. **3** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἄνανιά, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν

καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα αὐτῶν. **16** Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς περίξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες τοῦ χωρίου; **4** Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμνε, ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῆ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; Τί ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα **17** Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ οἱ σὺν αὐτῷ — ἡ οὔσα αἴρεσις τῶν Θεῶ. **5** Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους Σαδδουκαίων — ἐπλήσθησαν ζήλου, **18** τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε καὶ ἐγένετο φόβος καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. **6** ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν δημοσίᾳ. **19** Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. **7** Ἐγένετο νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, δὲ ὡς ὠρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε, **20** Πορεύεσθε, αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. **8** καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος, εἶπέ μοι, εἰ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. **21** τοσοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε, Ἀκούσαντες δὲ εἰσηλθὼν ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς Ναί, τοσοῦτου. **9** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ πνεῦμα Κυρίου; Ἰδοῦ, οἱ πόδες τῶν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γεουσίαν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς καὶ ἐξοίσουσί σε. **10** Ἐπεσε δὲ παραχρήμα τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς. **22** Οἱ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὔρον εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτήν αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρέψαντες νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν δὲ ἀπήγγειλαν, **23** λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν ἄνδρα αὐτῆς. **11** Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. **12** Διὰ δὲ τῶν χειρῶν ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δέ, τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἔσω οὐδένα εὔρομεν. **24** Ὡς δὲ ἤκουσαν ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν τοὺς λόγους τούτους ὅ τε ἱερεὺς καὶ ὁ ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. **13** Τῶν δὲ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. **14** μᾶλλον **25** Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, λέγων ὅτι Ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οὐς ἔθεσθε ἐν πλήθῃ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. **15** ὥστε τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτας καὶ κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, διδάσκοντες τὸν λαόν. **26** Τότε ἀπελθὼν καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σικιὰ ἐπισκίασῃ τινὶ αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν

λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἔασατε αὐτούς· ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς, 28 λέγων, ὅτι ἐὰν ἢ ἕξ ἀνθρώπων ἢ βουλὴ αὕτη Οὐ παραγγεῖλια παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται. 39 εἰ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι πεπληρώκατε τὴν Ἰερουσαλήμ τῆς διδαχῆς αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὔρεθῆτε. 40 ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῶ· καὶ προσκαλεσάμενοι αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 Ἀποκριθεὶς τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. 41 Οἱ μὲν οὖν Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἡγείρεν Ἰησοῦν, ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ζύλου. 31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. 42 Πᾶσάν τε σωτήρα ὑψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι ἡμέραν, ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον, οὐκ μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι 32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. 33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. 34 Ἀναστάς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι. 35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες Ἰσραηλίται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν. 36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. 37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἰκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κάκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. 38

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἄρεστόν ἐστίν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. 3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. 4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. 5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6

οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. **4** Τότε χεῖρας. **7** Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐξεληθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Χαρράν· κάκειῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. **8** Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει **5** καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. **9** αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγέιλαιτο Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνου. **6** Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός, καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. **10** ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῆ ἄλλοτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. **11** Τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν, ἔτη τετρακόσια. **7** Καὶ τὸ ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ καὶ τὸν Θεόν. **12** Συνεκίνησάν τε τὸν λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **8** λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν, καὶ ἦγαγον εἰς τὸ συνέδριον, **13** αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα πατριάρχας. **9** Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν τούτου καὶ τοῦ νόμου· **14** ἀκηκόαμεν γὰρ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ, **10** καὶ ἐξείλετο αὐτόν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτόν **15** Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν ἅπαντες οἱ ἠγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ αὐτοῦ. **11** Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὔρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. **12** Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. **13** Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτόν, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν εἰπὼν, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ συγγένειαν αὐτοῦ, ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; 28 Μὴ ἀνελεῖν με πέντε. 15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες Αἰγύπτιον; 29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ ἡμῶν· 16 καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, καὶ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ γῆ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. 30 τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, τοῦ Συχέμ. 17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. Ἀβραὰμ, ἠῤῥησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη 31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμασε τὸ ὄραμα ἐν Αἰγύπτῳ, 18 ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. 19 Οὗτος ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν, 32 Ἐγὼ κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα 20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ κατανοῆσαι. 33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ ὃς ἀνετράφη μῆνας Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 21 τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. 34 Ἰδὼν Ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν, ἀνείλετο αὐτόν ἢ εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτόν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα ἑαυτῇ εἰς υἱόν. 22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον. 35 Τοῦτον λόγοις καὶ ἐν ἔργοις. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες, Τίς αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 24 ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο καὶ αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. 36 Οὗτος ἐξήγαγεν ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον· 25 ἐνόμιζε δὲ Αἰγύπτου καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. 37 Οὗτός διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· ἐστὶν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. 26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ αὐτούς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἀκούσεσθε. 38 Οὗτός ἐστὶν ὁ γενόμενος ἐν ἔστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; 27 Ὁ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου

τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει τῶν πατέρων ἡμῶν· ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα Κύριος ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς δοῦναι ἡμῖν· **39** ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι μου; **50** Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς τῆ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Αἴγυπτον, **40** εἰπόντες τῷ Ἀαρών, Ποίησον πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε· ὡς οἱ ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. **52** Τίνα τῶν γὰρ Μωσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγεῖλντας αὐτῷ. **41** Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγέννησθε· **53** εἰδῶλω, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν οἴτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς χειρῶν αὐτῶν. **42** Ἐστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. **54** Ἀκούοντες παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῆ στρατιᾷ δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. **55** τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας Ἐπαρχῶν δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῆ ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ; **43** Καὶ ἀνελάβετε καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον **56** καὶ εἶπεν, Ἰδοῦ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου οὐς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. **57** Κράζαντες μετοικῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. **44** Ἡ δὲ φωνὴ μεγάλη, συνέσχον τὰ ὄτα αὐτῶν, σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν· **58** καὶ ἡμῶν ἐν τῆ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλου· λαλῶν τῷ Μωσῆ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν τύπον ὃν ἐωράκει. **45** Ἦν καὶ εἰσήγαγον παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ Σαύλου. **59** Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐν τῆ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, δέξαι τὸ πνευμά μου. **60** Θεοὶ δὲ τὰ γόνατα, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ· **46** ὃς εὔρε χάριν ἔκραξε φωνῇ μεγάλη, Κύριε, μὴ στήσης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠτήσατο εὔρεϊν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. **47** Σολομῶν δὲ εἰπὼν ἐκοιμήθη.

8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῆ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ

τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην-
πλὴν τῶν ἀποστόλων. **2** Συνεκόμισαν **15** οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ
δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον. **16** οὕτω
ἐποίησαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. **3** γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός,
Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ
κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **17** Τότε ἐπετίθουν
τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον
φυλακὴν. **4** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες πνεῦμα ἅγιον. **18** Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων
διήλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. **5** ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν
Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα, **19** λέγων,
6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν
τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη πνεῦμα ἅγιον. **20**
αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριόν σου
7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν
ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο· τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.
πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ **21** Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κληῖρος ἐν τῷ
ἐθεραπεύθησαν. **8** Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη λόγῳ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν
ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. **9** Ἄνῆρ δέ τις ὀνόματι εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **22** Μετανόησον
Σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι
καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια
λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν. **10** ᾧ τῆς καρδίας σου. **23** Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὀρώ σε ὄντα. **24**
λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Δεήθητε
ἡ μεγάλη. **11** Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως
ικανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. **25** Οἱ
αὐτοῦς. **12** Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες
εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς
Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰερουσαλήμ, πολλὰς τε κώμας τῶν
ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. **13** Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. **26** Ἄγγελος
ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων,
βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν
θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ
γινομένης, ἐξίστατο. **14** Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἰερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.
ἐν Ἰεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ **27** Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ
Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς

βασιλίσσης Αιθίοπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων ἤρπασε τὸν Φίλιππον· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, 28 ἦν τε ὑποστρέφων καὶ οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 Ἄζωτον καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, 2 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινες εὕρη τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; 5 Εἶπε δέ, Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις. 6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε, Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀνάστηθι καὶ εἵσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἔννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε, χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. 10 Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὀράματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν,

Ἴδου ἐγώ, Κύριε. **11** Ὁ δὲ Κύριος πρὸς δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε αὐτόν, Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τὴν καλουμένην Εὐθειαν, καὶ ζήτησον ἐν Δαμασκῶ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ οἰκία Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα ἴδου Χριστός. **23** Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι γὰρ προσεύχεται, **12** καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἀνελεῖν αὐτόν· **24** ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψη. **13** ἐπιβουλή αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ **25** λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτός, ἐποίησε τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· **14** καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, σπυρίδι. **26** Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς ὀνομά σου. **15** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. **27** οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγε ἔθνων καὶ βασιλέων, υἱὼν τε Ἰσραήλ· **16** πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. **17** Ἀπῆλθε ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῶ δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε, **28** Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος Σαοῦλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἤρχου, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ὅπως ἀναβλέψης καὶ πλησθῆς πνεύματος Ἰησοῦ, **29** ἐλάλει τε καὶ συνεζήτηται πρὸς ἀγίου. **18** Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχειροῦν αὐτὸν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ ἀνελεῖν. **30** Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τε παραχρῆμα, καὶ ἀναστάς ἐβαπτίσθη, **19** κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. **31** Αἱ μὲν ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῶ μαθητῶν οὖν ἐκκλησῖαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ ἡμέρας τινάς. **20** Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν, ὅτι οἰκοδομοῦμεναι, καὶ πορευόμεναι τῷ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **21** Ἐξίσταντο φόβῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Οὐχ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. **32** οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ κατελεθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους κατοικοῦντας Λύδδαν. **33** Εὗρε δὲ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; **22** Σαῦλος ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν

ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὐσεβῆς καὶ παραλελυμένος. 34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ Πέτρος, Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ ἀνάστηθι καὶ στῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως λαῶ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός. ἀνέστη. 35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ 3 Εἶδεν ἐν ὀράματι φανερώς, ὡσεὶ ὥραν κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. 36 Ἐν εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Ἰόππη δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, Κορνήλιε. 4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν ἔμφοβος γενόμενος εἶπε, Τί ἐστίν, Κύριε; πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν Εἶπε δὲ αὐτῷ, Αἰ προσευχαί σου καὶ αἰ ὦν ἐποίει. 37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐλεημοσύνη σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετὰπεμψαι Σίμωνα 38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· 6 οὗτος ξενίζεται μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτόν, παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως δεῖ ποιεῖν. 7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ αὐτῶν. 39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, 8 καὶ αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. 9 Τῇ δὲ ἐπαύριον, οὔσα ἡ Δορκάς. 40 Ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ὁ Πέτρος θείας τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε, Ταβιθά, προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἔκτην· 10 ἐγένετο ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε. παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' 41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν αὐτὸν ἕκστασις, 11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, ἀνεωγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 Γνωστὸν δὲ σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. 43 Ἐγένετο δὲ γῆς 12 ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν, Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. 14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μηδαμῶς,

10 Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης

Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, ἀκάθαρτον. **15** Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου προσεκύνησεν. **26** Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε πρὸς αὐτόν, Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγων, Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός κοίνου. **16** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς εἴμι. **27** Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν καὶ εὕρισκε συνεληλυθότας πολλούς, **28** οὐρανόν. **17** Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ἔφη τε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι καὶ ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ ἡ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Θεὸς ἔδειξε μηδὲνα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, **18** λέγειν ἄνθρωπον· **29** διὸ καὶ ἀναντιρρήτως καὶ φωνήσαντες ἐπυθάνοντο εἰ Σίμων, ὃ ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυθάνομαι οὖν, ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται. τίني λόγῳ μετεπέμψασθέ με. **30** Καὶ ὁ **19** Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἡμῶν νηστεύων, Ἰδοῦ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε. **20** Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ἀναστὰς κατὰβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἔστη μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα ἐνώπιόν μου ἐσθῆτι λαμπρᾷ, **31** καὶ φησι, αὐτούς. **21** Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ αἰ ἔλεημοσύνη σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον Κορνηλίου πρὸς αὐτόν, εἶπεν, Ἰδοῦ, ἐγὼ τοῦ Θεοῦ. **32** Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ εἴμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· **22** Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, παρὰ θάλασσαν ὃς παραγενόμενος λαλήσει μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους σοι. **33** Ἐξ αὐτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σε· σὺ τε τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ **23** Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτούς ἐξένισε. τοῦ Θεοῦ. **34** Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ οὐκ ἔστι προσωπολήπτῃς ὁ Θεός· **35** ἀλλ' τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. **24** Καὶ τῇ ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτόν καὶ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, ἔστι. **36** Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. **25** Ὡς δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ — οὗτός ἐστι πάντων Κύριος ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας — **37** υμεῖς οἴδατε, τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ'

ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς **11** Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
 Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν
 Ἰωάννης· **38** Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
 ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος
 δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν
 πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ οἱ ἕκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι Πρὸς
 τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσηλθες,
39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** Ἀρξάμενος δὲ ὁ
 ἐποίησεν ἕν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων, **5**
 ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος,
 ἐπὶ ξύλου. **40** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον
 ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, σκευὸς τι, ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν
41 οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας
 οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς
 μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **42** καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ
 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, τοῦ οὐρανοῦ. **7** Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης
 καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μοι, Ἄναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. **8**
 ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων Εἶπον δέ, Μηδαμῶς, Κύριε ὅτι πᾶν κοινὸν ἦ
 καὶ νεκρῶν. **43** Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσηλθεν εἰς τὸ στόμα
 μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ μου. **9** Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε,
 εἰς αὐτόν. **44** Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ σὺ μὴ κοίνου. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς
 ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. **45** τὸν οὐρανόν. **11** Καὶ ἰδοῦ, ἐξαυτῆς τρεῖς
 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἕκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ
 συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἢ ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς
 δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται. **46** με. **12** Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν
 Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ
 καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ
 ὁ Πέτρος, **47** Μήτι τοῦ ὕδωρ κλωσθαὶ δύναται εἰσηλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός· **13**
 τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα, καὶ εἰπόντα
48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ αὐτῷ, Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρα, καὶ
 ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν μετὰπεμψαι Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον
 ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν

οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. **15** Ἐν δὲ δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ἀρχῆ. **16** Ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ ὡς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. **28** Ἀναστὰς δὲ **17** εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος, ἐσήμανε ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασι ἐπὶ τὸν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην ἔσεσθαι ἐφ' ὄλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; **18** Ἀκούσαντες καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Τῶν δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορεῖτό τις, ὥρισαν λέγοντες, Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν. **19** Οἱ κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς **30** μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, Σαύλου.

μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους. **20** Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **22** Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ. **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. **25** Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, **26** καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. **3** Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον — ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων — **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. **6** Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξύ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δισὶ φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. **7** Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι

πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, φυλακῆς. Εἶπε δέ, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ ἡγείρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. 18 Γενομένης 8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περιζῶσαι δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ 19 Ἐρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ ἰμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. 9 Καὶ εὐρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀπαχθῆναι. Καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, εἰς τὴν Καισάρειαν διέτριβεν. 20 Ἦν ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. 10 Διελθόντες δὲ δὲ ὁ Ἐρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ Σιδωνίοις ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῆναι αὐτοῖς τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἤθουντο καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. χῶραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. 21 Τακτῇ δὲ 11 Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, ἡμέρᾳ ὁ Ἐρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. 22 Ὁ δὲ δῆμος με ἐκ χειρὸς Ἐρώδου καὶ πάσης τῆς ἐπεφώνει, Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. 12 23 Παραχρήμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Συνιδῶν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας Κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι ἐξέψυξεν. 24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥξαν καὶ προσευχόμενοι. 13 Κρούσαντος δὲ τοῦ καὶ ἐπληθύνετο. 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. χαρᾶς οὐκ ἦνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα 13 Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφήται καὶ δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφήται καὶ τοῦ πυλῶνος. 15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν Μαϊνῆ. Ἡ δὲ διῖσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ δ' ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν. 16 Ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἐρώδου τοῦ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων ἀνοιζάντες δὲ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. 2 εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν. 17 Κατασεῖσας Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς νηστευόντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄφορίσατε δὴ μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ

τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, αὐτούς. **3** Τότε νηστεύσαντες καὶ παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. **4** Οὗτοι μὲν οὖν, ἡμέρα τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν. **15** Μετὰ ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν ἀγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν· προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον. **5** πρὸς αὐτούς, λέγοντες, Ἄνδρες ἀδελφοί, Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὸν λαόν, λέγετε. **16** Ἀναστάς δὲ Παῦλος, τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην καὶ κατασεῖσας τῇ χειρί, εἶπεν, Ἄνδρες ὑπρέτην. **6** Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, Πάφου, εὔρον τινα μάγον ψευδοπροφήτην ἀκούσατε. **17** Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρισηοῦς, **7** ὃς ἦν Ἰσραήλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ καὶ τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ καὶ Σαῦλον ἐπέζητησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον ἐξήγαγεν αὐτούς ἐξ αὐτῆς. **18** Καὶ ὡς τοῦ Θεοῦ. **8** Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλύμας, τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν ὁ μάγος — οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. **19** Καὶ καθελῶν ἔθνη ὄνομα αὐτοῦ — ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναάν, κατεκληροδότησεν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. **20** Καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν **10** εἶπεν, Ὡς πλήρης ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, **21** Κάκεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα οὐ παύση διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα. **22** τὰς εὐθείας; **11** Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Καὶ μεταστήσας αὐτόν, ἠγειρεν αὐτοῖς τὸν Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλός, μὴ βλέπων Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας, τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρήμα δὲ Εὔρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. **12** Τότε θελήματά μου. **23** Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ ἰδῶν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἠγειρε τῷ ἐκπλησσομένῳ ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου. Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησοῦν, **24** προκηρύξαντος **13** Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' Ἰσραὴλ. **25** Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. **14** τὸν δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε

εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ. Ἄλλ' ἰδοῦ, ἔρχεται ἄφεις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται· 39 καὶ μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῶ τῶν ποδῶν λῦσαι. 26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ νόμῳ Μωσέως δικαιοθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι ὁ πιστεύων δικαιοῦται. 40 Βλέπετε οὖν τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς ταύτης ἀπεστάλῃ. 27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες προφήταις, 41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἔαν τις ἐκδιηγῆται ἀναγινωσκομένης, κρίναντες ἐπλήρωσαν. ὑμῖν. 42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς 28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. 29 τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς Ἵς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα. 43 Λυθείσης δὲ τῆς γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν ἔθνηκας εἰς μνημεῖον. 30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 31 ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῃ· οἵτινες πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ. 44 Τῷ δὲ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. 32 Καὶ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν. 33 ὡς καὶ ἐν τῷ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται, Υἱὸς μου βλασφημοῦντες. 46 Παρρησιασάμενοι δὲ εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 Ὅτι ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (aiōnios g166) 47 Οὕτω γὰρ ἐντέταται ἡμῖν ὁ Κύριος, Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου

δι' ὅλης τῆς χώρας. **50** Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **51** Οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον. **52** Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. **2** Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. **3** Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. **4** Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. **5** Ὡς δὲ ἐγένετο ὀρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, **6** συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον. **7** κάκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. **8** Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. **9** Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος ὃς ἀτενίσασ αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, **10** εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ, Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός.

Καὶ ἤλλετο καὶ περιεπάτει. **11** Οἱ δὲ ὄχλοι, ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. **12** Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. **13** Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. **14** Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες **15** καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. **16** ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. **17** Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. **18** Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. **19** Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι. **20** Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. **21** Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες

ίκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, 22 ἐπιστηρίζοντες τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν. 5 Ἐξανέστησαν ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 23 Χειροτονήσαντες Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. 6 Συνήχθησαν προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν αὐτούς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. περὶ τοῦ λόγου τούτου. 7 Πολλῆς δὲ 24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἰς Παμφυλίαν. 25 Καὶ λαλήσαντες ἐν εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς Πέργη τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς 26 κάκειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δούς αὐτοῖς τὸ ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν 9 καὶ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἦνοιξε τοῖς ἔθνεσι οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, θύραν πίστεως. 28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. 10 οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι

15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει βαστάσαι; 11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι. 12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν ὃν πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. 14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται, 16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν

σκηνήν Δαβίδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ τὰ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 27 ἀνορθώσω αὐτήν· 17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν Ἀπεστάλακαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ αὐτούς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται αὐτά. 28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν ποιῶν ταῦτα πάντα. 18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός βάρως, πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων, 29 ἔστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. (aiōn ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ g165) 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ ἑαυτούς, εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε. 30 Οἱ μὲν τὸν Θεόν· 20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν εἰδῶλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ ἐπιστολήν. 31 Ἀναγνόντες δέ, ἐχάρησαν καὶ τοῦ αἵματος. 21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. 32 Ἰούδας δὲ καὶ ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες, διὰ λόγου αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ σάββατον ἀναγινωσκόμενος. 22 Τότε ἔδοξε ἐπεστήριξαν. 33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πρὸς τοὺς ἀποστόλους. 34 Ἔδοξε δὲ ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ. 35 Παῦλος δὲ τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ 23 γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε, Κυρίου. 36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέψαντες ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν ἐθνῶν, χαίρειν· 24 ἐπειδὴ ἠκούσαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. 37 ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξεληθόντες ἐτάραξαν Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν ὑμᾶς λόγους, ἀνασκευάζοντας τὰς ψυχὰς τὸν Ἰωάννην, τὸν καλούμενον Μάρκον. ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν 38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστείλαμεθα· 25 αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτον. 39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ ἀποχωρισθῆναι αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν Παύλῳ, 26 ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον

ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον· 40 Παῦλος δὲ Ἄναρχέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. τε ἐπιούση εἰς Νεάπολιν, 12 ἐκεῖθὲν 41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, τε εἰς Φιλίππους, ἣτις ἐστὶ πρώτη τῆς ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

16 Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδοῦ, μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλληνος· 2 ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. 3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἤδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλλήν ὑπῆρχεν. 4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. 6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπέιραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα· 8 παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. 9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· ἀνὴρ τις ἦν Μακεδὼν ἐστὼς, παρακαλῶν αὐτόν καὶ λέγων, Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν. 10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. 11

μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολωνία ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. 13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί. 14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουεν· ἥς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μέναιτε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, παιδίσκηνα τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη. 17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. 18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε, Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξήλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξήλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ

προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **33** Καὶ παραλαβὼν εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη **21** καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξεστιν αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα. ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαῖοι **34** Ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον οὗσι. **22** Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλίασατο αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ. **35** Ἡμέρας αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν. δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ **23** Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ ἀνθρώπους ἐκείνους. **36** Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· **24** δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν ὅς, παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν Παῦλον ὅτι Ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοί, ἵνα αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ ἀπολυθῆτε νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. ἐν εἰρήνῃ. **37** Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς, **25** Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· **26** εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε ἐκβάλλουσιν; Οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. **38** Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς ἀνώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **27** Ἐξυπνος καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοὶ δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν εἰσι, **39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν πόλεως. **40** Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς εἰσηλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες δεσμίους. **28** Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξης σεαυτῷ ἐξῆλθον. κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. **29** **17** Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Σίλα, **30** καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη, Ἰουδαίων· **2** κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; **31** εἰσηλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα Οἱ δὲ εἶπον, Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, **3** Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι Τὸν ὁ οἰκός σου. **32** Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ Χριστόν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς

Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. 4 ὄχλους. 14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπέισθησαν, καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὁ τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. 15 Οἱ δὲ γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγοι. 5 καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἄνδρας πονηροῦς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν. 16 Ἐν δὲ ταῖς ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, οἰκία Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, εἰς τὸν δῆμον. 6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς, θεωροῦντι κατειδῶλον οὔσαν τὴν πόλιν. ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς 17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς ἐνθάδε πάρεσιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων τοὺς παρατυγχάνοντας. 18 Τινὲς δὲ τῶν καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες συνέβαλλον αὐτῷ. Καὶ τινες ἔλεγον, Τί ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν. 8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ἄν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας δέ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς ταῦτα. 9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. 19 Ἐπιλαβόμενοί αὐτούς. 10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν λέγοντες, Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἢ καινὴ Σίλαν εἰς Βέροιαν οἵτινες παραγενόμενοι αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ; 20 εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν. Ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς 11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἀκοὰς ἡμῶν βουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν ἄν θέλοι ταῦτα εἶναι — 21 Ἀθηναῖοι δὲ λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἅπαντες καὶ οἱ ἐπιδημῶντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν ἔχοι ταῦτα οὕτω. 12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ καινότερον. 22 Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς οὐκ ὀλίγοι. 13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ θεωρῶ. 23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὔρον καὶ βωμὸν Βεροῖα κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἄγνωστω Θεῷ. Ὅν τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κάκεῖ σαλεύοντες τοὺς οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ

καταγγέλλω ὑμῖν. **24** Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας **18** Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. **2** οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ Καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὄνοματι Ἀκύλαν, ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, **25** οὐδὲ Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα προσδεόμενός τινας, αὐτὸς διδούς πᾶσι αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον ζῶν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. **26** ἐποίησέ χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς. **3** καὶ κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, διὰ τὸ ὁμοτέχνον εἶναι, ἔμενε παρ' ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ ὀροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν. **27** ζητεῖν τὴν τέχνην. **4** Διελέγετο δὲ ἐν τῇ τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ καὶ εὐροῖεν, καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. **5** Ὡς δὲ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. **28** Ἐν κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὃ τε Σίλας αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν· καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. **29** τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. **6** Ἀντιτασσομένων δὲ Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναζάμενος ὀφείλομεν νομίζειν χρυσοῦ ἢ ἀργύρω ἢ τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς, Τὸ αἶμα ὑμῶν λίθω, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. **30** τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορευέσομαι. **7** Καὶ τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὑπεριδῶν ὁ Θεός, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν. **31** ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. **8** διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ ἔμέλλει κρίνειν Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυναγωγὸς ἐπίστευσε τῷ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ Κυρίῳ σὺν ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ ὤρισε, πίστιν παρασχῶν πᾶσιν, ἀναστήσας τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **32** Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίζοντο. **9** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὀράματος ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. καὶ μὴ σιωπήσης. **10** διότι ἐγὼ εἶμι μετὰ **33** Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι αὐτῶν. **34** Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες σε· διότι λαός ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ ταύτη. **11** Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **12** Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ

Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, νόμον οὗτος ἀναπέθει τοὺς ἀνθρώπους κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς σέβεσθαι τὸν Θεόν. **14** Μέλλοντος δὲ γραφαῖς. **25** Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην **26** οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ ὑμῶν. **15** εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ συναγωγῆ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτόν, καὶ αὐτοὶ κριτῆς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ εἶναι. **16** Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁδόν. **27** Βουλομένου δὲ αὐτοῦ βήματος. **17** Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος. Καὶ οὐδὲν ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος τούτων τῷ Γαλλίῳι ἔμελεν. **18** Ὁ δὲ συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τῆς χάριτος. **28** εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὐρών τινας μαθητὰς **2** εἶπε πρὸς αὐτούς, Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. **3** Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. **4** Εἶπε δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. **5** Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. **7** Ἦσαν δὲ οἱ

πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. **8** Εἰσελθὼν πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **18** Πολλοὶ τε τῶν ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἑξομολογούμενοι, τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **9** Ὡς καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. **19** δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπεύθουν, Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε τοὺς ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ τιμᾷ αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας σχολῆ Τυράννου τινός. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο πέντε. **20** Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τοῦ Κυρίου ηἰξάνε καὶ ἴσχυεν. **21** Ὡς τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας. **11** τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχοῦσας ἐποίει ὁ Θεὸς καὶ Ἀχαΐαν, πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, **12** ὥστε καὶ ἐπὶ εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. **22** Ἀποστείλας δὲ εἰς χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. **23** Ἐγένετο δὲ ἀπ' αὐτῶν. **13** Ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. **24** Δημήτριος ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς λέγοντες, Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην. **25** οὓς δὲ ὁ Παῦλος κηρύσσει. **14** Ἦσαν δὲ τινες συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ οἱ ἐργάτας, εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ τοῦτο ποιοῦντες. **15** Ἀποκριθὲν δὲ τὸ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι. πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε, Τὸν Ἰησοῦν **26** Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ δὲ τίνες ἐστέ; **16** Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν αὐτοῦς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, γινόμενοι. **27** Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκείνου. **17** Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τοῖς κατοικοῦσι καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ ἦν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων. 29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου. 30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶπον αὐτὸν οἱ μαθηταί. 31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. 32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν. 33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, κατασεισάσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. 34 Ἐπιγόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων. 35 Κατασειλάσας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὕσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς; 36 Ἄναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν. 37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσούλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν. 38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλεῖτωσαν ἀλλήλοις. 39 Εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. 41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν. 2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. 4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δέ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκουῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικός καὶ Τρόφιμος. 5 Οὗτοι προελθόντες ἕμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι. 6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὓς διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλον ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινε τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὓς ἦσαν συνηγμένοι. 9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνῷ βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κάτω, καὶ ἤρθη νεκρός. 10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος

ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε, εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 22 Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· Καὶ νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι ἔστιν. 11 Ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, 23 πλὴν ὅτι τὸ ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 Ἦγαγον πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ λέγον ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν. μετρίως. 13 Ἡμεῖς δέ, προελθόντες ἐπὶ τὸ 24 Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι, οὐδὲ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν ἑμαυτῷ, ὡς μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου πεζεύειν. 14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς χάριτος τοῦ Θεοῦ. 25 Καὶ νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ Μιτυλήνην. 15 Κάκειθεν ἀποπλεύσαντες, οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 26 Διὸ μαρτύρομαι μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἤλθομεν εἰς Μίλητον. 16 Ἐκρινε γὰρ ὁ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. 27 Οὐ γὰρ Παῦλος παραπλευῶσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγεῖλαι ὑμῖν μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. 28 Προσέχετε Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, οὐδ' ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. 29 πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 18 Ὡς δὲ Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς Ἑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· 30 ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, 19 δουλεύων λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. 31 Διὸ καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ Ἰουδαίων· 20 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν δακρύων νοθετῶν ἕνα ἕκαστον. 32 Καὶ συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγεῖλαι ὑμῖν καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, 21 Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις

πᾶσιν. **33** Ἄργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. **34** Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ὅτι ταῖς χρεαίαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' **7** Ἡμεῖς δέ, τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. **35** Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαίδα, καὶ Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. **8** Τῇ δὲ ἐπαύριον μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἤλθομεν εἰς Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι Καισάρειαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ὄντος ἐκ εἰπών, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν τῶν ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. **9** Τούτῳ αὐτοῖς προσηύξατο. **37** Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν προφητεύουσαι. **10** Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαθος. **11** εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τοῦ Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πλοῖον. τοὺς πόδας εἶπε, Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνῶν. **12** Ὅς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **13** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες, Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω. **15** Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **16** Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα,

21 Ὅς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κάκειθεν εἰς Πάταρα· **2** καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. **3** Ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. **4** Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἐπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **5** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἕξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα. **6** Καὶ

ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν
Τῆ δὲ ἐπιούση εἰσήει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν,
πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ **28** κράζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε.
πρεσβύτεροι. **19** Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ
ἐξηγεῖτο καθ' ἕνα ἕνα τῶν ἐποίησεν καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου
ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας πάντας πανταχοῦ διδασκῶν. ἔτι τε καὶ
αὐτοῦ. **20** Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον Ἐλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
τὸν Κύριον, εἶπόν τε αὐτῷ, Θεωρεῖς, κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. **29**
ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν
τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον
τοῦ νόμου ὑπάρχουσι· **21** κατηχήθησαν ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30**
δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο
ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι
Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτούς τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἕξω τοῦ ἱεροῦ·
τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν. **22** Τί καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31**
οὗν ἐστι; Πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη
ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. **23** Τοῦτο οὗν φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη
ποίησον ὃ σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες συγκέχυται Ἰερουσαλήμ· **32** ὃς ἐξαυτῆς
τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· **24** παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους,
τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δέ, ἰδόντες τὸν
καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο
τὴν κεφαλὴν, καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** Τότε ἐγγίσας ὁ
κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστιν, ἀλλὰ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε
στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσω. δεθῆναι ἀλύσει δυοῖ· καὶ ἐπυνθάνετο
25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποικῶς. **34**
ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ
τοιούτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν
αὐτούς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἶμα καὶ θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν
πνικτὸν καὶ πορνείαν. **26** Τότε ὁ Παῦλος παρεμβολήν. **35** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς
παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν
σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ
διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν ὄχλου. **36** Ἦκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ
τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ λαοῦ κράζον, Αἶρε αὐτόν. **37** Μέλλων τε
ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. **27** Ὡς εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος
δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι
οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι πρὸς σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἐλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων λεγούσης μοι, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχίλιους ἄνδρας τῶν σικαρίων; 39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν. 40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ λέγων,

22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας. 2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. Καί φησιν, 3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· 4 ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. 5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράφαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ. 7 Ἐπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε πρὸς με, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. 9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. 10 Εἶπον δέ, Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἄναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν· κάκει σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι. 11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου, χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν. 12 Ἄνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, 13 ἐλθὼν πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι, Σαούλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. 14 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας. 16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἄναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. 17 Ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, 18 καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. 19 Κἀγὼ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· 20 καὶ ὅτε ἐξεχέιτο

τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν. **21** Καὶ εἶπε πρὸς με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε. **22** Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες, Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν. **23** Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα, **24** ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μᾶστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. **25** Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσι, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; **26** Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ λέγων, Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι. **27** Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ ἔφη, Ναί. **28** Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. **29** Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεδεκώς. **30** Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ

23 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάση συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε, Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κἄθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; **4** Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; **5** Ἐφη τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἤδουν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. **6** Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. **8** Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφοτέρα. **9** Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν. **10** Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον ὁ Κύριος εἶπε, Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 Σὺ οὖν μὴ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρησαί. ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν τῶν Ἰουδαίων συστροφίην, ἀνεθεμάτισαν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε νῦν ἔτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 Ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος 13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας Μηδενὶ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιοηκότες ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι με. 23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, Ἀναθέματι τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοιμάσατε ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεις ἑβδομήκοντα, Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον ὥρας τῆς νυκτός· 24 κτήνη τε παραστήσαι, αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας ἵνα ἐπιβιάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα· 25 γράψασι ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτόν, ἔτοιμοί ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ 26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, Φήλικι χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. 17 μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, ἑκατοντάρχων ἕφην, Τὸν νεανίαν τοῦτον μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι. 28 Βουλόμενος δὲ ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἔχει γάρ τι γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. 18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· αὐτόν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησιν, 29 ὃν εὔρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς ἡ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα. 30 Μηνυθείσης σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. 19 Ἐπιλαβόμενος δέ μοι ἐπιβουλής εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο, Τί ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς ἐστὶν ὁ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 Εἶπε δὲ ὅτι κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτόν ἐπὶ σοῦ. Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε, Ἔρρωσο. 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες

τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς αὐτὸν δυνήση, αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τὴν Ἀντιπατρίδα. **32** Τῇ δὲ ἐπαύριον τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν ἔασαντες τοὺς ἰππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτοῦ. **9** Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· **33** οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. **34** ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἐπερωτήσας περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, **11** δυναμένου ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι ἀπὸ Κιλικίας, **35** Διακούσομαί σου, ἔφη, ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἰερουσαλήμ· **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν Ἡρώδου φυλάσσεσθαι. ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν. **13** Οὔτε παραστήσαί με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. **2** Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, **3** πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φήλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. **5** Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως· **6** ὃς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέειρασε βεβηλῶσαι· ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν. **7** Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, **8** κελεύσας τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ'

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῷ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις· **15** ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. **16** Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός. **17** Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς· **18** ἐν οἷς εὐρόν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι· **19** οὐς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς με. **20** Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, εἴ τι εὐρόν ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, **21** ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἐστῶς ἐν αὐτοῖς, ὅτι Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι

σήμερον ὑφ' ὑμῶν. 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τι ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν, Ὅταν αὐτοῦ. 6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ τὰ καθ' ὑμᾶς· 23 διαταξάμενός τε τῷ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. 7 Παραγενομένου δὲ τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ. καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα 24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινάς, παραγενόμενος αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ ἴσχυον ἀποδείξει, 8 ἀπολογουμένου αὐτοῦ αὐτοῦ οὔση Ἰουδαία, μετεπέμψατο τὸν ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι Χριστὸν πίστεως. 25 Διαλεγομένου δὲ ἡμαρτον. 9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσσεσθαι, Παύλῳ εἶπε, θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς, ἔμφορος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, τὸ ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβῶν 10 εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τοῦ βήματος μετακαλέσομαί σε· 26 ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι Καίσαρος ἐστὼς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ ὅπως λύση αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον κάλλιον ἐπιγινώσκεις. 11 εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ. 27 ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβε διάδοχον ὁ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον θέλων τε χάριτας ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα τὸν Παῦλον δεδεμένον. ἐπικαλοῦμαι. 12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; Ἐπὶ Καίσαρα πορεύση. 13

25 Φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας. 2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, 3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν. 4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. 5 Οἱ οὖν

τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου δίκην. **16** Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἕθους Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος πέμπειν αὐτόν. **26** Περὶ οὗ ἀσφαλές τι κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς, γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, ἐγκλήματος. **17** Συνελθόντων οὖν αὐτῶν βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, γενομένης σχῶ τι γράψαι. **27** Ἄλογον γάρ τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα. **18** περὶ οὗ σταθέντες κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημαῖνα.

οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον οὐκ ἔχοντες ἐγώ, **19** ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισδαίμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ, Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ. **23** Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὔσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου, ἦχθη ὁ Παῦλος. **24** Καὶ φησιν ὁ Φῆστος, Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπάροντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. **25** Ἐγὼ δὲ

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, **2** Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγήμαι ἐμαυτὸν μακάριον μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον. **3** μάλιστα γνώστην ὄντα σὲ πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. **4** Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθναι μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, **5** προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. **6** Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, **7** εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. **8** Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; **9** Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου

δεῖν πολλά ἐναντία πρᾶξαι· 10 ὁ καὶ ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν πρᾶσσοντας. 21 Ἔνεκα τούτων με οἱ παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβόν, Ἰουδαῖοί συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον. ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι. 22 Ἐπικουρίας 11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις οὖν τυχῶν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς τιμωρῶν αὐτοῦ, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ἕως καὶ εἰς τὰς ἕξ πόλεις. 12 Ἐν οἷς ὧν τε οἱ προφητὰι ἐλάλησαν μελλόντων καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' γίνεσθαι καὶ Μωσῆς, 23 εἰ παθητὸς ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως ἀρχιερέων, 13 ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι. 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμπαν με ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. 14 ἔφη, Μαίρη, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν εἰς μανίαν περιτρέπει. 25 Ὁ δέ, Οὐ μαίνομαι, γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ φησί, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, Σαούλ, σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26 Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς κέντρα λακτίζειν. 15 Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς ὄν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδὲν ὄν σὺ διώκεις. 16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ τοῦτο. 27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς ὤφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπηρέτην προφήταις; Οἶδα ὅτι πιστεύεις. 28 Ὁ δὲ καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὁφθήσομαι Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐν ὀλίγῳ σοι, 17 ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι. 29 Ὁ δὲ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, 18 Παῦλος εἶπεν, Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σε, ἀλλὰ ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν γενέσθαι τοιούτους ὅποιος ἀγῶ εἰμι, αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ κληρον ἐν παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. 30 Καὶ ταῦτα τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. 19 Ὅθεν, εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ ἡγεμῶν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι οὐρανίῳ ὄπτασι, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ αὐτοῖς· 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Οὐδὲν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ

ἄνθρωπος οὗτος. **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φίσητῳ ἔφη, Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς. **2** Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνας Θεσσαλονικέως. **3** Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. **4** Κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. **5** Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. **6** Κάκει εὐρών ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. **7** Ἐν ἰκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην. **8** μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία. **9** Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισηλοῦς τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος **10** λέγων αὐτοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσσεσθαι τὸν

πλοῦν. **11** Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. **12** Ἄνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. **13** Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. **14** Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων. **15** συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. **16** Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης. **17** ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοι τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. **18** Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο. **19** καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. **20** Μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. **21** Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ἔδει μὲν, ὧ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. **22** Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλην τοῦ πλοίου. **23** Παρέστη γάρ

μοι τῆ νυκτι ταύτη ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. 36 Εὐθυμοὶ δὲ εἶμι, ᾧ καὶ λατρεύω, 24 λέγων, Μὴ φοβοῦ, γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο Παῦλε· Καίσαρά σε δεῖ παραστήναι· καὶ ἰδοῦ, τροφῆς. 37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ κεχαρίσται σοὶ ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας· πᾶσαι ψυχαί, διακόσαι ἐβδομήκοντα ἕξ, μετὰ σοῦ. 25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες πιστεῦ· 38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν λευκὴν θάλασσαν. 26 Εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ θάλασσαν. 39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. 27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ νύξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ ναῦται προσάγειν τινα αὐτοῖς χώραν· 28 καὶ πλοῖον. 40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες βολίσαντες εὔρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὔρον ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες ὀργυιὰς δεκαπέντε· 29 φοβούμενοί τε μήπως τὸν ἀρτέμονα τῆ πνεύουση κατεῖχον εἰς τὸν εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης αἰγιαλόν. 41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἤρχοντο διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ ἡμέραν γενέσθαι. 30 Τῶν δὲ ναυτῶν μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, κυμάτων. 42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή προφάσει ὡς ἐκ πρῶρας μελλόντων ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, ἀγκύρας ἐκτείνειν, 31 εἶπεν ὁ Παῦλος μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. 43 Ὁ δὲ τῷ ἑκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις, ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασωῶσαι τὸν Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. 32 Τότε οἱ ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξῆναν· σκάφης, καὶ εἶσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. 33 Ἄχρι 44 καὶ τοὺς λοιπούς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν λέγων, Τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τὴν σήμερον γῆν.

ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, 28 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν μὴδὲν προσλαβόμενοι. 34 Διὸ παρακαλῶ ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. 2 Οἱ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς τοῦτο γὰρ πρὸς δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς φιλανθρωπῆσαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυράν, γὰρ ὑμῶν θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν 35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, τὸν ἐφροσῶτα, καὶ διὰ τὸ ψυχοῦς. 3 τὸν ἐφροσῶτα, καὶ διὰ τὸ ψυχοῦς. 3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων

πλήθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἑπτὰ καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν. ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε 15 Κάκειϋθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρῖς κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν· οὐς ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεύς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἔλαβε θάρσος. 16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς 5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχη· τῷ δὲ Παύλῳ τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. 6 Οἱ δὲ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτη. 17 Ἐγένετο ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι αὐτῶν προσδοκόντων, καὶ θεωρούντων τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, πρῶτους συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. 8 Ἐγένετο 18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου δυσεντερία συνεχόμενον κατακεῖσθαι πρὸς ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. 19 Ἀντιλεγόντων δὲ ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθη ἐπικαλέσασθαι ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν. 9 Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ κατηγορήσαι. 20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι καὶ ἐθεραπεύοντο· 10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι. 21 Οἱ δὲ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, παρασήμῳ οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν Διοσκούροις. 12 Καὶ καταχθέντες εἰς ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν. Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς 22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς 13 ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστόν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἔστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. 23 ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκον πρὸς εἰς Ποτιόλους· 14 οὗ εὐρόντες ἀδελφούς, αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό
τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν,
ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἑσπέρας. **24** Καὶ οἱ μὲν
ἐπέιθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.
25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους
ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν,
ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, **26** λέγον, Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ εἰπέ, Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ
μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ
μὴ ἴδητε. **27** Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ
λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι,
καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. **28**
Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν
ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ
ἀκούσονται. **29** Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος,
ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες
ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. **30** Ἐμεινε δὲ ὁ
Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ
ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους
πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας,
ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις, **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης, ἐξ ἀναστασεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **7** πᾶσι τοῖς οὐσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι, **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθῆσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δὲ ἐστὶ, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς — καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο — ἵνα καρπὸν τινα σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· **15** οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **17** Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνερωσε. **20** Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ἢ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· (αἰδῖος **g126**) **21** διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **22** Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. **24** Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεῦδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν

εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (αιῶν
g165) **26** Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ
 Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἶ τε γὰρ θήλειαι
 αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν
 εἰς τὴν παρὰ φύσιν· **27** ὁμοίως τε καὶ οἱ
 ἄρσενες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν
 τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει
 αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι
 τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ
 τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης
 αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. **28**
 Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν Θεὸν
 ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς
 ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ
 μὴ καθήκοντα, **29** πεπληρωμένους πάση
 ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ·
 μεστὸς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου,
 κακοηθείας, ψιθυριστάς, **30** καταλάλους,
 θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, **12**
 ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν
 ἀπειθεῖς, **31** ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους,
 ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας **32**
 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες,
 εἰσὶν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ
 συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσοσι.

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς
 ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον,
 σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις
 ὁ κρίνων. **2** Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα
 τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ
 τοιαῦτα πράσσοντας. **3** Λογίζη δὲ τοῦτο,
 ὃ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ
 τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; **4** Ἡ τοῦ πλούτου τῆς
 χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ

τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν
 ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε
 ἄγει; **5** Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ
 ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ
 ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως
 δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, **6** ὃς ἀποδώσει
 ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **7** τοῖς μὲν καθ'
 ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
 καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζῶν ἰαῶνιον
 (αιῶνιος **g166)** **8** τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
 ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ
 τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή, **9** θλίψις καὶ
 στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
 τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου
 τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος· **10** δόξα δὲ καὶ
 τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
 ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· **11**
 οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.
12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ
 ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ
 νόμου κριθήσονται· **13** οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
 τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ
 ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. **14**
 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει
 τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι, νόμον μὴ ἔχοντες,
 ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· **15** οἵτινες ἐνδείκνυνται
 τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν
 τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξύ ἀλλήλων
 τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ
 ἀπολογουμένων, **16** ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ
 Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ
 εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **17** Ἴδε
 σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ
 τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, **18** καὶ
 γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ

διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, **19** καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. **5** Εἰ δὲ ἡ πέποιθάς τε σεαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, φῶς τῶν ἐν σκότει, **20** παιδευτὴν ἀφρόνων, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τὴν ὀργήν; — κατὰ ἄνθρωπον λέγω — **6** τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν νόμῳ· **21** ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν κόσμον; **7** Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν κλέπτεις; **22** Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι; μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἶδωλα, **8** Καὶ μὴ — καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ ἱεροσυλεῖς; **23** Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, καθὼς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν — ὅτι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ἀτιμάζεις; **24** Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι. **9** Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς Προεχόμεθα; Οὐ πάντως προητιασάμεθα γέγραπται. **25** Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὑφ' νόμον πράσσης; ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἀμαρτίαν εἶναι, **10** καθὼς γέγραπται ὅτι ἦς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. Οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς. **11** οὐκ ἔστιν ὁ **26** Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν· τοῦ νόμου φυλάσσει, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία **12** πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ἕως ἐνός· **13** τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· περιτομῆς παραβάτην νόμου; **28** Οὐ γὰρ ὁ ἰδὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· **14** ὧν ἐν τῷ φανερωῖ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· **15** ὄξεις τῷ φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομῆ· **29** ἀλλ' ὁ ἐν οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· **16** σύντριμμα τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας καὶ ταιλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, **17** ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ καὶ ὄδον εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· **18** οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **19** Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ· **20** διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. **21** Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· **22** δικαιοσύνη

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. **3** Τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; **4** Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται, Ὅπως ἂν δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου,

δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄνθρωπον, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ χωρὶς ἔργων, 7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν γὰρ ἔστι διαστολή· 23 πάντες γὰρ ἤμαρτον αἰ ἄνομιαί, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἰ καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, 24 ἁμαρτία. 8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ δικαιούμενοι δωρεὰν τῆ αὐτοῦ χάριτι διὰ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν. 9 Ὁ μακαρισμὸς τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν 25 ὄν προέθετο ὁ Θεὸς ἰλαστήριον, διὰ τῆς ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι Ἐλογίσθη πίστεως, ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. 10 τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν Πῶς οὖν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων, 26 ἐν ἐν ἀκροβυστία; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἐν ἀκροβυστία· 11 καὶ σημεῖον ἔλαβε δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιῶντα πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία· εἰς τὸ εἶναι τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. 27 Ποῦ οὖν ἡ αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· 12 καὶ πατέρα 28 Λογίζομεθα οὖν πίστει δικαιῶσθαι περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. 29 Ἡ ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; Οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; ἐν τῇ ἀκροβυστία πίστεως τοῦ πατρὸς Ναὶ καὶ ἐθνῶν· 30 ἐπέπερ εἷς ὁ Θεός, ἡμῶν Ἀβραάμ. 13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ὁς δικαιοῦσι περιτομήν ἐκ πίστεως, καὶ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἡ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. 31 Νόμον οὖν τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, καταργούμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. 14 Εἰ γὰρ οἱ ἀλλὰ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία· 15 ὁ γὰρ νόμος ὄργην κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. 16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἔστι πατὴρ πάντων ἡμῶν — 17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε — κατέναντι οὐ ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. 18 Ὅς παρ' ἐλίδα ἐπ' ἐλίδι ἐπίστευσεν,

4 Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκεῖναι κατὰ σάρκα; 2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. 3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα. 5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιῶντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. 6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ

εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἔθνων, κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἔσται ἡμῶν ἀπέθανε. **9** Πολλῶ οὖν μᾶλλον, τὸ σπέρμα σου. **19** Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. **10** Εἰ ἤδη νεκρωμένον — ἑκατονταέτης που γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ ὑπάρχων — καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητέρας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ Σάρρας. **20** εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ ζωῇ αὐτοῦ. **11** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τῇ πίστει, δούς δόξαν τῷ Θεῷ, **21** καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστι καὶ ποιῆσαι. **22** Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. **12** Διὰ τοῦτο, ὡσπερ εἰς δικαιοσύνην. **23** Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ. **24** ἀλλὰ εἰσηλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζεσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον — **13** ἄχρι Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, **25** ὃς παρεδόθη γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ ἁμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. **14** Ἄλλ' τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι

5 Δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην

ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **2** δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. **3** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. **5** ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. **6** Ἔτι γὰρ Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. **7** Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. **8** Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι **18** Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς

πάντας ανθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. 11 δι' ἐνὸς δικαίωματος εἰς πάντας ανθρώπους Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς εἰς δικαίωσιν ζωῆς. 19 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 12 κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν οἱ πολλοί. 20 Νόμος δὲ παρεισηλθεν, ἵνα αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· 13 μηδὲ πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐδὲ ἐπλεόνασεν παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς 21 ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. 14 Ἄμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (aiōnios g166) γὰρ ἔστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. 15

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμενοῦμεν τῇ Τί οὖν; Ἄμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἔσμεν ὑπὸ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; 2 νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο. 16 Οὐκ Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; 3 εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἔστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς 4 ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς δικαιοσύνην; 17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; 4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· 18 ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἔδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. 19 Ἀνθρώπινον τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. 5 Εἰ γὰρ δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· 6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. 20 παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. 21 Τίνα οὖν καρπὸν ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. 22 Νυνὶ 7 ὃ γὰρ ἀποθανῶν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, 8 εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν 9 πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· 9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἔγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωῆν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι αἰώνιον. (aiōnios g166) 23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς κυριεύει. 10 Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ

ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. (aīōnios g166)

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί — γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ — ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ’ ὅσον χρόνον ζῆ; **2** Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. **5** Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. **6** Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος. **7** Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν, εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις. **8** ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἡμῶν ἐπιθυμίᾳ· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά. **9** Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· **10** καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον· **11** ἡ γὰρ

ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέ με, καὶ δι’ αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον — ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. **14** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστίν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. **15** Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ’ ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. **16** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. **18** Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ’ ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλῃν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω. **19** Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ’ ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. **20** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. **21** Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν παράκειται. **22** Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. **24** Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; **25** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς

ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. **2** Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. **3** Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει δια τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. **5** Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. **6** Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· **8** οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. **9** Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. **10** Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. **12** Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· **13** εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν·

εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. **14** Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. **15** Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. **16** Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ· **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. **19** Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. **20** Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι· **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. **22** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. **23** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; **25** Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. **26** Ὁσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· **27** ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας

οἶδε τί τὸ πρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὸν τῆ καρδία Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. **28** Οἶδαμεν δέ μου. **3** Ἡὐχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· **4** οὖσιν. **29** Ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλίται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, **5** ὧν οἱ ἀδελφοῖς· **30** οὖς δὲ προώρισε, τούτους πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὖς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ὧν ἐπὶ πάντων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (αἰθῆ g165) **6** Οὐχ οἶον δὲ ἐδόξασε. **31** Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἶ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; **32** Ὅς πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· **7** οὐδ' γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα. **8** Τοῦτ' καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; **33** ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας δικαίων· **34** τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ λογιζεται εἰς σπέρμα. **9** Ἐπαγγελίας γὰρ ἀποθανῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεῖς, ὅς καὶ ὁ λόγος οὗτος, Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅς καὶ ἐντυγχάνει ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῆ Σάρρα υἱός. **10** Οὐ ὑπὲρ ἡμῶν. **35** Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἡ στενοχωρία, ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν — **11** ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων ἢ μάχαιρα; **36** Καθὼς γέγραπται ὅτι τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἢ κατ' ἐκλογὴν Ἐνεκά σου θανατούμεθα ὄλην τὴν ἡμέραν· τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μένη, οὐκ ἐξ ἔργων, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. **37** Ἀλλ' ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, **12** ἐρρήθη αὐτῇ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι. **13** ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. **38** Πέπεισμαι γὰρ ὅτι Καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα. **14** Τί οὖν ἐροῦμεν; ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο. **15** μέλλοντα **39** οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε Τῷ γὰρ Μωσῆ λέγει, Ἐλεῖσω ὃν ἂν ἐλεῶ, τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτειρῶ. **16** Ἄρα ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. **17** Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραῶ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ, **2** ὅτι λύπη μοι ἐστὶ

μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. **18** Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἔφθασε. **32** Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἔλεεῖ ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. **19** Ἐρεῖς οὖν ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου προσέκοψαν γάρ μοι, Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, **33** καθὼς αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; **20** Μενοῦνγε, ὧ γέγραπται, Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ Τί με ἐποίησας οὕτως; **21** Ἡ οὐκ ἔχει καταισχυθήσεται.

ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; **22** Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἠνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν. **23** καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, **24** οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν; **25** Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην. **26** Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. **27** Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. **28** λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ· ὅτι λόγον συντετημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. **29** Καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. **30** Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως. **31** Ἰσραὴλ δέ, διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται. **12** Οὐ γάρ

10 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. **2** Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. **3** Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στηῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. **4** Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. **5** Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζῆσεται ἐν αὐτοῖς. **6** Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; — τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν — **7** ἢ, Τίς καταθήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; — τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. (**Abyssos g12**) **8** Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. **9** ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. **10** καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. **11** Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται. **12** Οὐ γάρ

ἐστι διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν
 ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς μου. **4** Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός;
 πάντα τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. **13** Πᾶς Κατέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας,
 γὰρ ὅς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. **5**
 σωθήσεται. **14** Πῶς οὖν ἐπικαλέσσονται εἰς Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα
 ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. **6** Εἰ δὲ
 οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι
 κηρύσσοντος; **15** Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ
 ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὠραῖοι χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον.
 οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, **7** Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτου οὐκ
 τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. **16** Ἄλλ' οὐ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ
 πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας λοιποὶ ἐπωρώθησαν· **8** καθὼς γέγραπται,
 γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως,
 ἡμῶν; **17** Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὧτα τοῦ
 ἀκοῆ διὰ ῥήματος Θεοῦ. **18** Ἀλλὰ λέγω, μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
 μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενουγγε· Εἰς πᾶσαν **9** Καὶ Δαβὶδ λέγει, Γενηθήτω ἡ τράπεζα
 τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς
 εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς
 αὐτῶν. **19** Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; **10** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
 Πρῶτος Μωσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
 ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω διὰ παντὸς σύγκαμψον. **11** Λέγω οὖν, μὴ
 παροργιῶ ὑμᾶς. **20** Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
 καὶ λέγει, Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς
 ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. **12** Εἰ
21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος,
 ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων,
 λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν; **13** Ὑμῖν
11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι
 λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου
 Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, δοξάζω **14** εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν
 φυλῆς Βενιαμίν. **2** Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. **15** Εἰ γὰρ
 τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγγν. Ἡ οὐκ οἴδατε ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς
 ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; **16** Εἰ
 τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, **3** δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ
 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ ῥίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. **17** Εἰ δὲ τινες τῶν
 τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καγὼ κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν

ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς 31 οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν, τῷ
 τῆς ρίζης καὶ τῆς πύθης τῆς ἐλαίας ὑμετέρῳ ἔλεει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι· 32
 ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς
 κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀπειθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. (eleēsē
 ἀλλ' ἡ ρίζα σέ. 19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. 20 Καλῶς 33 Ὡ βάθος πλούτου καὶ σοφίας
 τῆ ἀπιστίας ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῆ πίστει κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
 ἔστηκας. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ αὐτοῦ. 34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; Ἡ
 21 εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; 35 Ἡ τίς
 οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σου φείσεται. προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται
 22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν αὐτῷ; 36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ
 Θεοῦ ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς
 ἐπὶ δὲ σέ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνης τῆ αἰῶνας. Ἀμήν. (aiōn g165)
 χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 **12** Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ
 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῆ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι
 ἀπιστία, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν,
 ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοῦς. εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν
 24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ὑμῶν, 2 καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ
 ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ
 εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι, οἱ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ
 κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ
 ἐλαία; 25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (aiōn g165)
 ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε 3 Λέγω γάρ, διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης
 παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν
 μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ παρ' ὁ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ
 πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ. 26 καὶ οὕτω σωφρονεῖν, ἐκάστω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε
 πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται, μέτρον πίστεως. 4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ
 Ἡξει ἐκ Σιών ὁ ρυόμενος, καὶ ἀποστρέψει σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη
 ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· 5 οὕτως οἱ
 ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ'
 ἀμαρτίας αὐτῶν. 28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, εἰς ἀλλήλων μέλη. 6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα
 ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. 29 Ἀμεταμέλητα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα,
 γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ. 30 εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
 Ὅσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ πίστεως· 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ·
 Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· 8
 εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ

μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι ὁ προϊστάμενος, ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. 3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ἐν σπουδῇ ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. 9 Ἡ οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποσυγοῦντες τὸ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν πονηρόν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ. 10 Τῇ ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι τῇ ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. 4 Θεοῦ γὰρ διάκονός τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. 11 τῇ σπουδῇ ἐστὶ σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν μὴ ὀκνηροί τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ ποιῆς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν Κυρίῳ δουλεύοντες. 12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες φορεῖ Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος τῇ θλίψει ὑπομένοντες τῇ προσευχῇ εἰς ὄργην τῷ τὸ κακὸν πράσσουντι. 5 προσκαρτεροῦντες. 13 ταῖς χρεῖαις τῶν Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ ἀγίων κοινωνοῦντες τὴν φιλοξενίαν τὴν ὄργην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διώκοντες. 14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας. 6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε ὑμᾶς εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. 15 λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ προσκαρτεροῦντες. 7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς κλαιόντων. 16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους ὀφειλάς τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον τῷ τὸ φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, τέλος τὸ τέλος τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. 8 Μηδενὶ μηδὲν Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. 17 ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους ὁ γὰρ Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες, ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων. 9 Τὸ γάρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, ἀνθρώπων. 18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, οὐκ μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. 19 ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν Μὴ ἑαυτοῦς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, δότε τόπον τῇ ὄργῃ· γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. 10 ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. 20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε πλήρωμα οὖν νόμου ἢ ἀγάπῃ. 11 Καὶ τοῦτο, αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ποιῶν, ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον κεφαλὴν αὐτοῦ. 21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. 12 ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Ἡ νυξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἠγγικεν ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. 13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κῶμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. 14 Ἄλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. 2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες

καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς ἐπιθυμίας.

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. **2** Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **4** Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. Σταθήσεται δὲ δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στηῆσαι αὐτόν. **5** Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἐκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῖ πληροφορεῖσθω. **6** Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. **7** Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. **8** Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. **10** Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἡ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. **11** Γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. **12** Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. **13** Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον,

τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. **14** Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκεῖνῳ κοινόν. **15** Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε, ὑπερὸν Χριστὸς ἀπέθανε. **16** Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν· **17** οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. **18** Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **19** Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. **20** Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. **21** Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. **22** Σὺ πίστιν ἔχεις; Κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. **23** Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. **2** Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. **3** Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. **4** Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν

γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. 5 Ὁ δὲ Θεὸς ἀγίω. 17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶν Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν. 18 Οὐ γὰρ τολμήσω ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς Χριστὸν Ἰησοῦν· 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἔθνῶν, λόγῳ καὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα ἔργῳ, 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 7 Διὸ ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ ὥστε με προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς, εἰς δόξαν Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκένας τὸ εὐαγγέλιον Θεοῦ. 8 Λέγω δέ, Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον τοῦ Χριστοῦ· 20 οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον πατέρων 9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι οἰκοδομῶ· 21 ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. 22 Διὸ ὀνόματί σου ψαλῶ. 10 Καὶ πάλιν λέγει, καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. πρὸς ὑμᾶς 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων 11 Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν λαοί. 12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, Ἔσται ἐτῶν, 24 ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν ἢ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐλπίζω ἄρχειν ἔθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ 13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσει ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πάσης χαρὰς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. 25 Νυνὶ δὲ εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν πορεύωμαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς δυνάμει πνεύματος ἀγίου. 14 Πέπεισμαί δέ, ἀγίοις. 26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι 27 Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. 15 Τολμηρότερον εἰσιν. Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 Τοῦτο τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, 16 εἰς οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν τὰ ἔθνη, ἱερούργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ εἰς τὴν Σπανίαν. 29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι. 30

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου Ἀριστοβούλου. **11** Ἀσπάσασθε Ἡροδίωνα ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. **12** ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς **31** ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. **13** Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἀγίοις. **32** ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ἐμοῦ. **14** Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, ὑμῖν. **33** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν ὑμῶν. Ἀμὴν. αὐτοῖς ἀδελφούς. **15** Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλιαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. **16** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. **17** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιούντας καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. **18** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. **19** Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. **20** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμὴν. **21** Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. **22** Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν, ἐν Κυρίῳ. **23** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχραεῖς. **2** ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἄξιως τῶν ἀγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆσιμὴ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4** οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν. **5** καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. **6** Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. **7** Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονάσιν ἐν Χριστῷ. **8** Ἀσπάσασθε Ἀμπλιαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ. **9** Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. **10** Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν

ὕμᾱς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως,
καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. 24 Ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὕμῶν. Ἀμήν. 25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ
κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου,
(*aiōnios g166*) 26 φανερωθέντος δὲ νῦν, διὰ τε
γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, (*aiōnios g166*)
27 μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (*aiōn g165*)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας. Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. **12** Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ

Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. **16** Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἶ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. **19** Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; (αἰθῆ g165) **21** Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνας σοφίαν ζητοῦσιν· **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· **27** ἀλλὰ τὰ

μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνη· καὶ τὰ ἄσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά· **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· **29** ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. **30** Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις· **31** ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. **2** Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. **3** Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. **4** Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. **6** Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων· **(αἰῶν g165)** **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· **(αἰῶν g165)** **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· **(αἰῶν g165)** **9** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ

ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **10** Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. **11** Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτως καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. **13** Ἄ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. **14** Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. **15** Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **16** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. **2** Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρώμα· οὕτω γὰρ ἠδύνασθε, ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· **3** ἔτι γὰρ σαρκικοὶ ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; **4** Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε; **5** Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; **6** Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠῤῥξανεν.

7 Ὡστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. 8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἓν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. 9 Θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. 10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεισάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἐκαστος δὲ βλέπετὼ πῶς ἐποικοδομεῖ. 11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. 12 Εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, 13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. 14 Εἴ τις τὸ ἔργον μένει ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται. 15 Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός. 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; 17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς. 18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. (aiōn g165) 19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ, Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. 20 Καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. 21 Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, 22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς,

εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστίν, 23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

4 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρετάς Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ. 2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὐρεθῆ. 3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. 4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν. 5 Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὁ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἶς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. 7 Τίς γὰρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὁ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; 8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. 9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους, καὶ ἀνθρώπους. 10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 Ἀχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν,

καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου
12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 5 παραδοῦναι τὸν
ἰδίαις χερσὶ λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν τοιοῦτον τῷ Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς
διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· 13 βλασφημούμενοι σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα
κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλον
ἄρτι. 14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν
ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. 15 παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα,
Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν καθὼς ἐστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα
Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός· 8 ὥστε
Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν
ἐγέννησα. 16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ ζύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις
μου γίνεσθε. 17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. 9 Ἐγραψα
Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι
πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς πόρνοις· 10 καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις
ὁδοῦς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ
ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 Ὡς μὴ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε
ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιωθήσάν ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθῆναι. 11 Νυνὶ δὲ
τινες. 19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐὰν
ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνῶσομαι οὐ τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ
τὸν λόγον τῶν πεφουσιωμένων, ἀλλὰ τὴν πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδόρος,
δύναμιν. 20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ
τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. 21 Τί θέλετε; συνεσθίειν. 12 Τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἕξω
Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἕσω ὑμεῖς κρίνετε; 13
πνεύματί τε πράοτητος; Τοὺς δὲ ἕξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

5 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ
πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς 6
τοιαύτῃ πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς 6
ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ
πατρὸς ἔχειν. 2 Καὶ ὑμεῖς πεφουσιωμένοι καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 2 Οὐκ οἴδατε
ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; Καὶ εἰ
ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε
ποιήσας. 3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 Οὐκ οἴδατε ὅτι
παρῶν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς ἀγγέλους κρινοῦμεν; Μήτι γε βιωτικά; 4
παρῶν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς
4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους
Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἑμοῦ καθίζετε. 5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

Οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ὅς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. **19** Ἡ οὐκ οἴδατε ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **6** ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; Καὶ **7** Ἡδὴ μὲν οὖν ὅλως ἤττημα ἐν ὑμῖν ἐστιν, οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, **20** ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἄτινά ἐστι τοῦ ἀποστερεῖσθε; **8** Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ Θεοῦ.

ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς. **9** Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται, **10** οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. **11** Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελουσάσθε, ἀλλὰ ἠγιασθήτε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. **12** Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. **13** Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείας, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. **14** ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγείρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **15** Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. **16** Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σώμα ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **17** Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνευμά ἐστι. **18** Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι. **2** Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. **3** Τῆ γυναικὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδίδτω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. **4** Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. **5** Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. **6** Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. **7** Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὅς μὲν οὕτως, ὅς δὲ οὕτως. **8** Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς καγώ. **9** Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γαμησαὶ ἢ πυροῦσθαι. **10** Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· **11** ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω — καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. **12** Τοῖς δὲ λοιποῖς

ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος εἶ τις ἀδελφὸς εἶναι. **27** Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζῆτει λύσιν. γυναικα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζῆτει γυναικα. οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. **28** Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν Καὶ γυνὴ ἦτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτε. Θλίψιν δὲ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν ἀφιέτω αὐτόν. **14** Ἥγιασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ φεῖδομαι. **29** Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγιασται ἢ γυνὴ ὁ καιρὸς συνεσταλμένος· τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἢ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας ὡς μὴ ἔχοντες ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγια ἐστὶν. **15** ὣσι· **30** καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω. Οὐ καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες· **31** τοιοῦτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς Θεός. **16** Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναικα τοῦ κόσμου τούτου. **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; **17** Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· **33** ὁ περιπατεῖτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. **18** Περιτεμημένος τις ἀρέσει τῇ γυναικί. **34** Μεμέρισται ἢ γυνὴ ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις καὶ ἢ παρθένος. Ἐ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω. **19** Ἐ περιτομὴ Κυρίου, ἵνα ἢ ἅγια καὶ σώματι καὶ πνεύματι οὐδέν ἐστι, καὶ ἢ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστὶν, ἢ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. **20** Ἐκαστος ἀρέσει τῷ ἀνδρὶ. **35** Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον **21** Δουλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπᾶστως. **36** χρῆσαι. **22** Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δούλος, Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστὶν· ὁμοίως καὶ ὁ αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἢ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ἐλεύθερος κληθεὶς, δούλός ἐστι Χριστοῦ. ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιεῖτω· οὐχ **23** Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀμαρτάνει γαμείτῳσαν. **37** Ὁς δὲ ἔστηκεν ἀνθρώπων. **24** Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ. ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, **25** Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν ποιεῖ. **38** Ὡστε καὶ ὁ ἐγκαμίζων καλῶς τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ. **39** ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ

άνηρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῆ ὁ άνηρ αὐτῆς, ἔλευθέρα ἐστίν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. **40** Μακαριωτέρα δέ ἐστίν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κάγῳ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι. **3** εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. **5** Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· ὡς περ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί· **6** ἄλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. **7** Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῆ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. **8** Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **9** Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. **10** Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακεείμενον, οὐχὶ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; **12** Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν

ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (αἰθῆ g165)

9 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. **4** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; **5** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναικᾶ περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; **7** Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεῦει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποιμνῆν, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; **9** Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; **10** Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. **11** Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπεύραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **13** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ

ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως οὕτω πυκτεύω, ὡς οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ οὐκ ἀέρα δέρων· 27 ἄλλ' ὑπωπιάζω μου θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; 14 Οὕτω τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, ἄλλοις καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

10 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσει, 3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας ἢ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. 5 Ἄλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. 7 Μηδὲ εἰδωλόατραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. 8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. 9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπέειραν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο. 10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. 11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. (αἰῶν g165) 12 Ὅστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέση. 13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε,

ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέρου· ἵνα ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης 14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς συνειδήσεως; 30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, εἰδωλολατρείας. 15 Ὡς φρονίμοις λέγω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. 16 Τὸ ποτήριον τῆς 31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ; Τὸν ἄρτον 32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίους καὶ ὄν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος Ἑλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ· 33 καθὼς τοῦ Χριστοῦ ἐστὶν; 17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν κάγῳ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ σῶμα, οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. 18 Βλέπετε τὸν ἵνα σωθῶσι.

Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς 11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγῳ θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ; 19 Χριστοῦ. 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, Τί οὖν φημι; Ὅτι εἶδωλόν τί ἐστίν; Ἡ ὅτι ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν; 20 Ἄλλ' ὅτι ἂ θύει ὅτι ἐπέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῶ· οὐ Θεῶ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ γίνεσθαι. 21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικός, πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. 4 Πᾶς τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ δαιμονίων. 22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ δαιμονίων. 23 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. 24 ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. 6 Εἰ γὰρ Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω ἐτέρου ἕκαστος. 25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες ξυράσθαι, κατακαλυπτέσθω. 7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 27 Εἰ δέ τις καλεῖ κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. 8 Οὐ γὰρ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἄνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. 28 Ἐὰν ἀνδρός· 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. 28 Ἐὰν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 δέ τις ὑμῖν εἶπη, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, Πλήν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· Τοῦ γὰρ Κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 πλήρωμα αὐτῆς. 29 Συνείδησιν δὲ λέγω,

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγῳ Χριστοῦ. 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. 4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. 6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυράσθαι, κατακαλυπτέσθω. 7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. 8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα· 10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 Πλήν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε

γυνή χωρίς άνδρός, ἐν Κυρίῳ. **12** Ὡσπερ Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἐν τῷ ἔμῳ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **26** Ὅσακις ἀν τοῦ Θεοῦ. **13** Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Θεῶ προσεύχεσθαι; **14** Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ Κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. **27** φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ; **15** Γυνὴ δὲ ἐὰν τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν. Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. **16** Εἰ δέ τις **28** Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι ποτηρίου πινέτω. **29** Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ τοῦ Θεοῦ. **17** Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ' εἰς πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. τὸ ἦττον συνέρχεσθε. **18** Πρῶτον μὲν **30** Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. **31** Εἰ γὰρ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. μέρος τι πιστεύω. **19** Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις **32** Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. **33** γένωνται ἐν ὑμῖν. **20** Συνερχομένων οὖν Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι κυριακὸν φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. **34** Εἰ δέ τις δεῖπνον φαγεῖν. **21** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. **22** Μὴ γὰρ διατάζομαι.

οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ. **23** Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον, **24** καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων,

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **2** Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. **3** Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει Ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. **4** Διαίρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. **5** Καὶ διαίρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος. **6** Καὶ διαίρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. **7** Ἐκάστῳ δὲ

δίδονται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι· **23** καὶ ἃ δοκοῦμεν
 συμφέρον. **8** Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν
 δίδονται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα
 γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· **9** ἑτέρω ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει· **24**
 δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω δὲ τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει· ἀλλ'
 χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι
10 ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ περισσοτέραν δοῦς τιμὴν, **25** ἵνα μὴ ἦ
 προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ
 ἑτέρω δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνεῖα ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. **26** Καὶ εἴτε
 γλωσσῶν· **11** πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη
 καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα
 καθὼς βούλεται. **12** Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα τὰ μέλη. **27** Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ,
 ἐν ἐστί, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ καὶ μέλη ἐκ μέρους. **28** Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ
 τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνός, πολλὰ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους,
 ὄντα, ἐν ἐστί σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός. δευτέρον προφήτας, τρίτον διδασκάλους,
13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
 εἴτε Ἑλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· **29** Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες
 καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. **14** προφήται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ
 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πάντες δυνάμεις; **30** Μὴ πάντες χαρίσματα
 πολλά. **15** Ἐὰν εἴπη ὁ πούς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις
 χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; **31**
 τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; **16** Καὶ Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ
 ἐὰν εἴπη τὸ οὐς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.
 οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; **17** Εἰ ὄλον τὸ
 σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὄλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; **18** Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
 τὰ μέλη ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. **19** Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα
 ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; **20** Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. **21** Οὐ δύναται δὲ
 ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ, Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ, Χρεῖαν
 ὑμῶν οὐκ ἔχω. **22** Ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων
 λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ
 μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἡχῶν ἢ κύμβαλον
 ἀλαλάζον. **2** Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ
 εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
 γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν,
 ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
 οὐδὲν εἰμι. **3** Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
 τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ
 σῶμά μου ἵνα καυθῆσωμαι, ἀγάπην δὲ
 μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. **4** Ἡ ἀγάπη
 μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ·

ή αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιοῦται, λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν
5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει,
παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 ἢ ἐν προφητεῖᾳ ἢ ἐν διδασχῇ; 7 Ὅμως τὰ
οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἄψυχα φωνῇ διδόντα, εἴτε ἀυλός, εἴτε
ἀληθείᾳ, 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ
πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ αγάπη δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ ἀυλούμενον ἢ
οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖται, τὸ κιθαριζόμενον; 8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον
καταργηθῆσονται· εἴτε γλώσσαί, παύσονται· φωνὴν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται
εἴτε γνώσις, καταργηθήσεται. 9 Ἐκ εἰς πόλεμον; 9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε,
προφητεύομεν· 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε
τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 10 Τοσαῦτα, εἰ
ἴτε ἡμῖν νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ καὶ
νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεν· οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. 11 Ἐὰν οὖν μὴ
ὄτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήρηκα τὰ τοῦ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῶ
νηπίου. 12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ
ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς βάρβαρος. 12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί
πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς
δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 13
Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, αγάπη, τὰ τρία Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω
ταῦτα· μεῖζων δὲ τούτων ἡ αγάπη. ἵνα διερμηνεύῃ. 14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι

14 Διώκετε τὴν αγάπην· ζηλοῦτε δὲ γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ
τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. 15 Τί οὖν ἐστί;
προφητεύητε. 2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση Προσεύξομαι τῶ πνεύματι, προσεύξομαι
οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῶ Θεῶ· δὲ καὶ τῶ νοῖ· ψαλῶ τῶ πνεύματι, ψαλῶ
οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ δὲ καὶ τῶ νοῖ. 16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσης
μυστήρια. 3 Ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις τῶ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον
λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ
παραμυθίαν. 4 Ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν εὐχαριστία, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε; 17
οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ
οἰκοδομεῖ. 5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ τῶ
γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε Θεῶ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις
μεῖζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν λαλῶν· 19 ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε
γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι, ἵνα καὶ
ἢ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. 6 Νυνὶ δέ, ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίου λόγους ἐν
ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις γλώσση. 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε

ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, τῶν ἀγίων. **34** Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. **21** Ἐν τῷ ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** Εἰ δέ τι μαθεῖν τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας λέγει Κύριος. **22** Ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς ἐπερωτάτωσαν· αἰσχροὺν γὰρ ἐστὶ γυναιξὶν σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. **36** Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῖς ἀπίστοις· ἢ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; Ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. **23** Ἐὰν κατήντησεν; **37** Εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι οὐκ συνέλθη ἢ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό, ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. **38** ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. **39** Ὡστε, **24** Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθη ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε· **40** πάντα πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, **25** καὶ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ

εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, **2** δι' οὗ καὶ σώζεσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτός εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· **4** καὶ ὅτι ἐτάφη καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· **5** καὶ ὅτι ὠφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· **6** ἔπειτα ὠφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· **7** ἔπειτα ὠφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· **8** ἔσχατον δὲ πάντων, ὡς περὶ τῷ ἐκτρώματι, ὠφθη κάμοι. **9** Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. **10** Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ

κενή ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν αὐτοῦ. 26 Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις ὁ θάνατος. 27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. 11 Εἶτε οὖν ἐγώ, τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπη ὅτι εἶτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως Πάντα ὑποτέτακται, δηλὸν ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐπιστεύσατε. 12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. 28 Ὅταν δὲ ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί ὑποταγῆ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ ἔστιν; 13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ τὰ πάντα, ἵνα ἧ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. 14 εἰ δὲ 29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν 15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες νεκρῶν; 30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ πᾶσαν ὥραν; 31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἦν ἔχω ἐν Χριστῷ ἤγειρεν, εἶπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον 16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, Χριστὸς ἐγήγερται. 17 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ ἐγήγερται, ματαία ἢ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὲ πίνωμεν, αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 33 ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. 18 Ἄρα καὶ οἱ Μὴ πλανᾶσθε. Φθειροῦσιν ἢθη χρησθ' κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. 19 Εἰ ἐν ὁμιλίαις κακαί. 34 Ἐκνήψατε δικαίως καὶ τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτερες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινὲς μόνον, ἔλεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. 35 Ἄλλ' ἐσμέν. 20 Nunὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποίῳ δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων σώματι ἔρχονται; 36 Ἄφρον, σὺ δ' σπεῖρεις, ἐγένετο. 21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. 37 καὶ ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον νεκρῶν. 22 Ὅσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν. 38 ὁ δὲ Θεὸς πάντες ζωοποιηθήσονται. 23 Ἐκαστος δὲ αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. 39 οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 24 Εἶτα Οὐ πᾶσα σὰρξ ἢ αὐτὴ σὰρξ; ἀλλὰ ἄλλη μὲν τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, Θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. 40 Καὶ ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια. 25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἦν πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. 41 Ἄλλη δόξα

ήλιου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. **42** Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· **43** σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· **44** σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. **45** Οὕτω καὶ γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. **46** Ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. **47** Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. **48** Οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ. **50** Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** Ἴδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, **52** ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥίπῃ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. **53** Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. **55** Ποῦ

σου, Θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄιδη, τὸ νίκος; (Hadēs 986) **56** Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος· **57** τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ δίδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **58** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μὴ, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαί γίνωνται. **3** Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· **4** ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. **5** Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι· **6** πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι. **7** Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ. **8** Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς· **9** θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. **10** Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ. **11** Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν

ἀδελφῶν. **12** Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. **14** Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί — οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς — **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. **17** Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. **18** Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἔμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19** Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. **20** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **21** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. **22** Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. **24** Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανά καὶ Φουρουνάτου καὶ Ἀχαΐκου καὶ Τιμοθέου. Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. **5** Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** Εἶτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἶτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· **7** εἰδότες ὅτι ὡσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἄγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. **9** Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ'

ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **11** συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηῆ ὑπὲρ ἡμῶν. **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **13** Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε· **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμέν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθησί ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ ἄλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. **17** Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Ἡ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναί, ναὶ καὶ τὸ Οὐ, οὐ; **18** Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ οὐ. **19** Ὅ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20** Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ Ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **21** Ὅ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς

σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Κυρίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι Θεός· **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν δὸς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ Κόρινθον. **24** Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2 Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. **2** Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους — ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ — πάντας ὑμᾶς. **6** Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων· **7** ὥστε τὸναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοι ἐστε. **10** Ὡς δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶμι κεχάρισμαι, ὧς κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν

μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σφζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· **16** οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; **17** Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοί, κατηλεύτες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; **2** Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίνας. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· **5** οὐχ ὅτι ἰκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογισασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· **6** ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ

δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον Μωσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ τῆ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην, 8 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἢ διακονία τοῦ πνεύματος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι ἔσται ἐν δόξει; 9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον· 4 ἐν οἷς περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ ἐν δόξει. 10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸ δεδοξαμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἔνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. 11 δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, (αἰὼν g165) 5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξει. 12 ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. 6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ παρρησία χρώμεθα· 13 καὶ οὐ καθάπερ εἰπὼν ἐκ σκοτούς φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν 14 ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπὶ τῆ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μὴ ἐξ ἡμῶν· 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὃ τι ἐν οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' Χριστῷ καταργεῖται. 15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, οὐκ ἐξαπορούμενοι· 9 διωκόμενοι, ἀλλ' ἡνίκα ἀναγινώσκειται Μωσῆς, κάλυμμα οὐκ ἐγκαταλείπομενοι· καταβαλλόμενοι, ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. 16 ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· 10 πάντοτε τὴν ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. 17 Ὁ δὲ Κύριος περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πνεύμα ἔστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῆ. 11 Ἀεὶ γὰρ ἐκεῖ ἔλευθερία. 18 Ἡμεῖς δὲ πάντες, ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα φανερωθῆ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12 Ὡστε μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος, ἐν ὑμῖν. 13 ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς

4 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, πιστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· 2 διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, καὶ λαλοῦμεν· 14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγεῖρας μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ

ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. **15** Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἀνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἕσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. **17** Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (aiōnios g166) **18** μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (aiōnios g166)

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνοῦ καταλυθῇ, οἰκοδομηγὰν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (aiōnios g166) **2** Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· **3** εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. **4** Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. **6** Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου — **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἶδους — **8** θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημησάμενοι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημησάμενοι πρὸς τὸν Κύριον. **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι

αὐτῷ εἶναι. **10** Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. **13** Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. **14** Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανον ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. **16** Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **17** Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ, γέγονε καινὰ τὰ πάντα. **18** Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· **19** ὥς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσειν ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὥς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. **21** Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν

ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς — 2 λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοῦ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας — 3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· 4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, 5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, 7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, 8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· 9 ὡς ἀγνοοῦμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοῦ, ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· 10 ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες· 11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτνται. 12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχνοις ὑμῶν. 13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν — ὡς τέκνοις λέγω — πλατύνητε καὶ ὑμεῖς. 14 Μὴ γίνεσθε ἕτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; 15 Τίς δὲ συμφώνησις

Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; Ἦ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; 16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. 17 Διό, Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. 2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προεῖρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. 4 Πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. 5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔξωθεν φόβοι. 6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἧ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι. 8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς

ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· 2 ὅτι ἐν μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσεΐα τῆς ἐκείνης, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς, χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεΐα 9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε ἀπλότητος αὐτῶν. 3 Ὅτι κατὰ δύναμιν, γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι, 4 ἐξ ἡμῶν. 10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη τῆς εἰς τοὺς ἀγίους δέξασθαι ἡμᾶς 5 θάνατον κατεργάζεται. 11 Ἴδου γάρ, αὐτὸ καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς τοῦτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ πόσιν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ θελήματος Θεοῦ 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. 7 ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς Ἄλλ' ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, ἀγνοεῖς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. 12 Ἄρα εἰ καὶ καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἴνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ οὐδὲ εἴνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἴνεκεν ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. 8 Οὐ τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης Θεοῦ. 13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ γνήσιον δοκιμάζων. 9 Γινώσκετε γὰρ τὴν τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν, ἵνα ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεΐᾳ πλουτήσητε. πάντων ὑμῶν. 14 Ὅτι εἶ τι αὐτῷ ὑπὲρ 10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη· ἀλλ' γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν, ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλαιν προενήρξασθε οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀπὸ πέρυσσι. 11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἀλήθεια ἐγενήθη. 15 Καὶ τὰ σπλάγχνα ἐπιτελέσατε, ὅπως, καθάπερ ἡ προθυμία αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, τοῦ θέλαιν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ἔχειν. 12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου καθὸ ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ ἐδέξασθε αὐτόν. 16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ οὐκ ἔχει. 13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκείνων ὑστέρημα, 14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων

περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα· **3** Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ ὅπως γένηται ἰσότης, **15** καθὼς γέγραπται, καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῆ· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, καθὼς ἔλεγον, οὐκ ἠλαττόνησε. **16** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ παρεσκευασμένοι ἦτε· **4** μήπως, ἐὰν ἔλθωσι διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρώσιν ὑμᾶς ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. **17** Ὅτι τὴν μὲν ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ — ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς — ἐν τῇ ὑποστάσει ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξήλθε πρὸς ὑμᾶς. **18** ταύτη τῆς καυχίσεως. **5** Ἀναγκαῖον οὖν Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, ἠγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα οὐδ' ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τῶν ἐκκλησιῶν· **19** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ταύτην ἐτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν. **6** Τοῦτο δέ, διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν· **20** θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, στελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμᾶς μωμῆσθαι ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. **7** Ἐκαστος ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ ὑφ' ἡμῶν· **21** προνοούμενοι καλὰ οὐ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν γὰρ δότην μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀγαπᾶ ὁ Θεός. **8** Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς ἀνθρώπων. **22** Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· **9** δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς τῇ εἰς ὑμᾶς. **23** Εἶτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἶτε ἀδελφοὶ τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) **10** Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν **24** Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, χορηγήσαι, καὶ πληθῆναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχίσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐνδείξασθε καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ὑμῶν· **11** ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἐκκλησιῶν. ἀπλότητα, ἣτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ. **12** Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ· **13** διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεόν

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν· **2** οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαῖα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ λόγος ἐξουθενημένος. **11** Τοῦτο λογιζέσθω εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς οὐ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας· **14** καὶ ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων τῷ ἔργῳ. **12** Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισι τῶν ἑαυτοὺς Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. **15** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἀνεκδιηγῆτω αὐτοῦ δωρεᾶ. ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν. **13** Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεός, μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. **14** Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοῦς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· **15** οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι, ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισεΐαν, **16** εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. **17** Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. **18** Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· **2** δέομαι δέ, τὸ μὴ παρῶν θαρρῆσαι τῇ πεποιοήσει ἢ λογιζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3** Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα — **4** τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων — **5** λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, **6** καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. **7** Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἄφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. **8** Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσώτερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν — ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν — οὐκ αἰσχυνθήσομαι· **9** ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. **10** Ὅτι, Αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνη· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. **2** Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ ἡρμოსάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ. **3** Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφρις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. **4** Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκένοι τῶν εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ πρόσωπον δέρει. **21** Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. **7** Ἡ ὅτι ἡμεῖς ἠσθηθήσαμεν ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα — ἐν ἀφροσύνῃ λέγω — τολμῶ κάγῳ. **22** Ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ Ἑβραῖοὶ εἰσι; Κάγῳ. Ἰσραηλιταὶ εἰσι; Κάγῳ. εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; **8** Ἄλλας Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κάγῳ. **23** Διάκονοι ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβῶν ὀψώνιον πρὸς Χριστοῦ εἰσι; — παραφρονῶν λαλῶ — τὴν ὑμῶν διακονίαν. **9** καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς Ἐπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις, **24** ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας καὶ ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ ἐν παντὶ ἀβαρηῇ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ μίαν ἔλαβον. **25** Τρὶς ἔρραβδίσθην, ἅπαξ τηρήσω. **10** Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγῆσεται εἰς ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. **26** ὁδοιπορίας ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. **11** Διὰ πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους τί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν. ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ **12** Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων ἀφορμὴν, ἐρημίας, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις. **27** ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. **13** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασηματιζόμενοι εἰς δίψει, ἐν νηστεαίαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ. **14** Καὶ οὐ θαυμαστόν· καὶ γυμνότητι. **28** Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασηματίζεται εἰς ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα ἅγγελον φωτός. **15** Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασηματίζονται ὡς οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται ἐγὼ πυροῦμαι; **30** Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **16** Πάλιν λέγω, μὴ ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. **31** Ὁ Θεὸς καὶ τίς με δόξη ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, κἂν πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἄφρονα δέξασθε με, ἵνα μικρόν τι κάγῳ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι καυχῆσωμαι. **17** Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ οὐ ψεύδομαι. (αἰῶν g165) **32** Ἐν Δαμασκῷ ὁ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τῇ ὑποστάσει τῆς καυχῆσεως. **18** Ἐπεὶ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κάγῳ **33** καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην καυχῆσομαι. **19** Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες. **20** Ἀνέχεσθε γὰρ, αὐτοῦ.

12 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· τέρασι καὶ δυνάμεσι. **13** Τί γάρ ἐστιν ὃ ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἠττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ ἀποκαλύψεις Κυρίου. **2** Οἶδα ἄνθρωπον ἐν μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν· Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων — εἶτε ἐν Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. **14** Ἴδού, σώματι οὐκ οἶδα· εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν — ἀρπαγέντα οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. **3** Καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον — εἶτε ἐν τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς σώματι, εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· τέκνοις. **15** Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ὁ Θεὸς οἶδεν — **4** ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἤττον οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. **5** Ὑπὲρ τοῦ ἀγαπῶμαι. **16** Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα τοιοῦτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ ὑμᾶς ἀλλ' ὑπάρχων πανουῆργος, δόλω ὑμᾶς καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἔλαβον. **17** Μὴ τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς **6** ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; **18** ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φεῖδομαι δέ, μὴ Παρακάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. **7** Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ ἀποκαλύψων ἵνα μὴ υπεραίρωμαι, ἐδόθη τοῖς αὐτοῖς ἴχνησι; **19** Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σαταῶν, ἵνα ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν με κολαφίζη, ἵνα μὴ υπεραίρωμαι. **8** Ὑπὲρ Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τούτου τρις τὸν Κύριον παρακάλεσα ἵνα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. **20** Φοβοῦμαι γάρ, ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ. **9** Καὶ εἴρηκέ μοι, Ἄρκεῖ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς, σοι ἢ χάρις μου· ἢ γὰρ δυνάμις μου ἐν ἀγάθῳ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἀσθενεῖα τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον ἔρεις, ζηλοῖ, θυμοῖ, ἐριθεῖαι, καταλαλιά, καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· **21** ἐπισκηνώση ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώση ὁ Θεός· **10** Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελείᾳ δυνατὸς εἰμι. **11** Γέγονα ἄφρων καυχώμενος ἢ ἔπραξαν.

ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. **12** Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. **2** Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς

λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι· 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἄσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· 4 καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ οὐκ ἐπιγινώσχετε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; Εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. 7 Εὐχόμεαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. 8 Οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρῶν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. 11 Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε· καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. 13 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. 14 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Γαλατας

1 Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ. Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν **(αιῶν g165)** **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. **(αιῶν g165)** **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον· **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἠρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. **12** Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἠκούσατε

γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανέθεμην σαρκὶ καὶ αἵματι· **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. **20** Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** Ἡμῖν δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτέ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει. **24** Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** Ἄλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν

ἐμοί, Ἑλλήνων ὧν, ἠναγκάσθη περιτομηθῆναι· τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; 15
4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν
οἵτινες παρεισηλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἀμαρτωλοί, 16 εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται
ἐλευθερίαν ἡμῶν ἢν ἔχομεν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ
Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν. 5 οἷς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς
οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα
ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς δικαιοθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ
ὑμᾶς. 6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιοθήσεται ἐξ
— ὁποῖοι ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. 17 Εἰ δέ, ζητούντες
πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει — δικαιοθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ
ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῶντες οὐδὲν προσanéθεντο· αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας
7 ἀλλὰ τούναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι διάκονος; Μὴ γένοιτο. 18 Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν
Πέτρος τῆς περιτομῆς — 8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας συνίστημι. 19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ
Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. 20 Χριστῷ
ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη — 9 καὶ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ
γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί,
Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν
ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ
τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα
μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε
11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ'
κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν
κατεγνωσμένος ἦν. 12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν ὑμῖν ἐσταυρωμένος; 2 Τοῦτο μόνον θέλω
τινάς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα
συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 Οὕτως
ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν
περιτομῆς. 13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ;
καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας Εἶγε καὶ εἰκῆ. 5 Ὅ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ
συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. 14 Ἄλλ' πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ
ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 Καθὼς
τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Ἄβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων, Εἰ σύ, Ἰουδαῖος αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Γινώσκετε ἄρα
ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως μεσίτου. 20 Ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο ὁ δὲ Θεὸς εἷς ἐστίν. 21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῷ Ἀβραάμ ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο. Εἰ πάντα τὰ ἔθνη. 9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. 10 Ὅσοι ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. 22 γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ εἰσί· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῆ τοῖς πιστεύουσι. 23 τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον 11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν τῷ Θεῷ, δῆλον ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως μέλλουσιν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. 24 ζήσεται. 12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐν αὐτοῖς. 13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ 25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγόν ἔσμεν. 26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 27 πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου· 14 ἵνα εἰς Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐνεδύσασθε. 28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς 15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως εἷς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 29 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. 16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός. 17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. 18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. 19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπιγγέλλεται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· 2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. 3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νηπιοί, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· 4 ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, 5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. 6 Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας

ὑμῶν, κραῶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. 7 Ὡστε δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ 24 Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὐται γὰρ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. 8 Ἀλλὰ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν τοῖς μὴ φύσει οὔσι θεοῖς· 9 νῦν δέ, γνόντες Ἄγαρ. 25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, Ἀραβία, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. 26 Ἡ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις δουλεύειν θέλετε; 10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν· 27 γέγραπται γάρ, καὶ μῆνας, καὶ καιρούς, καὶ ἐνιαυτούς. 11 Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἢ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῆ κεκοπίακα καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ εἰς ὑμᾶς. 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ γὰρ ὡς τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδὲν με τὸν ἄνδρα. 28 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ ἡδικήσατε· 13 οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. 29 Ἀλλ' σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον. ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε 14 καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκὶ τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. 30 Ἀλλὰ τί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομίῃ Χριστὸν Ἰησοῦν. 15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, ἐλευθέρας. 31 Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορῶντες ἂν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

5 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε. 2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. 3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιούσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. 5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 Ἡ

πεισμονή οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. **9** τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **25** Εἰ Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. **10** ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν **26** Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσω ὑμᾶς προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾗ. **11** Ἐγὼ δέ, **6** Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν διώκομαι; Ἄρα κατήρηγται τὸ σκάνδαλον πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ τοῦ σταυροῦ. **12** Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** Ἀλλήλων τὰ βάρη οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. **13** Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆς σαρκί, ἀλλὰ νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. **14** Ὅτι, μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρεναπατᾶ· **4** τὸ δὲ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. **5** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. **8** Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθορὰν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. **(aiōnios g166)** **9** Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἔκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι. **10** Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. **11** Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. **13** Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκί

καυχῆσονται. **14** Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο
καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἔμοι κόσμος
ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. **15** Ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε
ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. **16** Καὶ ὅσοι
τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θεοῦ. **17** Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς
παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. **18** Ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ· **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· **11** ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· **13** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς

ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, **14** ὅς ἐστιν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο ἀγαπῶ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεΐαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· **17** ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ **20** ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· (aiōn g165) **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῆ ἐκκλησία, **23** ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, **2** ἐν αἷσι ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς

ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· **(αἰὼν g165)** **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· **4** ὁ δὲ Θεός, ἀποκτείνας τὴν ἐχθρὰν ἐν αὐτῷ· **17** καὶ πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ — χάριτί ἐστε σεσωσμένοι — **6** καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **7** ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπεβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **(αἰὼν g165)** **8** τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· **9** οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. **10** Αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. **11** Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπῆλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. **13** Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. **14** Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμώτερα ἕν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, **15** τὴν

ἐχθρὰν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι, καταργήσας ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην, **16** καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· **18** ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμώτεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. **19** Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **21** ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, **22** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, **2** εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, **3** ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· **5** ὃ ἐν ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι· **6** εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος

τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** Ἔμοι τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, **9** καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **(αἰθὼν g165)** **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ Θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν **(αἰθὼν g165)** **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἣτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἐξ ὃ ἅσα πατριά ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δώῃ ὑμῖν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. **18** ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξιχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, **19** γινῶνά τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. **20** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν

ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(αἰθὼν g165)**

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. **5** εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, **6** εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. **7** Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. **8** Διὸ λέγει, Ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **9** Τὸ δέ, Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. **13** μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. **14** ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ

τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρειᾶν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης· **15** ἀληθεύοντες ἔχοντι. **29** Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός, **16** τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρειᾶς, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. **30** Καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἐκάστου μέρους, τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος **31** Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. **17** κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, σὺν πάσῃ κακίᾳ· **32** γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ χρηστοί, εὐσπλαγχοὶ, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο νοδὸς αὐτῶν, **18** ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὑμῖν.

ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· **19** οἵτινες ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. **20** Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, **21** εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· **22** ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· **23** ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοδὸς ὑμῶν, **24** καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. **25** Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμεν ἀλλήλων μέλη. **26** Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· **27** μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. **28** Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς

5 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. **3** Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· **4** καὶ αἰσχροτήτης, καὶ μωρολογίας, ἢ εὐτραπείας, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. **5** Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. **6** Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** Μὴ οὖν γίνεσθε συμμετοχοὶ αὐτῶν· **8** ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε — **9** ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθwsύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ — **10** δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· **11** καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις

τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτούς, μᾶλλον δὲ ἄμωμος. **28** Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες καὶ ἐλέγχετε **12** τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. **13** σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· **29** οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει φῶς ἐστὶ. **14** Διὸ λέγει, Ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσκει τὴν ἐκκλησίαν· **30** ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σοι ὁ Χριστός. **15** Βλέπετε οὖν πῶς σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ὁστέων αὐτοῦ. **31** Ἀντὶ τούτου ὡς σοφοί, **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. **17** Διὰ τοῦτο καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **18** Καὶ μὴ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** Τὸ μυστήριον τοῦτο μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ μέγα ἐστὶν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς πληροῦσθε ἐν πνεύματι, **19** λαλοῦντες τὴν ἐκκλησίαν. **33** Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ ἀγαπάτῳ ὡς ἑαυτὸν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται καρδία ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, **20** εὐχαριστοῦντες τὸν ἄνδρα.

πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ **6** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον. **2** πατρί, **21** ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. **22** Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν ἵνα εἶτε ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω εἶτε ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν ἐν παντί. **25** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· **26** ἵνα αὐτήν ἀγιασῇ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, **27** ἵνα παραστήσῃ αὐτήν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾗ ἁγία καὶ **6** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον. **2** Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἡτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, **3** ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. **5** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ· **6** μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, **7** μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· **8** εἰδότες ὅτι ὁ ἕαν τι ἕκαστος ποιῆσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ

οί κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, με λαλήσαί. **21** Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ. **10** διάκονος ἐν Κυρίῳ· **22** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν. **23** Εἰρήνη αὐτοῦ. **11** Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. **12** Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ ἀλήθεια πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, Ἀμὴν. πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς. (αἰθῆ γ165) **13** Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. **14** Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· **16** ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. **17** Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ· **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ

Προς Φιλιππησιους

1 Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ. Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν, **4** πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· **6** πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελεσεὶ ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ· **7** καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. **8** Μάρτυς γὰρ μοῦ ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11** πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. **12** Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς

λοιποῖς πᾶσι, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνως, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· **17** οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογία τῷ εὐαγγελίῳ κεῖμαι. **18** Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. **19** Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, **20** κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. **22** Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. **23** Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῶ μᾶλλον κρεῖσσον· **24** τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. **25** Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας· **27** πάλιν πρὸς ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπών,

ἀκούσω τὰ περι ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· 29 ὅτι ὑμῖν αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες· 3 μηδὲν κατὰ ἐριθειάν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος· 5 Τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 6 ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγάπησε τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, 7 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· 8 καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος, ἔταπεινώσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· 10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς. 12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε,

μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· 13 ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. 14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκοκλιαῆς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοί εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. 17 Ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· 18 τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι. 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περι ὑμῶν. 20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περι ὑμῶν μεριμνήσει. 21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοί ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περι ἐμέ, ἐξαιτηῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25 Ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε· 27 καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ,

ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, οὐκ αὐτὸν δὲ αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων λύπη σχῶ. **28** Σπουδαιότερως οὖν ἔπεμψα αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, αὐτόν, ἵνα, ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, **11** εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν κάγῳ ἀλυπότερος ᾶ. **29** Προσδέχεσθε οὖν τῶν νεκρῶν. **12** Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ ἢ ἡδὴ τετελείωμαι· διώκω δέ, εἰ καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· **30** ὅτι καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Χριστοῦ Ἰησοῦ. **13** Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ἠγγισε, παραβουλεύσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα οὐ λογιζομαι κατελιφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ἀναπληρώση τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν με λειτουργίας, ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· **16** πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. **17** Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὐς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· **19** ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. **20** Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· **21** ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν· **3** ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν ἢ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες· **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί· εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον· **5** περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. **7** Ἄλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδίσω, **9** καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. **2** δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει· **10** τοῦ γνῶναι **2** Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην

παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ. καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· 16 ὅτι καὶ ἐν 3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σε, σύζυγε γνήσιε, Θεσσαλονίκη καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ μοι ἐπέμψατε. 17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ ἄλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν εἰς λόγον ὑμῶν. 18 Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 περισσεύω πεπλήρωμαι, δεξιόμενος παρὰ Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, χαίρετε. 5 Τὸ ἐπικεῖς ὑμῶν γνωσθήτω θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. 19 πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. 6 Μηδὲν Ὁ δὲ Θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. 7 Καὶ ἡμῶν ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἢ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπερέχουσα πάντα Ἀμήν. (aiōn g165) 21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα οἰκίας. 23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ προσφιλεῖ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. 9 Ἄ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμί, αὐτάρκης εἶναι. 12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαί καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. 14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως

Προς Κολοσσαείς

1 Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου. Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, **2** τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ· **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· **12**

εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε. **18** Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων· **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν· **22** ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ· **23** εἶγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν,

καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν
θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ
τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία·
25 ἣς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν
οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι
εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ
τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ
ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (αἰθῆ g165)
27 οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος
τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς
τῆς δόξης· 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν,
νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ
διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ
σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον
τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ,
ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ,
τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἠλίκον ἀγῶνα
ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ,
καὶ ὅσοι οὐχ ἐωράκασι τὸ πρόσωπόν μου
ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι
αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ
εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς
συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, 3
ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας
καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. 4 Τοῦτο
δὲ λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζεται
ἐν πιθανολογίᾳ. 5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί,
χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ
τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως
ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,

7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν
αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς
ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν
εὐχαριστίᾳ. 8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται
ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ
κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου,
καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,
10 καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν
ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· 11 ἐν ᾧ
καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ,
ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν
τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12
συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν
ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς
ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
ἐκ τῶν νεκρῶν. 13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας
ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ
τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωποίησε σὺν αὐτῷ,
χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,
14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν· καὶ
αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας
αὐτὸ τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν
παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.
16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ
ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νομηνίας ἢ
σαββάτων· 17 ἃ ἐστὶ σκιά τῶν μελλόντων,
τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. 18 Μηδεὶς ὑμᾶς
καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ
καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἐώρακεν
ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ
νοῦ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν
τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν

ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ. **20** Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε, **21** Μὴ ἄψη, μηδὲ γεύση, μηδὲ θίγης — **22** ἃ ἔστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει — κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; **14** ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις **23** Ἄτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἔθελοθησκεία καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος. **2** Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. **4** Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. **8** Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαὶν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεῦδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· **11** ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πασι

Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα πρᾶότητα, μακροθυμίαν· **13** ἀνεχόμενοι τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16** Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. **17** Καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. **19** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. **21** Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἄθυμῶσιν. **22** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Θεόν· **23** καὶ πᾶν ὃ τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. **25** Ὁ δὲ

ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἡδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς. **2** Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· **3** προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι· **4** ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. **6** Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ· **8** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· **9** σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. **10** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς — ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν· **11** καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῆτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στήτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **13** Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν

ἐν Ἱεραπόλει. **14** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκάς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς. **15** Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. **16** Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. **17** Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. **18** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Α΄

1 Πρὸς Κολοσσαῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης

διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου. Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρί, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· **4** εἰδότες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, **7** ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. **8** Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεληλύθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. **9** Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ

ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· **2** ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἁγῶνι. **3** Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρείας, οὔτε ἐν δόλῳ· **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, **7** ἀλλ' ἐγενήθημεν ἡπιοὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἄντροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως, ἰμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε. **9** Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. **10** Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν· **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ,

παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν
12 καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς
ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς
εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. 13 περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν, 3 τῷ μηδένα
Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις αὐτοὶ
Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. 4 Καὶ γὰρ
ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι
οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ
ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν οἴδατε. 5 Διὰ τοῦτο κἀγώ, μηκέτι στέγων,
ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. 14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἔπεμψα εἰς τὸ γινῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν,
ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ μήπως ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς
Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 Ἄρτι δὲ
Ἰησοῦ· ὅτι ταῦτά ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν,
τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, 15 τῶν καὶ τὸν Κύριον τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν
ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς
προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς· 7 διὰ τοῦτο
Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ
ἐναντίων, 16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν
λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι πίστεως· 8 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε
αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐν Κυρίῳ. 9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα
ἐπ' αὐτοὺς ἢ ὀργὴ εἰς τέλος. 17 Ἡμεῖς τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ
δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν τῇ χαρᾷ ἣν χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ
πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, Θεοῦ ἡμῶν, 10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ
περισσότερος ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ
ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· 18 διὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα
ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ
Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ Χριστός, κατευθῦναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς
χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἡ οὐχὶ καὶ ὑμᾶς· 12 ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ
ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ περισεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 Ὑμεῖς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, 13 εἰς
γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ. τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν
ἀγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς
ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν
καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2
καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν

Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

4 Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. **2** Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **3** Τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· **4** εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, **5** μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· **6** τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἕκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. **7** Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. **8** Τοιγαροῦν ὁ ἄθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἄθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς. **9** Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· **10** καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, **11** καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν· **12** ἵνα περιπατῆτε εὐσημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. **14** Εἰ γὰρ πιστεύομεν

ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. **15** Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. **16** Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· **17** ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. **18** Ὅστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. **2** Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται· **3** ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιον τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. **4** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· **5** πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· **6** ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. **7** Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσι. **8** Ὑμεῖς δέ, ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. **9** Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ'

εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** τοῦ ἀποθανόντος
ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε
καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. **11** Διὸ
παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς
τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν
δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας
ἐν ὑμῖν, καὶ προΐσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ,
καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἠγεῖσθαι
αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ
τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.
14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν,
μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** Ὁρᾶτε
μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ·
ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς
ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε
χαίρετε· **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· **18** ἐν
παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** Τὸ πνεῦμα μὴ
σβέννυτε· **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε·
21 πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε·
22 ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι
ὑμᾶς ὅλοτελεῖς· καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ
πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως
ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τηρηθεῖ. **24** Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς
πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ὁρκίζω ὑμᾶς
τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν
πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
Ἀμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν. Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους. **4** ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε. **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε. **6** εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν, **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, **8** ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. (aiōnios g166) **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα

ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει. **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεραυρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς θεὸν καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός. **5** Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. **7** Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου γένηται, **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ. **9** οὐδ' ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψευδούς, **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν

τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει. **12** ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ. **13** Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, καὶ πίστει ἀληθείας. **14** εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **15** Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. **16** Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δούς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, (aiōnios g166) **17** παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

3 Τὸ λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, **2** καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. **3** Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **4** Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. **5** Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ

παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. **7** Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, **8** οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινὰ ὑμῶν. **9** οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. **10** Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθιέτω. **11** Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους. **12** Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. **13** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. **14** Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῆ, **15** καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. **16** Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. **17** Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν. Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, **2** Τιμοθέε γνησιῶ τέκνω ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. **5** Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. **6** ὧν τινὲς ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἅ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἔαν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλώαις καὶ μητραλώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγαιονούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ. **12** Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸν πρότερον

ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὕβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. **14** ὕπερπελέονασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **17** Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aiōn g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. **3** Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ

πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους, 7 τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος· σεμνοῦς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῶ ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι· προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. 8 τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ Βούλωμαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας συνειδήσει. 10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας, πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν, ἀνέγκλητοι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. 9 Ὡσαύτως ὄντες. 11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. 12 μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν· Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, 10 οἴκων. 13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. 11 Γυνὴ ἐν καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. 12 Χριστῷ Ἰησοῦ. 14 Ταῦτά σοι γράφω, Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· 15 ἂν δὲ αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. 13 βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα· 14 καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας. ἐν παραβάσει γέγονε· 15 σωθήσεται δὲ διὰ 16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς τῆς τεκνογονίας, ἂν μείνωσιν ἐν πίστει εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερῶθη καὶ ἀγάπη καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

3 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. 2 Δεῖ οὖν

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς **4** Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σῶφρονα, ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· 3 μὴ πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ἀλλ' ἐπεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· 4 τοῦ ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἰδίαν συνείδησιν, 3 κωλυόντων γαμεῖν, ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς 5 Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται; 6 καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 Ὅτι πᾶν Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, ἐμπέση τοῦ διαβόλου. 7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· 5 μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέση καὶ παγίδα ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς

ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ Θεοῦ. 5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλικίας ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθηκας. 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ καὶ ἡμέρας. 6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε δὲ τέθνηκε. 7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ σωματικὴ ἀνεπίληπτοι ὦσιν. 8 Εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων καὶ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστὶν, ἥρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. 9 Χήρα ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, μελλούσης. 9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης γεγонуῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, 10 ἐν ἔργοις ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλικίαμεν εἰ ἐξενδοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνψεν, ἐπὶ Θεῶ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 Παράγγελλε ἀγαθῶ ἐπηκολούθησε. 11 Νεωτέρας δὲ ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 Μηδεὶς σου τῆς χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιασῶσι νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, 12 τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἀγάπη, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐα. ἠθέτησαν. 13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσι, 13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 Μὴ ἀμέλει ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, πρεσβυτερίου. 15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ἢ ἐν τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. 15 Ἦδη πᾶσιν. 16 Ἐπεχε σεαυτῶ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. Ἐπίμενε αὐτοῖς τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ 16 Εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεῖση. 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 Εἰ δὲ τις λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις καί, Ἄξιός ἐ ἔργατης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο τριῶν μαρτύρων. 20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ

ένωπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ αὐταρκεΐας 7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς
λοιποὶ φόβον ἔχωσι. 21 Διαμαρτύρομαι τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν
ένωπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ τι δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ
Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. 9
ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν
ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. 22 Χεῖρας ταχέως εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας
μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες
ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. 23 Μηκέτι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ
ὕδροπότει, ἀλλ' οἴνω ὀλίγῳ χρῶ, διὰ ἀπώλειαν. 10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν
τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἥς τινὲς ὀρεγόμενοι
ἀσθενείας. 24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ
πρόδηλοὶ εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.
δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. 25 Ὡσαύτως καὶ 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα
τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν,
ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται. πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. 12

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δουλοὶ, τοὺς
ιδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξιούς
ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηῆται.
2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης μὴ
καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν·
ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ
εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας
ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ
παρακάλει. 3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ
μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, 4 τετύφωται, μηδὲν
ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις
καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος,
ἔρις, βλασφημίας, ὑπόνοιαι πονηραί, 5
παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας,
νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.
Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. 6 Ἔστι
δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ

Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως,
ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης, καὶ ὠμολόγησας τὴν καλὴν
ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
(aīthnios g166) 13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,
14 τηρήσαί σε τὴν ἐντολήν ἄσπιλον,
ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἣν
καιροῖς ἰδίους δεῖξει ὁ μακάριος καὶ μόνος
δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων,
καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, 16 ὁ μόνος
ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν
δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.
(aīthnios g166) 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν,
μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλοῦτου ἀδηλότητι,
ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι

ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· (aiōn
g165) **18** ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις
καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,
19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς αἰωνίου ζωῆς. **20** Ὡ Τιμόθεε, τὴν
παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
τὰς βεβήλους κenoφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· **21** ἦν τινες
ἐπαγγελόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν.
Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἣτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς. Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνω χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρῶν, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωίδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, (αιῶνιος g166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ

τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. **12** Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκη μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. **13** Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. **16** Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπηρεχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε — **18** δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ — καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. **3** Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. **7** Νόει ἃ λέγω· δῶν γὰρ σοὶ ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον

μου 9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. 10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου. (aīōnios g166) 11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· 12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. 14 26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου Ταῦτα ὑπομίμησκει, διαμαρτυρούμενος παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν ἐκεῖνου θέλημα.

εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούοντων. 15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίττασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν ἕξει· ὧν ἔστιν Ὑμέβαιος καὶ Φιλητός· 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν. 19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, Ἔγνων Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καί, Ἀποστῆτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ. 20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἅ μὲν εἰς τιμὴν, ἅ δὲ εἰς ἀτιμίαν. 21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἠτοιμασμένον. 22 Τὰς

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. 2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 Ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 Ὅν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ

ἐκεῖνων ἐγένετο. **10** Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, πληροφορήσον. **6** Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. ὑπομονῇ, **11** τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, **7** Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν οἶά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· **8** ἐν Λύστροις, οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. **12** στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς οὐ μόνον Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. **13** Πονηροὶ δὲ δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. **9** Σπούδασον χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. **14** Σὺ ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· **10** Δημᾶς γάρ με δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, παρὰ τίνος ἔμαθες, **15** καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονικίην· Κρήσκης τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. (αἰθῆ **g165**) **11** Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. **12** ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. **13** Τὸν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· **17** ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, ἐξηρτισμένος. μάλιστα τὰς μεμβράνας. **14** Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο ὅχι ἀποδῶ ἑαυτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **15** ὃν καὶ σὺ φυλάσσω, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε κατὰ τοῖς ἡμετέροις λόγοις. **16** Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. **17** Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. **18** Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰθῆ **g165**) **19** Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν

4 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, **2** κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαιρῶς, ἀκαιρῶς, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. **3** Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· **4** καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. **5** Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον

Ὀνησιφόρου οἴκον. 20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Τιτον

1 Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι. Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἦν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, (αἰθῆριος **g166**) **3** ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην· **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους

ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρήτες αἰεὶ ψευῆσαι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. **13** Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθῆς. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμω, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν· ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ· **2** πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· **3** πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηται· **6** τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, **8** λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ, μὴδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίους δεσπότης ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσοφισομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν,

ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη διαβεβαιούσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα, Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς τοῖς ἀνθρώποις· **9** μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (aīōn g165) περιίτασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. **13** προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ **10** Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, **11** εἰδὼς ὅτι καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **14** ὃς ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὡν ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσθαι αὐτοκατάκριτος. **12** Ὅταν πέμψω Ἄρτεμᾶν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάριση πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα ἔργων. **15** Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ παραχειμάσαι. **13** Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδεὶς σου Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν περιφρονεῖτω. αὐτοῖς λείπη. **14** Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

3 Ὑπομίμησε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, **15** Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. **2** μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, Ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

πρὸς πάντας ἀνθρώπους. **3** Ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. **4** Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **5** οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, **6** ὃν ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. (aīōnios g166) **8** Πιστὸς ὁ

Προς Φιλημονα

1 Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας. Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, **2** καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. **7** Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοὶ τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτερος, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· **12** σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾦ,

ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς· (αιθῆριος γ166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει· **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοὶ ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. **21** Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. **22** Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Πρὸς Φιλίμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, **2** ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν, **(aiōn g165)** **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; **6** Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. **7** Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ὅ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. **(aiōn g165)** **9** Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. **10** Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον

παλαιωθήσονται, **12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. **13** Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῶμεν. **2** Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. **6** Διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων, Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ; Ἡ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; **7** Ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὐπω ὀρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. **9** Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ

καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ αὐτόν. 4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου. 10 Ἔπρεπε ὑπὸ τινος ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ Θεός. 5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν λαληθησομένων· 6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς παθημάτων τελειῶσαι. 11 Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἦν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. αὐτοὺς καλεῖν, 12 λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ 7 Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. 13 Καὶ πάλιν, Ἐγὼ 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 9 οὐ ἐπείρασάν με Θεός. 14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. 10 Διὸ μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον, καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, 15 καὶ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· 11 ὡς ὡμοσα ἐν ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. κατάπαυσίν μου. 12 Βλέπετε, ἀδελφοί, 16 Οὐ γὰρ δῆπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζώντος· 17 Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς 13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. 18 Ἐν ἀμαρτίας· 14 μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως τοῖς πειραζόμενοις βοηθῆσαι. μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· 15

3 Ὅθεν, ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, 2 πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18

Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; 19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῆ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. 2 Καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κάκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. 3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν, Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. 4 Εἶρηκε γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω, Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· 5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. 6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν, 7 πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἶρηται, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. 8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. 9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ. 10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. 11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς

ἀπειθείας. 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ δίκνυόμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. 13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. 14 Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. 15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. 16 Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· 2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶκεῖται ἀσθένειαν· 3 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ, προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. 4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἁαρών. 5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (αιθῆ g165) 7 Ὁς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς

αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς
δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν
μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7
προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς Γῆ γὰρ ἡ πιουσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλακίς
εὐλαβείας, 8 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ἐρχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην
ὢν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς εὐθետὸν ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται,
ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 8
αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου. (aiōnios g166) 10 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους,
προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 11 Περί οὗ τέλος εἰς καῦσιν. 9 Πεπεισμεθα δὲ
πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ
λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.
12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι 10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι
διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς
διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα
τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ
ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς. διακονοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ἐστὶ. 14 πρὸς τὴν πληροφῶριαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι
Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν τέλους. 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ
διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ
κακοῦ.

6 Διό, ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ
λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ
πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετάνοίας
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν,
2 βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν,
ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος
αἰωνίου. (aiōnios g166) 3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν,
ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε
τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους
γενηθέντας πνεύματος ἀγίου, 5 καὶ
καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις
τε μέλλοντος αἰῶνος, (aiōn g165) 6 καὶ

γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ
κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσε
καθ' ἑαυτοῦ, 14 λέγων, Ἦ μὴν εὐλογῶν
εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ
σε. 15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε
τῆς ἐπαγγελίας. 16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ
κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης
αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ
ὄρκος. 17 Ἐν ᾧ περισσότερο βουλόμενος
ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς
ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς
αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο
πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον
ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν

ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· **19** ἦν ὡς ἄγκυραν καὶ εἰσέρχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος· **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, **2** ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ — πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης· **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ — μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. **4** Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. **5** Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε. **7** Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. **8** Καὶ ᾧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. **9** Καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται. **10**

ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. **11** Εἰ ἐχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν — ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο — τίς ἔτι χρεῖα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἔτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι; **12** Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται. **13** Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχικεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. **14** Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. **15** Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἔτερος, **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. **17** μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰθῆ g165) **18** Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγοῦσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές· **19** οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγή δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. **20** Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας — οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ὁμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ — (αἰθῆ g165) **22** κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. **23** Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δέ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον

ἔχει τὴν ἱερωσύνην. (αἰθῆ g165) 25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· 27 ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. 28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (αἰθῆ g165)

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος· 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. 4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα, 5 οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχηρημάτισται Μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Ὅρα, γὰρ φησι, ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει. 6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας, ὅσω καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίας νενομοθέτηται. 7 Εἰ γὰρ ἡ

πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. 8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει, Ἴδού, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν· 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. 10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδούς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. 11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. 12 Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 13 Ἐν τῷ λέγειν, Καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. 9 Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. 2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται ἅγια. 3 Μετὰ δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν

ἡ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; (aiōnios
 ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες **g166)** 15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 τῆς διαθήκης· 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ μεσιτῆς ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου
 δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ
 ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν
 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
 τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσασιν (aiōnios **g166)** 16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον
 οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες 7 ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. 17
 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ
 μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθεμένος. 18 Ὅθεν
 ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.
 λαοῦ ἀγνοημάτων· 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ 19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ
 πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβῶν
 τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ
 σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· 9 ἥτις παραβολὴ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου,
 εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν
 δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ ἐρράντισε, 20 λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς
 δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι διαθήκης ἧς ἐντείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ
 τὸν λατρεύοντα, 10 μόνον ἐπὶ βρώμασι Θεός. 21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ
 καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς σκευὴ τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως
 καὶ δικαιομάσι σαρκός, μέχρι καιροῦ ἐρράντισε. 22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα
 διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 Χριστὸς δὲ καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς
 παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων αἰματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις. 23 Ἀνάγκη
 ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς
 σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ
 ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ δι' αἵματος ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
 τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου 24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσηλθεν
 αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ'
 αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. (aiōnios **g166)** εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι
 13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδ'
 καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὡσπερ
 κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ'
 σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσω μᾶλλον τὸ ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἄλλοτρίῳ· 26 ἐπεὶ ἔδει
 αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς
 ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, κόσμου· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
 καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς

θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. (αἰῶν g165) 27 προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε
καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· 12 αὐτὸς δὲ
ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν
28 οὕτως ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ διηνεκές, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ 13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν
δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις, εἰς σωτηρίαν. αὐτοῦ. 14 Μιᾶ γὰρ προσφορᾶ τετελείωκεν

10 Σκιάν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους. 15
μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, 16 Αὕτη ἡ
ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ
εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύναται τοὺς τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδούς
προσερχομένους τελειῶσαι. 2 Ἐπεὶ οὐκ νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῦς· 17
μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους; 3 αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 18 Ὅπου δὲ ἄφεις
Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' αὐτῶν, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
ἐνιαυτόν· 4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων 19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρησίαν εἰς
καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. 5 Διὸ τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,
εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν 20 ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον
καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ'
κατηρτίσω μοι· 6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἔστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 21 καὶ ἱερέα μέγαν
ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· 7 τότε εἶπον, ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, 22 προσερχώμεθα
Ἰδού, ἦκω — ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ
περὶ ἐμοῦ — τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά πίστεως, ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ
σου. 8 Ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίαν καὶ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ
προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· 23 κατέχωμεν τὴν
ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας — ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ
αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται — ὁ ἐπαγγειλάμενος· 24 καὶ κατανοῶμεν
9 τότε εἶρηκεν, Ἰδού, ἦκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ
Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, καλῶν ἔργων, 25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν
ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. 10 Ἐν ᾧ θελήματι ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν,
ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον,
σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. 11 ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. 26
καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καθ' ἡμέραν Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ
λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,

οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, **11** Ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, 27 φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς 2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἔμαρτυρήθησαν οἱ ὑπεναντίους. 28 Ἀθετήσας τις νόμον πρεσβύτεροι. 3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι Μωσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· 29 πόσω, φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονένα. δοκεῖτε, χεῖρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας (αἰὼν g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος ἔμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐν ᾧ ἠγίασθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' ἐνυβρίσας; 30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, αὐτῆς ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖται. 5 Πίστει Ἔμοι ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, Κύριος· καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν αὐτοῦ. 31 Φοβερὸν τὸ ἐμπροσθεῖν εἰς χεῖρας ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ Θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ· 6 πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον 33 τοῦτο μὲν, ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν αὐτὸν μισθαποδοτῆς γίνεται. 7 Πίστει οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. 34 Καὶ χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίν ἐν οὐρανοῖς πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος. καὶ μένουσαν. 35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν 8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἠμελλε μεγάλην. 36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 Πίστει κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 Ἔτι γὰρ παρῶκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς μικρὸν ὅσον ὅσον, Ὁ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ οὐ χρονεῖ. 38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἐξεδέχετο γὰρ τὴν ἢ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. 39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. 11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν,

ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο
12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, 25
ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ
οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἢ παρὰ λαῶ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. ἀμαρτίας ἀπόλουσιν· 26 μείζονα πλοῦτον
13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, ἠγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν
μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ ἀπέβλεπε γὰρ
πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. 27 Πίστει κατέλιπεν
καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεῖς τὸν θυμὸν τοῦ
ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν
14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ἐκαρτέρησε. 28 Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα
ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. 15 Καὶ εἰ μὲν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ
ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξήλθον, ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη αὐτῶν. 29
εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. 16 Νυνὶ Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς
δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν, διὰ ξηρᾶς ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι
ἐπουρανοῦ· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς κατεπόθησαν. 30 Πίστει τὰ τεῖχη Ἱεριχῶ
ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἠτοίμασε ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. 31
γὰρ αὐτοῖς πόλιν. 17 Πίστει προσενήνοχεν Πίστει Ῥαὰβ ἢ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς
Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους
μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας μετ' εἰρήνης. 32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει
ἀναδεξάμενος, 18 πρὸς ὃν ἐλαλήθη, γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών,
ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάς, Δαβίδ
19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· 33 οἱ
ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας,
καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσασατο. 20 Πίστει εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον
περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. 21 Πίστει Ἰακώβ 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον
ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν
εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. 22 Πίστει Ἰωσήφ πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτριῶν.
τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς
ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν,
ἐνετείλατο. 23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεῖς οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν,
ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· 36
διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν
ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. 24 Ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· 37

ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον νόθοι ἔστε καὶ οὐχ υἱοί. **9** Ἐἶτα τοὺς μὲν τῆς ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι καὶ ἐνετρεπόμεθα οὐ πολλῶ μᾶλλον — **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος — ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ καὶ ζήσομεν; **10** Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. **39** ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσαν· Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν πίστεως, οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** Πᾶσα δὲ παιδεία **40** τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν ἀλλὰ λύπης ὑστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τελειωθῶσι. τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον. **15** ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ τις ρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῆ, καὶ διὰ ταύτης μianθῶσι πολλοί· **16** μὴ τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. **17** Ἵστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων κληρονομησαὶ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρε, καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ, **19** καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, Κἂν θηρίον θίγη τοῦ ὄρου, λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· **21** καί, οὕτω φοβερὸν

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς, ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. **3** Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογία, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. **4** Οὕπῳ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· **5** καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Ἰιέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. **7** Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; **8** Εἰ δὲ χωρὶς ἔστε

ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν, ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ
Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. 22 Ἀλλὰ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
Θεοῦ ζῶντος, Ἰερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ
καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, 23 πανηγύρει Θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς
καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τὴν πίστιν. 8 Ἰησοῦς
ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῆ Θεῷ πάντων, Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς
καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, 24 τοὺς αἰῶνας. (αἰθῆ q165) 9 Διδαχαῖς ποικίλαις
καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι
ῤαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν
Ἄβελ. 25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.
λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν 10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ
ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν 11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἶμα περὶ
ἀποστρεφόμενοι 26 οὗ ἢ φωνὴ τὴν ἀμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
γῆν ἐσάλυσε τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἕξω τῆς
λέγων, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σεῖω οὐ μόνον τὴν παρεμβολῆς. 12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ
γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 Τὸ δέ, διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἕξω
Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν τῆς πύλης ἔπαθε. 13 Τοῖνυν ἐξερχώμεθα
μετάθεσιν, ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἕξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν
σαλευόμενα. 28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. 14 Οὐ γὰρ
παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. 15 Δι' αὐτοῦ
αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας 29 καὶ γὰρ ὁ Θεὸς οὐκ ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ
ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι, καρπὸν χειλέων
ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 16 Τῆς δὲ
εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 Τῆς
φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ
ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες
ἀγγέλους. 3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς
συνδεδεμένοι· τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ
αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. 4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν
πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ
μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. 5 Ἀφιλάργυρος ὁ
τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς
γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ
μὴ σε ἐγκαταλίπω. 6 Ὡστε θαρροῦντας 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ
ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντας
ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ
στενάζοντας· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήσαμεν
γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν
πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. 19

Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. **20** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, **(aiōnios g166)** **21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(aiōn g165)**

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. **23** Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς. **24** Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. **25** Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ιακωβου

1 Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου. Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μὴδὲν διακρινόμενος ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. **8** Ἄνηρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· **10** ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμὸς γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· **14** ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας

ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος. **15** Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσεθεῖσα ἀποκύει θάνατον. **16** Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18** Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· **20** ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. **21** Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. **23** Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· **24** κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. **25** Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. **27** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας

ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, **3** καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἶπητε αὐτῷ, Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου· **4** καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; **5** Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; **6** Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. **11** Ὁ γὰρ εἰπών, Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καί, Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. **12** Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας **3** μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί

ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. **14** Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχη; Μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; **15** Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὡς τῆς ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἶπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; **17** Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν. **18** Ἄλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δεῖξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. **19** Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστί· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι. **20** Θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν; **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; **23** Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. **24** Ὅρατε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; **25** Ὅμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; **26** Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.

3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα ληψόμεθα.

2 Πολλά γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἴ τις δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ δυνατὸς χαλιναγωγεῖσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 Οὐκ ἔστιν 3 Ἰδοῦ, τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς αὕτη ἢ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. 16 Ὅπου αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία μεταγομεν. 4 Ἰδοῦ, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 Ἡ δὲ ἄνωθεν τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα ἐλαυνόμενα, μεταίεται ὑπὸ ἐλαχίστου εἰρηνικῆς, ἐπεικῆς, εὐπειθῆς, μεστὴ ἐλέους πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ βούληται. 5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν ἀνυπόκριτος. 18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. πῦρ ἠλίκιον ὕλην ἀνάπτει. 6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· 8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. 9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας· 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρεῖ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. 11 Μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; 12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. 13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πράττειν σοφίας. 14 Εἰ

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; 2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε φονεῦτε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δέ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· 3 αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; Ὅς ἂν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. 5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν; 6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, Ὁ Θεὸς ὑπερφηάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. 7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ· ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. 8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθάρισάτε χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσσατε καρδίας, δίψυχοι. 9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος

μεταστραφίτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.
10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ **6** Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον·
ὕψωσε ὑμᾶς. **11** Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, οὐκ ἀντιτάσεται ὑμῖν. **7** Μακροθυμήσατε
ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ
κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ Κυρίου. Ἴδού, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ’
κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς. αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ
12 Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος ὄψιμον. **8** Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς,
σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν στηρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία
ἕτερον; **13** Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, Σήμερον ἡ τοῦ Κυρίου ἤγγικε. **9** Μὴ στενάζετε κατ’
αὔριον πορευόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε
καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἰδοῦ, κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.
ἐμπορευόμεθα, καὶ κερδήσομεν. **14** οἵτινες **10** Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας,
οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. Ποία γὰρ ἡ ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς
ζωὴ ὑμῶν; Ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.
φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη. **15** Ἀντὶ **11** Ἴδού, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας
τοῦ λέγειν ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος
ζήσωμεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **16** Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν
Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. **12** Πρὸ πάντων
πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. **17** δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν
εἰδότε οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ
ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν. ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ
οὐ, οὐ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε. **13**

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε
ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν
ταῖς ἐπερχομέναις. **2** Ὁ πλοῦτος ὑμῶν
σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
γέγονεν· **3** ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος
κατίωται, καὶ ὁ ἰδὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον
ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας
ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις. **4** Ἴδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν
τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ
ἀπεστερημένος ἀφ’ ὑμῶν, κράζει· καὶ αἰ
βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου
Σαβαώθ εἰσεληλύθασιν. **5** Ἐτρυφήσατε
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω.
Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. **14** Ἀσθενεῖ τις ἐν
ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’
αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ Κυρίου. **15** καὶ ἡ εὐχὴ
τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ
ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· κἂν ἀμαρτίας
ἦ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. **16**
Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα,
καὶ εὐχέσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε.
Πολὸν ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν,

καὶ προσευχῆ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι
καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς
καὶ μῆνας ἕξ. **18** Καὶ πάλιν προσηύξατο,
καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ
ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί,
ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20** γινωσκέτω
ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ
καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, **5** τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμῆν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρέυνησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες **11** ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **12** Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ

διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἀ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελιο παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **14** ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· **16** διότι γέγραπται, Ἅγιοι γένησθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμῷ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγεύραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· **23** ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) **24** Διότι, Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ

χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· 25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (αἰῶν g165)

2 Ἀποθήμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, 3 εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος· 4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῶ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεύγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, Ἰδοῦ, τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνηθῆ. 7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δέ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, 8 καί, λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἱ ποτὲ οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ

τῆς ψυχῆς· 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· 14 εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. 15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· 16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. 17 Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε. 18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. 20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ. 21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ

ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. 25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὅμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινας ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. 3 Ὡν ἕστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· 4 ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. 5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· 6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικίῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. 8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες· 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ

μὴ λαλῆσαι δόλον· 11 ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. 12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. 13 Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; 14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· 15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου· 16 συνειδήσιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν. 17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιῶντας. 18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι, 19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτῶ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος· 21 ᾧ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγόντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, ἀγαλλιώμενοι. **14** Εἰ ὄνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας· τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ’ ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ **2** εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν δοξάζεται. **15** Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω σαρκὶ βιώσαι χρόνον. **3** Ἄρκετος γὰρ ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου ἀλλοτριοεπίσκοπος. **16** εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, ἐν τῷ μέρει τούτῳ. **17** Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ οἴνου φλυγίας, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰδωλολατρείαις. **4** ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ εἰ δὲ πρῶτον ἀφ’ ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀπειθούτων τῷ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; **18** ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. **5** οἱ Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; **19** Ὅστε καὶ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. **6** Εἰς τοῦτο οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός. **2** ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ’ ἐκουσίως μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως. **3** μηδ’ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. **4** Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. **5** Ὅμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. **6** Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, **7** πᾶσαν τὴν μέριμναν

ὕμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῶ
μέλει περὶ ὑμῶν. **8** Νήψατε, γρηγορήσατε·
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων
ὠρυόμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη·
9 ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες
τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ
ὕμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ
δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῶ
Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι.
(*aiōnios g166*) **11** Αὐτῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
(*aiōn g165*) **12** Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων
ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
ἣν ἐστήκατε. **13** Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός
μου. **14** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῶ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· **3** ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· **4** δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδῶρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐπιθυμίας φθορᾶς. **5** Καὶ αὐτὸ τοῦτο δέ, σπουδῆν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. **8** Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν. **9** Ὡς γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ μωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. **10** Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταισῆτέ ποτε· **11** οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(**aiōnios g166**) **12** Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καίπερ εἰδόμενος, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. **13** Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· **14** εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. **15** Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. **16** Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. **17** Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα· **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. **19** Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεῖα γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. **21** Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεῖα, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν

αίρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα καταφθαρήσονται, 13 κομιούμενοι μισθὸν αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ ἑαυτοῖς ταχινήν ἀπώλειαν. 2 Καὶ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, 14 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται. 3 Καὶ ἐν πλεονεξία μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται· δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίαίς ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. 4 Εἰ γὰρ κατάρας τέκνα· 15 καταλιπόντες ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ τὴν εὐθειαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους (Tartarō g5020) τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν, 5 καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, 16 ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας ἀλλ' ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου ἐπάξας· 6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας παραφρονίαν. 17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν θετικῶς· 7 οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τετήρηται. (questioned) 18 Ὑπέρογκα γὰρ τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν ἐρρύσατο· 8 βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ ἐν ἐπιθυμίαις σαρκός, ἐν ἀσελγείαις, δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἀναστρεφομένους, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐβασάνιζεν· 9 οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς τῆς φθορᾶς ᾧ γὰρ τις ἤττηται, τούτῳ καὶ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· 10 δεδούλωται. 20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις καταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττώνται, γέγονεν δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες· 11 αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χειρόνα τῶν πρώτων. 21 ὅπου ἄγγελοι, ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. 12 Οὗτοι δέ, ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς ἀγίας ἐντολῆς. 22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν

ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὅς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.

3 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, **2** μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαίκτηι, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι, **4** καὶ λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἄφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. **5** Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ, **6** δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. **7** οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τις ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἣ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. **11** Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,

12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται; **13** Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ. **15** Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν. **16** ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν οἷς ἔστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μή, τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. **18** Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν. (αἰθ

g165)

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἑώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἔθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. **2** Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑώρακαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. (aiōnios g166) **3** Ὁ ἑώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **5** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, πατέρα.

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Ὁ λέγων, Ἐγνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελειώται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν· **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν. **7** Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. **8** Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. **10** Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

Γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν

ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, πλανώντων ὑμᾶς. 27 Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ. 16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ 28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσχετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερῶθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστὶ. 3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστὶ. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερῶθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. 6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστὶ, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. 8 ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερῶθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰῶν g165)

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγονόασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. 19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενέκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου, καὶ οἶδατε πάντα. 21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἶδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. 22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. 24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. 25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (αἰῶνιος g166) 26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν

ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ παρρησιᾶν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, 22 καὶ ὁ Θεοῦ γεγέννηται. 10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐστὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. 23 Καὶ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· 12 οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ ἐντολῆν ἡμῖν. 24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 Μὴ θαυμάζετε, 4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· 14 ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ἀδελφούς. Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· 3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. 4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν

οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῆ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ ἐστίν. **9** Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε πῶς δύναται τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἀγαπᾶν; **21** Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** Ἐν τούτῳ ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **3** Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. **4** Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικῆσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. **5** Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; **6** Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. **7** Ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πατήρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι. **8** Καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **10** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων

τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. (αιθῆριος g166) **12**

Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13**

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (αιθῆριος g166)

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν· **15** καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. (αιθῆριος g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ιωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn **g165**) **3** ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἦν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. **9** Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. **10** Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου

καὶ μέλανος ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

Ἰωαννου Γ΄

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχὴ. **3** Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάση εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. **7** Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. **8** Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν. **12** Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθῆς ἐστι. **13** Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· **14** ἐλπίζω δὲ

εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ιουδα

1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις, κλητοῖς. **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. **4** Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάσαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἀπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. **6** Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aidios g126) **7** Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαινοῦσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,

ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος. **10** Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα· **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας ἀστéρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ, λέγων, Ἰδοῦ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοῦς, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει

ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι
ἀγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν
αἰώνιον. (aiōnios g166) **22** Καὶ οὐς μὲν ἐλεεῖτε
διακρινόμενοι· **23** οὐς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε,
ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες
καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον
χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς
ἀπταιστούς, καὶ στηῆσαι κατενώπιον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἀμόμους ἐν ἀγαλλιάσει, **25**
μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ
μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **2** ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε. **3** Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. **4** Ἰωάννης ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων ἃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(αἰθῆ g165)** **7** Ἰδοῦ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἳτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν. **8** Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ

καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, **11** λεγούσης, Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καί, Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας εἶδον τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν χρυσαῶν, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν. **14** Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλῶξ πυρός· **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. **16** Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρὶ ἀστέρας ἐπτὰ· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ, λέγων μοι, Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, **18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοῦ, ζῶν εἶμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ Ἄιδου καὶ τοῦ Θανάτου. **(αἰθῆ g165, Hadēs g86)** **19** Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἶσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα· **20** τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες

ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας
τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν
ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσὶ· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι
ἃς εἶδες ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶ.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας
γράψον, Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ
ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν
μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα
τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν
ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι
κακούς, καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι
ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶ, καὶ εὗρες αὐτοὺς
ψευδεῖς, **3** καὶ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν
ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας
καὶ οὐ κέκμηκας. **4** Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ,
ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.
5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ
μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ
δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν
λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ
μετανοήσης. **6** Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς
τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. **7**
Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν
μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ. **8** Καὶ τῷ
ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον,
Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς
ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· **9** Οἶδά σου τὰ
ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν,
πλούσιος δὲ εἶ· καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν
λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ
οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.
10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ,
μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς
φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἔξετε θλίψιν

ἡμερῶν δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου,
καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
11 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ
ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. **12**
Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας
γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν
τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· **13** Οἶδα τὰ ἔργα
σου καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ
Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ
ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστός,
ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ
ὁ Σατανᾶς. **14** Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα,
ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν
Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν Βαλακ βαλεῖν
σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
φαγεῖν εἰδωλόθουτα καὶ πορνεῦσαι. **15**
Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν
τῶν Νικολαϊτῶν ὃ μισῶ. **16** Μετανόησον· εἰ
δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ'
αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17**
Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου,
καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ
τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον,
ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **18** Καὶ
τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας
γράψον, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός,
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· **19**
Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν
διακονίαν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονήν
σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα
τῶν πρώτων. **20** Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα

ὅτι ἔαξ τὴν γυναῖκα Ἰεζαβήλ, τὴν λέγουσαν γρηγορήσης, ἦξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς, καὶ ἑαυτὴν προφήτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σε. **4** ἔμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθῃτα Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, φαγεῖν. **21** Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα ἂ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι μετενόησεν. **22** Ἰδοῦ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς ἄξιοί εἰσιν. **5** Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **23** Καὶ τὰ τέκνα ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῆς ἀποκτενῶν ἐν θανάτῳ καὶ γνώσονται τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων πᾶσαι αἱ ἐκκλησῖαι ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐρευνῶν αὐτοῦ. **6** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **7** Καὶ τῷ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** Ὑμῖν δὲ λέγω ἀγγέλω τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ὄχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀνοίγων ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, καὶ οὐδεὶς κλείει, καὶ κλείει καὶ οὐδεὶς οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. **25** Πλὴν ὁ ἀνοίγει. **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοῦ, δέδωκα ἔχετε κρατήσατε, ἄχρις οὗ ἂν ἦξω. **26** Καὶ ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, καὶ οὐδεὶς ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ· καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** Ἰδοῦ, ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικά, συντριβεται· ὡς δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου· **28** καὶ λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. **29** οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοῦ, ποιήσω Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει αὐτοὺς ἵνα ἦξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ταῖς ἐκκλησίαις. ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. **10** Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ

3 Καὶ τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. **2** Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὐρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **3** Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ

τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς μετ' ἐμοῦ, λέγουσα, Ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω
καίνης Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. **2** Καὶ
οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδού,
μου τὸ καινόν. **13** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **14** Θρόνου καθήμενος **3** καὶ ὁ καθήμενος ἦν
Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίνῳ
γράψον, Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοία
πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως ὁράσει σμαραγδίνῳ. **4** Καὶ κυκλόθεν
τοῦ Θεοῦ· **15** Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες
ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός ὄφελον ψυχρὸς εἴης καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι
ἢ ζεστός. **16** Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους,
ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ
στόματός μου. **17** Ὅτι λέγεις ὅτι Πλούσιός ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους
εἶμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρεῖαν χρυσοῦς. **5** Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται
ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί. Καὶ
καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον
γυμνός· **18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' τοῦ θρόνου, αἶ εἰσι τὰ ἐπτὰ πνεύματα
ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, τοῦ Θεοῦ· **6** καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ. Καὶ
περιβάλη, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ
γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἔγχισον θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν
τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς. **19** Ἐγὼ ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. **7** Καὶ τὸ ζῶον τὸ
ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον
ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον. **20** Ἰδού, ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον
ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ
τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.
τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ **8** Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτὸ εἶχον
δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ἀνά πτέρυγας ἕξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν
21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσει μετ' ἐμοῦ γέμοντα ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ
ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντα, Ἅγιος,
ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
αὐτοῦ. **22** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. **9** Καὶ
πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδού, θύρα
ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ
πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης

ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου,
τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αἰθῆ
g165) **10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες

πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνοῦσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες, **(αἰθ̄ν γ165)** **11** Ἄξιός εἰ, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσι καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **2** Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ἐστὶν ἄξιός ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; **3** Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό. **4** Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **6** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** Καὶ ἦλθε, καὶ εἶληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, καὶ

φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἳ εἰσι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. **9** Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες, Ἄξιός εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, **10** καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. **13** Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **(αἰθ̄ν γ165)** **14** Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν. Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἠνοιξε τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς, Ἔρχου καὶ βλέπε. **2** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἠνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου

λέγοντος, Ἐρχου καὶ βλέπε. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἕκτην, καὶ ἰδοῦ, σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ ἄλλος ἵππος πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἶμα, 13 καὶ οἱ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζωσι· ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. 5 Καὶ ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα μεγάλου ἀνέμου σειομένη. 14 Καὶ οὐρανὸς τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, Ἐρχου καὶ ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον, καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, ἵππος μέλας, πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν καὶ ὁ καθημένος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐκινήθησαν. 15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν, χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δούλος Χοϊνίξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες καὶ πᾶς ἐλεύθερος, ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, οἶνον μὴ ἀδικήσης. 7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν 16 καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις, σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ τετάρτου ζώου λέγουσαν, Ἐρχου καὶ βλέπε. προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, 8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, ἵππος χλωρός, καὶ ὁ κατήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου· 17 ὅτι ἦλθεν ὁ θάνατος, καὶ ὁ Ἄιδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ. ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύνатаι σταθῆναι;

Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. (Hadēs g86) 9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον, 10 καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἔως πότε, ὁ δεσπότης, ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἶμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; 11 Καὶ ἐδόθησαν ἐκάστοις στολαὶ λευκαί, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἕτι χρόνον μικρόν, ἕως οὗ πληρώσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. 12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν

7 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. 2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, 3 λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ. 5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα,

ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Γάδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Συμεών, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Λευί, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ζαβουλών, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. 9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 10 καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ. 11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, 12 λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰῶν g165) 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνας εἰσὶ, καὶ πόθεν ἤλθον; 14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ, Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι

8 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον. 2 Καὶ εἶδον τοὺς ἐπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπτὰ σάλπιγγες. 3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. 6 Καὶ οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἐπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν·

καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν
χόρτος χλωρὸς κατεκάη. **8** Καὶ ὁ δεύτερος ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** Καὶ ἐρρέθη
ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς
καϊόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον,
ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἶμα· **9** εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες
καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
ἐν τῇ θαλάσσει, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τῶν μετώπων αὐτῶν. **5** Καὶ ἐδόθη αὐταῖς
τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. **10** Καὶ ὁ ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα
τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ βασιανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασιανισμὸς
τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καϊόμενος ὡς αὐτῶν ὡς βασιανισμὸς σκορπίου, ὅταν παῖση
λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ἀνθρωπων. **6** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων. **11** Καὶ ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· οὐχ εὐρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν
καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ'
ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον αὐτῶν. **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων
ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον,
ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι
τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς ὅμοιοι χρυσοῖ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς
σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα πρόσωπα ἀνθρώπων. **8** Καὶ εἶχον τρίχας
σκοτισθῆ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν
μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὡς λεόντων ἦσαν. **9** Καὶ εἶχον θώρακας
ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν
ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων
λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαί, οὐαί, οὐαί πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. **10** Καὶ
τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα
λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία
ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. **(Abyssos g12)** **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **14**

λέγουσαν τῷ ἔκτω ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν περιβεβλημένον νεφέλῃν, καὶ ἴρις ἐπὶ τῆς σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους κεφαλῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός· Εὐφράτη. **15** Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες **2** καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν ἀνεωγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **16** ἐπὶ τὴν γῆν, **3** καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ ὡσπερ λέων μυκάται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν ἀριθμὸν αὐτῶν. **17** Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἐπ’ αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσάν ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ μοι, Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ καὶ μὴ ταῦτα γράψης. **5** Καὶ ὁ ἄγγελος τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ ὄν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. **18** Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, οὐρανόν, **6** καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι· **(aiōn g165)** **7** ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ’ ἐμοῦ, καὶ λέγουσα, Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **9** Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ, Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ’ ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **10** Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου,

καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματι μου ὡς μέλι, γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγει μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, καὶ ὁ ἄγγελος εἰστήκει, λέγων, Ἔγειραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. **3** Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. **4** Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἑλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶσαι. **5** Καὶ εἴ τις αὐτούς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἔχθρους αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτούς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὡς ἂν θελήσωσι. **7** Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. **(Abyssos g12)** **8** Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἧτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος

ἡμῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς ἀφῆσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα. **10** Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ δῶρα πέμπουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφητῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. **12** Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἔχθροί αὐτῶν. **13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων, χιλιάδες ἑπτὰ· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **(aiōn g165)** **16** Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, **17** λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ

έρχόμενος, ὅτι εἶληφας τὴν δύναμίν σου ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας. **18** Καὶ αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἤλθεν ἡ ὀργὴ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὗρέθη αὐτῶν καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς ὁ μέγας, ὁ ὄφεις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος φοβούμενοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς οἰκουμένην ὅλην· ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ διαφθείροντας τὴν γῆν. **19** Καὶ ἠνοίγη ὁ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη **10** Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία ναῶ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ·

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **3** Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ, δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ. **4** Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. **5** Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρυνα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος

ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρυνα. **14** Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν, καὶ καιρούς, καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφειος. **15** Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφεις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιῆσιν. **16** Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ

κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας. 2 Καὶ τὸ θηρίον, ὃ εἶδον, ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. 3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη· καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. 4 καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; 5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. 6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. 7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. 8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ

πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 9 Εἷ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. 10 Εἷ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἷ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. 11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. 12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. 13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. 14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε. 15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι. 16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, 17 καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξζ´.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **2** Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης καὶ φωνὴ ἤκουσα κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** Καὶ ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **4** Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. **5** Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, **(αἰθῆνιος g166)** **7** λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε,

λέγων, Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη. **9** Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου· **11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **(αἰθῆν g165)** **12** Ὡδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι· Ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. **15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κρᾶζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** Καὶ ἔβαλεν

ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. 5 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. 17 Καὶ Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἡνοίγη ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον οὐρανῷ· 6 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὀξύ. 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρόν, πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλην τῷ καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων, Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον χρυσᾶς 7 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. 19 Καὶ ἔβαλεν ζώντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰῶν g165) 8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὴν μεγάλην. 20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἕξω τὸν ναόν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

16 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις, ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι ἔρχεται ἡμεῖς καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ὁ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. 2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας πύρι, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῆ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας. 3 Καὶ ὁ δεύτερος ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ προσκυνοῦντας. 3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ ἔχοντας κισθάρας τοῦ Θεοῦ. 3 Καὶ ἄδουσι πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ. τὴν ῥοδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ 4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην τὴν ῥοδὴν τοῦ ἄρνιου, λέγοντες, Μεγάλα αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. 5 Καὶ ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ἠκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων. 4 Τίς οὐ Δίκαιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ὄσιος, μὴ φοβηθῆ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά ὅτι ταῦτα ἔκρινας· 6 ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ σου; Ὅτι μόνος ὄσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας ἦζουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι. 7 Καὶ ἠκουσα ἄλλου

ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναί, Κύριε ὁ ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ αἱ κρίσεις σου. **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ λέγουσα, Γέγονε. **18** Καὶ ἐγένοντο φωναὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ σεισμός πυρί. **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς σεισμός, οὕτω μέγας. **19** Καὶ ἐγένετο ἡ πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς ἐσκοτωμένη καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτοῦ. **20** Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν οὐχ εὐρέθησαν. **21** Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων ταλαντιαία, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς ἔκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ σφόδρα.

ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις **14** εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος — **15** Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ — **16** Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραΐστὶ Ἀρμαγεδδῶν. **17** Καὶ ὁ ἔβδομος

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι, Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν· **2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. **3** Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρα καὶ κοκκίνῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας

αυτῆς, 5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. 15 Καὶ γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλῶν ἢ λέγει μοι, Τὰ ὕδατα, ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ βδελυγμάτων τῆς γῆς. 6 Καὶ εἶδον τὴν γλῶσσαι. 16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες, γυναικα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, ἀγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, μέγα. 7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος, Διὰ τί καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. 17 Ὁ ἐθαύμασας; Ἐγὼ σοι ἔρω τὸ μυστήριον τῆς γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν τὰ δέκα κέρατα. 8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῆ τὰ ῥήματα καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τοῦ Θεοῦ. 18 Καὶ ἡ γυνή, ἦν εἶδες, ἐστὶν ἡ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ Καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

18 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλη, λέγων, Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου. 3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. 4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς. 5 ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ

αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ’
 διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν
 ᾧ ἐκέρασε κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. 7 Ὅσα φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες
 ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστηνίασε, τοσοῦτον καὶ πενθοῦντες, 16 καὶ λέγοντες, Οὐαί,
 ὅτε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη
 τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, Κάθημαι βασιλίσα, βύσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ
 καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. 8 κεχρυσωμένη ἐν χρυσοῦ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ
 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ μαργαρίταις 17 ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ
 αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης,
 πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλος, καὶ
 Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσονται ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται,
 αὐτήν, καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτῇ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, 18 καὶ ἔκραζον,
 τῆς γῆς οἱ μετ’ αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ ὀρώντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,
 στερηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; 19
 τῆς πυρώσεως αὐτῆς, 10 ἀπὸ μακρόθεν Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
 ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,
 αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
 μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἐν ἧ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα
 ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου. 11 Καὶ οἱ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς,
 ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. 20 Εὐφραίνου ἐπ’
 ἐπ’ αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς αὐτήν, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ
 ἀγοράζει οὐκέτι 12 γόμον χρυσοῦ, καὶ οἱ προφηταί, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα
 ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, ὑμῶν ἕξ αὐτῆς. 21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος
 καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σηρικῶ, ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν
 καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὀρμήματι
 πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ
 ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. 22 Καὶ φωνὴ κιθαρῶδῶν
 σιδήρου, καὶ μαρμάρου 13 καὶ κινάμων, καὶ μουσικῶν καὶ ἀύλητῶν καὶ σαλπιστῶν
 καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης
 καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι,
 καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ
 ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχᾶς ἔτι, 23 καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆ ἐν σοὶ
 ἀνθρώπων. 14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ
 τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν
 τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ
 σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὐρήσης αὐτά. 15 σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. 24 Καὶ ἐν

αὐτῆ αἷμα προφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος, Ἄλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. **2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. **3** Καὶ δεύτερον εἶρηκαν, Ἄλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (αἰθῆ **g165**) **4** Καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες, Ἀμήν· Ἄλληλούϊα. **5** Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. **6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντας, Ἄλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. **7** Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν. **8** Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἀγίων. **9** Καὶ λέγει μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ. **10** Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ

προσκυνησαὶ αὐτῷ· καὶ λέγει μοι, Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. **12** Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, **13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἔφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν. **15** Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. **16** Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. **17** Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἔλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. **19** Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς

γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. **20** Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ· (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) **2** Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτόν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) **4** Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη. **5** Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως

τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **6** Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δευτέρος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. **7** Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, **8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς πόλεμον· ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. **9** Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **10** Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. **12** Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεώχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεώχθη, ὃ ἐστι τῆς ζωῆς καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **13** Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Hadēs g86) **14** Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν

λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. 2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἰερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. 3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν· 4 καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. 5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι. 6 Καὶ εἶπέ μοι, Γέγονε. Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. 7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός. 8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δεύτερος θάνατος. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Καὶ ἦλθε

πρὸς με εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δείξω σοὶ τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα. 10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, 11 ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. 12 ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἐστὶ τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς. 14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. 15 Καὶ ὁ λαὸς μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. 16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί. 17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου. 18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασις καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρόν, ὅμοια ὑάλῳ καθαρῷ. 19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμῷ κεκοσμημένοι.

Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις· ὁ δεύτερος, ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ πᾶν σάπφειρος ὁ τρίτος, χαλκηδῶν· ὁ τέταρτος, κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος σμάρραδος· 20 ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ ἕκτος, σάρδιος ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, 4 καὶ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἕννατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ ὑάκινθος ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος. 21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται· ἀνά εἷς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανῆς. 22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ τὸ ἀρνίον. 23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου, οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον. 24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σφζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. 25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας — νῦξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ — 26 καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν· 27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν, καὶ ποιοῦν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

22 Καὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρῦσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου. 2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδιδόν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ

ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ πᾶν σάπφειρος ὁ τρίτος, χαλκηδῶν· ὁ τέταρτος, κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος σμάρραδος· 20 ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ ἕκτος, σάρδιος ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, 4 καὶ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἕννατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ νῦξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ g165) 6 Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. 7 Ἴδού, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. 8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9 Καὶ λέγει μοι, Ὅρα μὴ σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον. 10 Καὶ λέγει μοι, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. 11 Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος δικαιωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. 12 Καὶ ἰδού, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἕκαστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται. 13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. 14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν

εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. **15** Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός. **17** Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ. Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθέ. Καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἔάν τις ἐπιτιθῆ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ. **19** καὶ ἔάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ Βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν. Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἄνδρι αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἴδού, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·
Αποκαλυψις Ἰωαννοῦ 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Textus-Receptus-Boyd/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

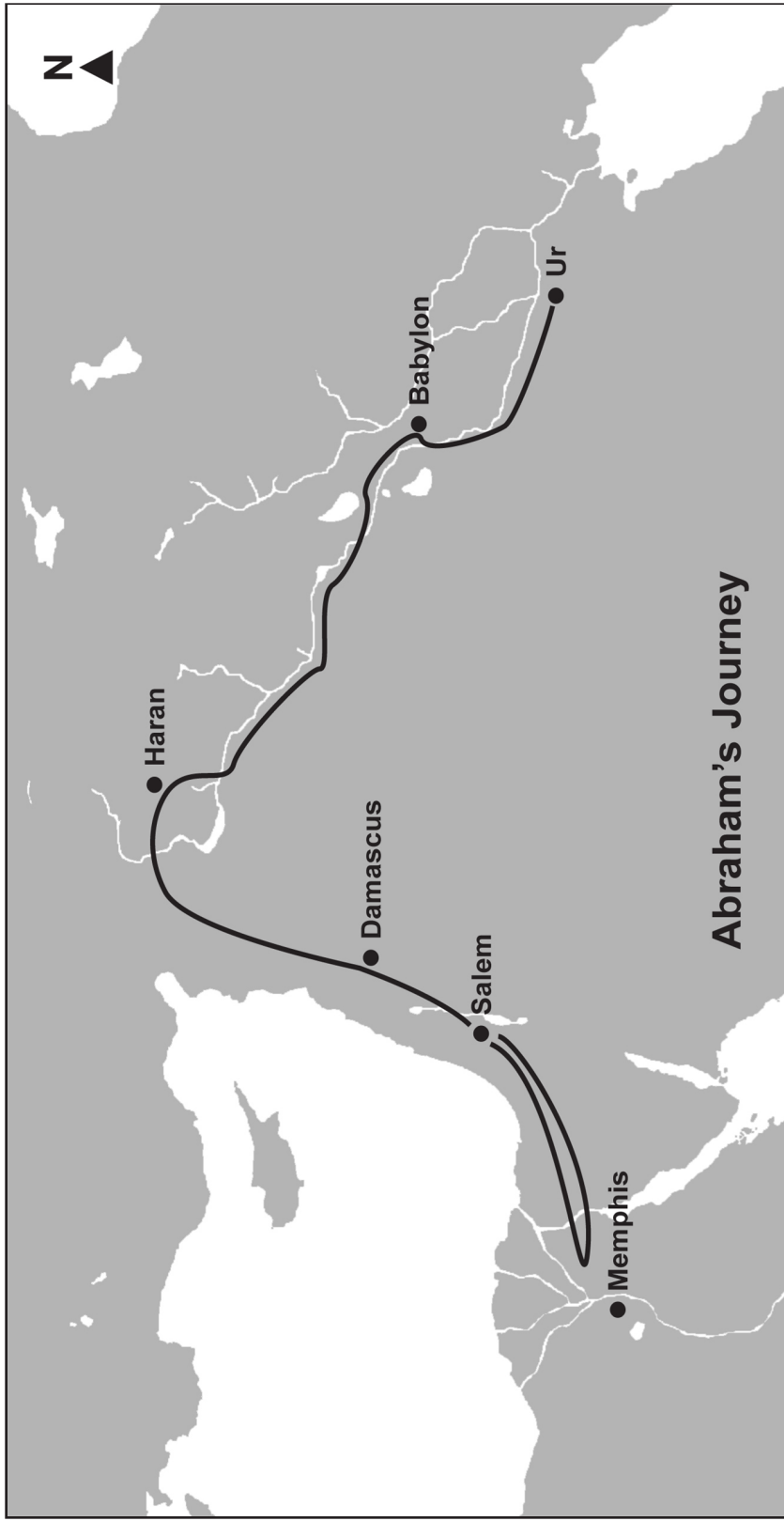
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Άσμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Οσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

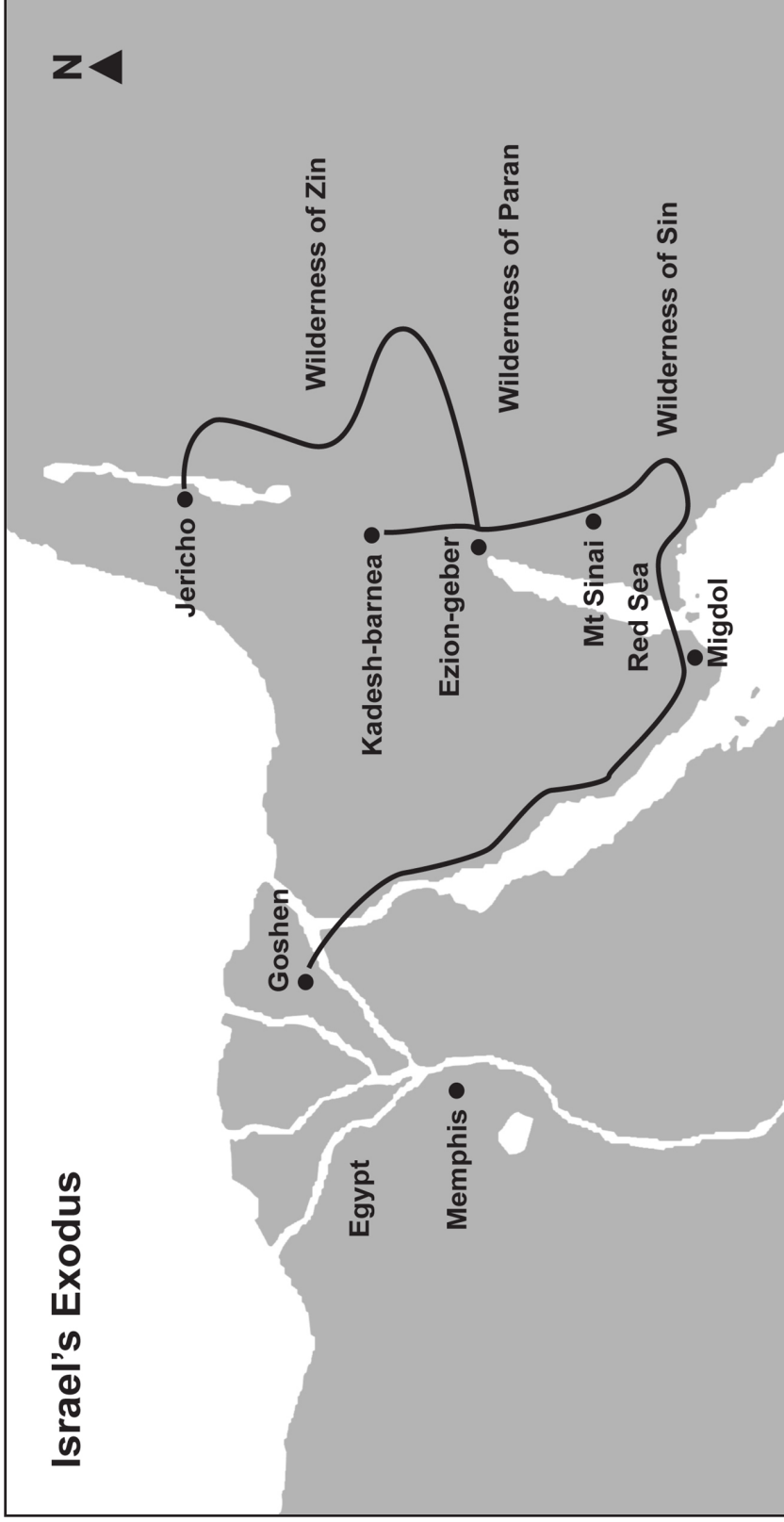
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

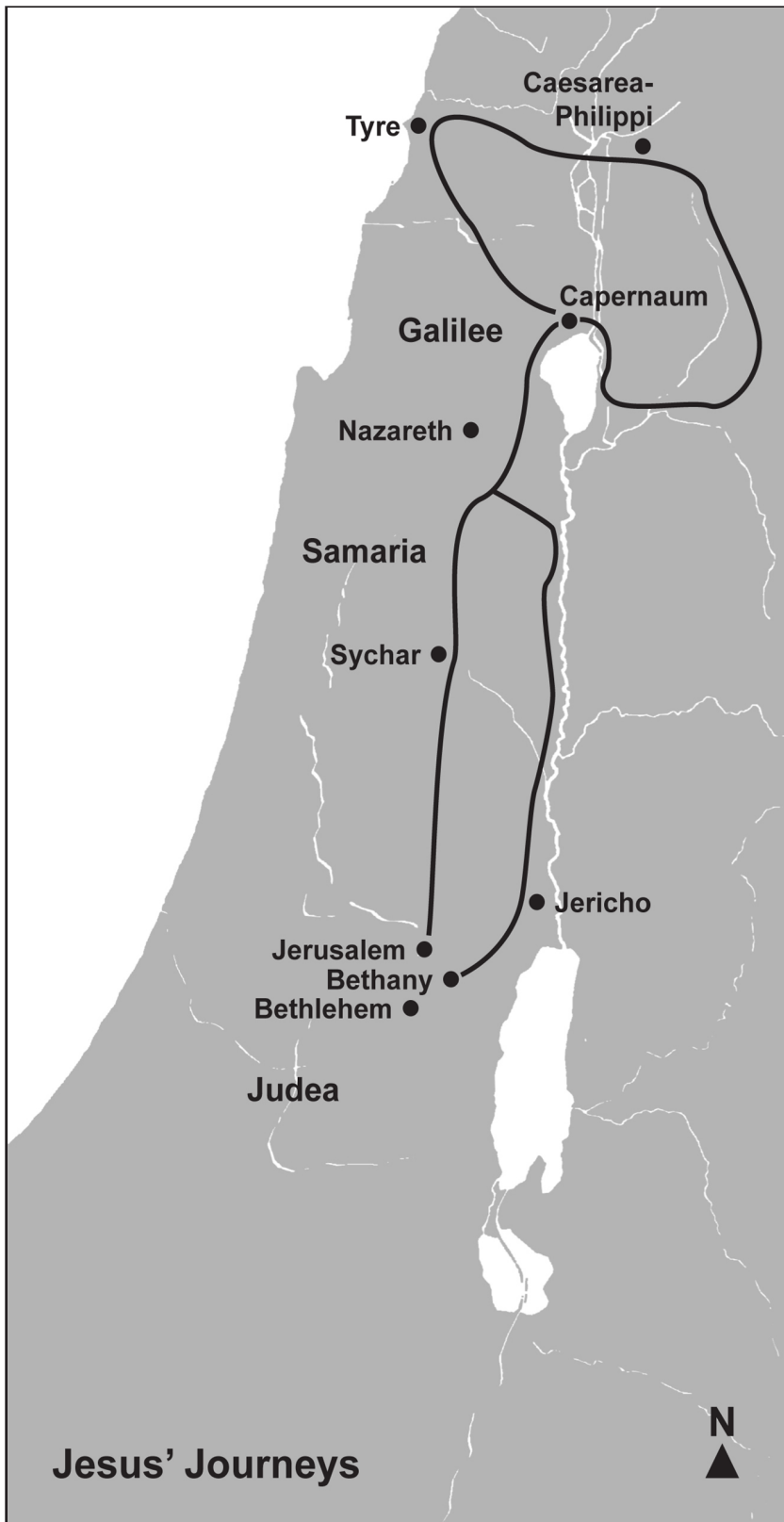
Πετρου Β΄ 2:17

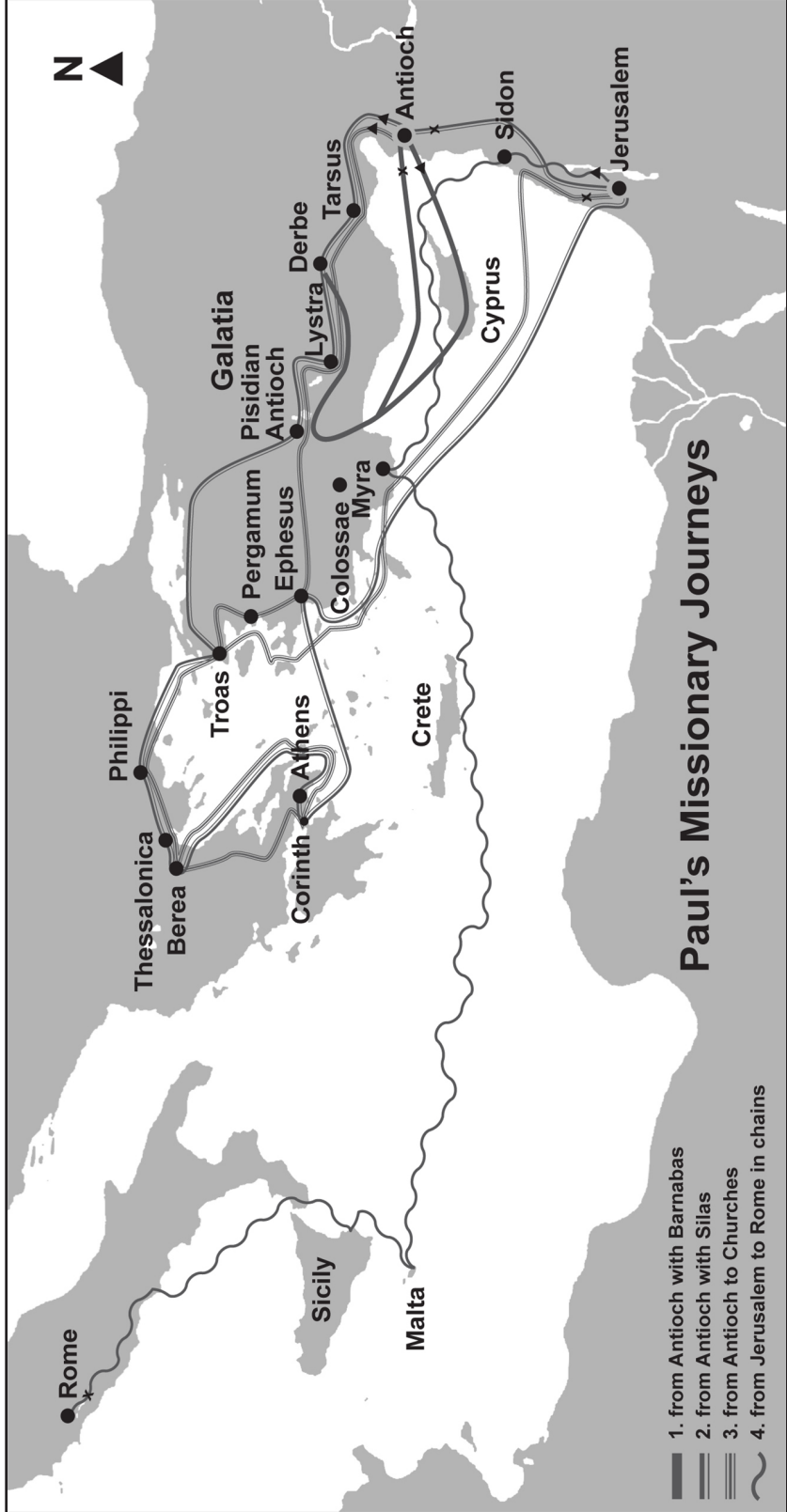
Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

ὡς δὲ ἐξαιπέτετε Ἰσραὴλ τὸν λαόν σου ὡς ἠλάλησεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμὶ ἵνα ἐγγύς ᾖ τὸ ἐπίγειον γὰρ
ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Paul's Missionary Journeys

- 1. from Antioch with Barnabas
- 2. from Antioch with Silas
- 3. from Antioch to Churches
- 4. from Jerusalem to Rome in chains

Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀρωματισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

